Ára: 1 forint

XVII. évfolyam 10. szám.

1961. március 9

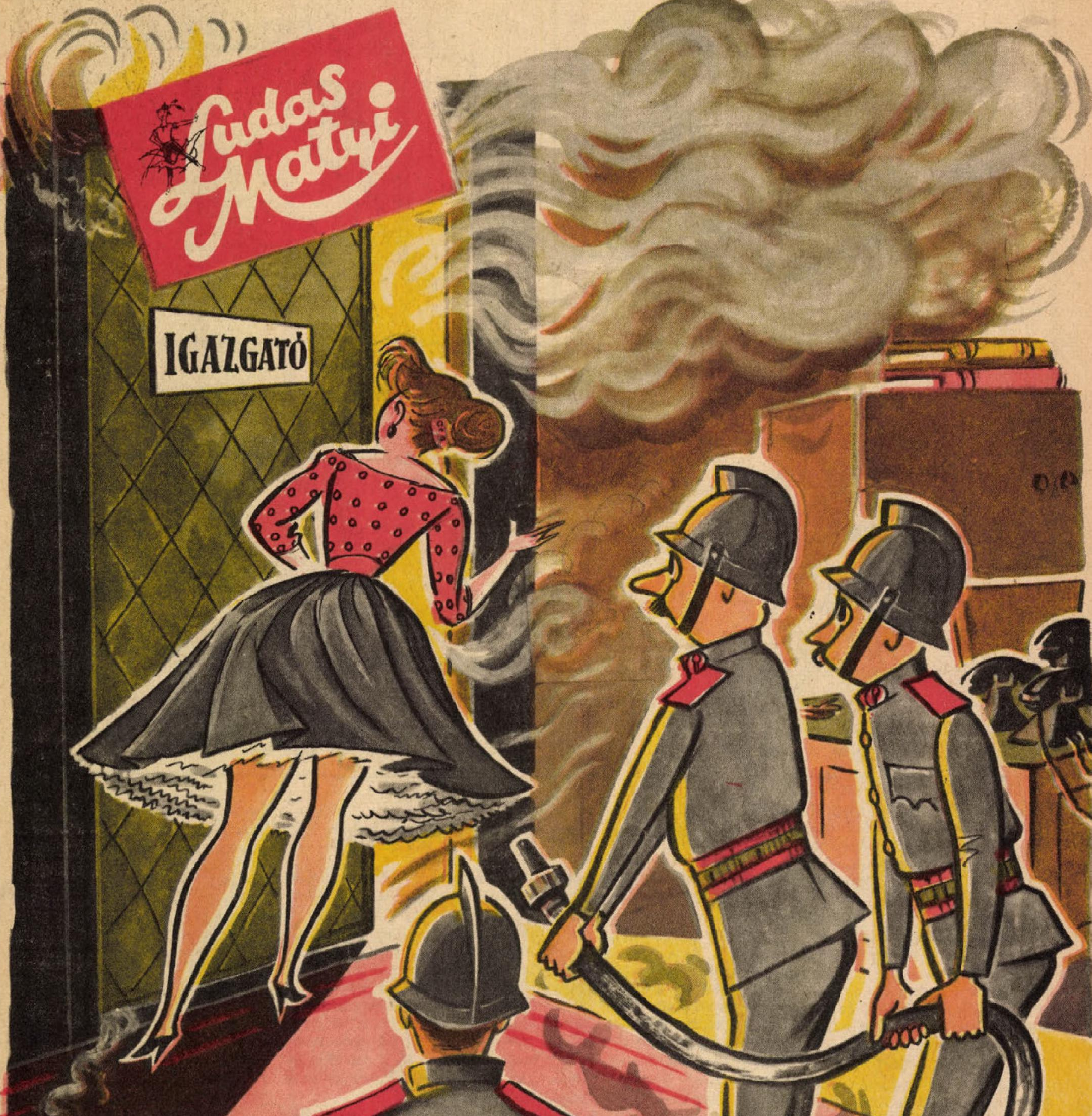
Ludas Matyi
IGAZGATÓ
gis-

Szegő Gizi rajza

A nagy főnök

— Igazgató kartárs, bemehetnek a tűzoltók egy percre?

Egészségügyi állomás a Nyugati pályaudvaron

Várnai György rajza

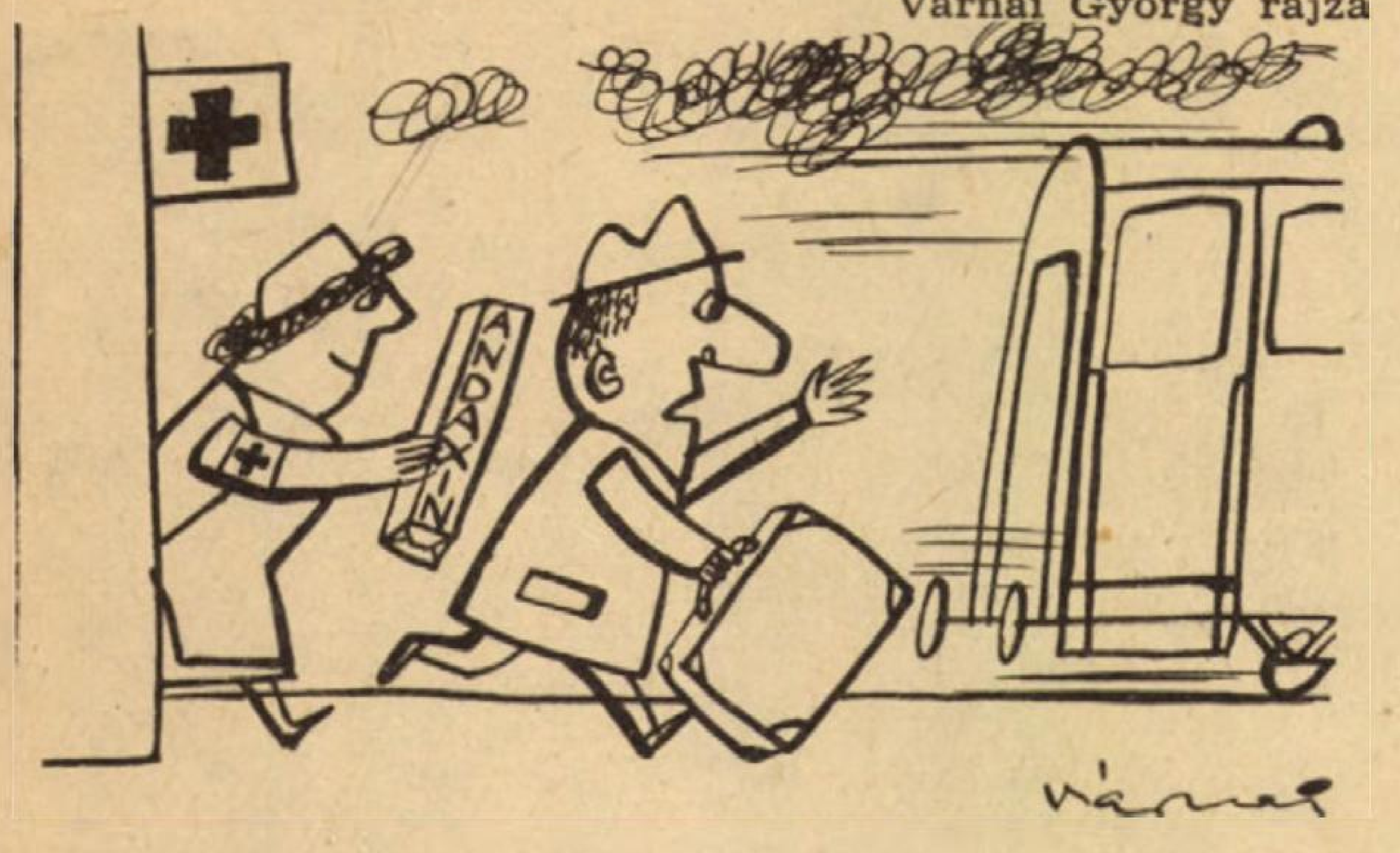

Műalkotás

Hegedűs István rajza

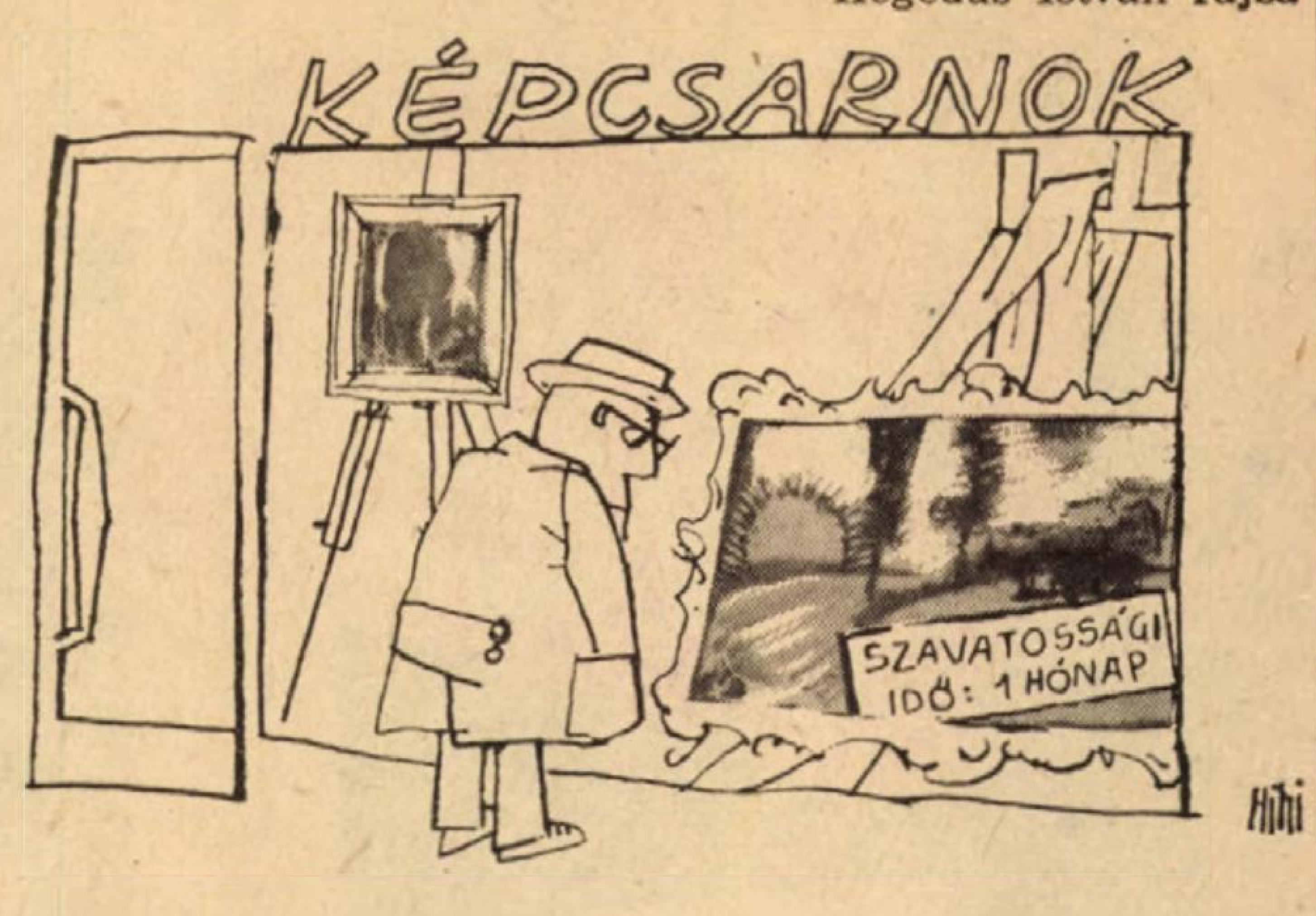

Jelmezbálban

Pusztai Pál rajza

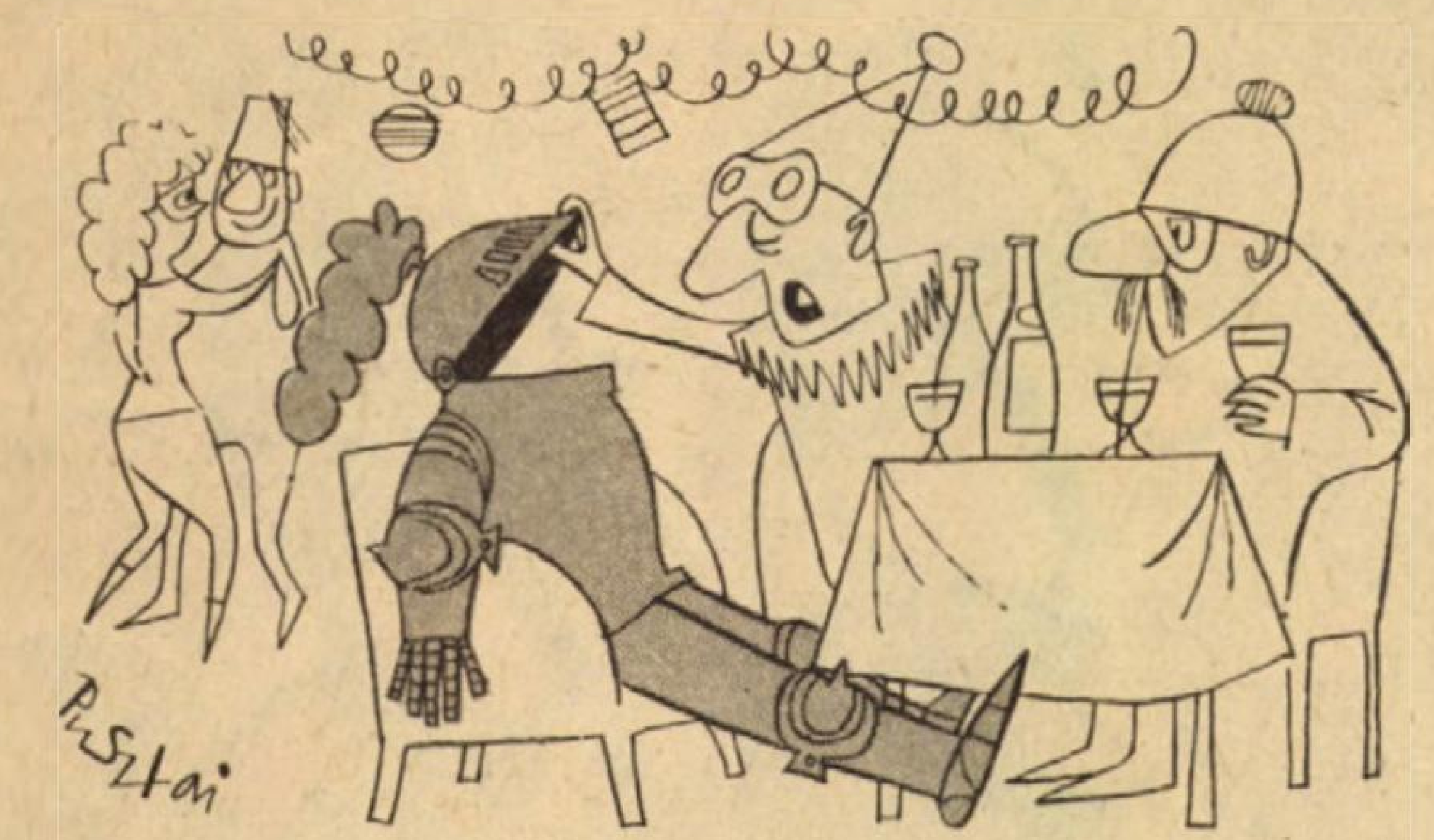

– Úgy látszik, hazament...

Korszerű kölcsönzőbolt

Gerő Sándor rajza

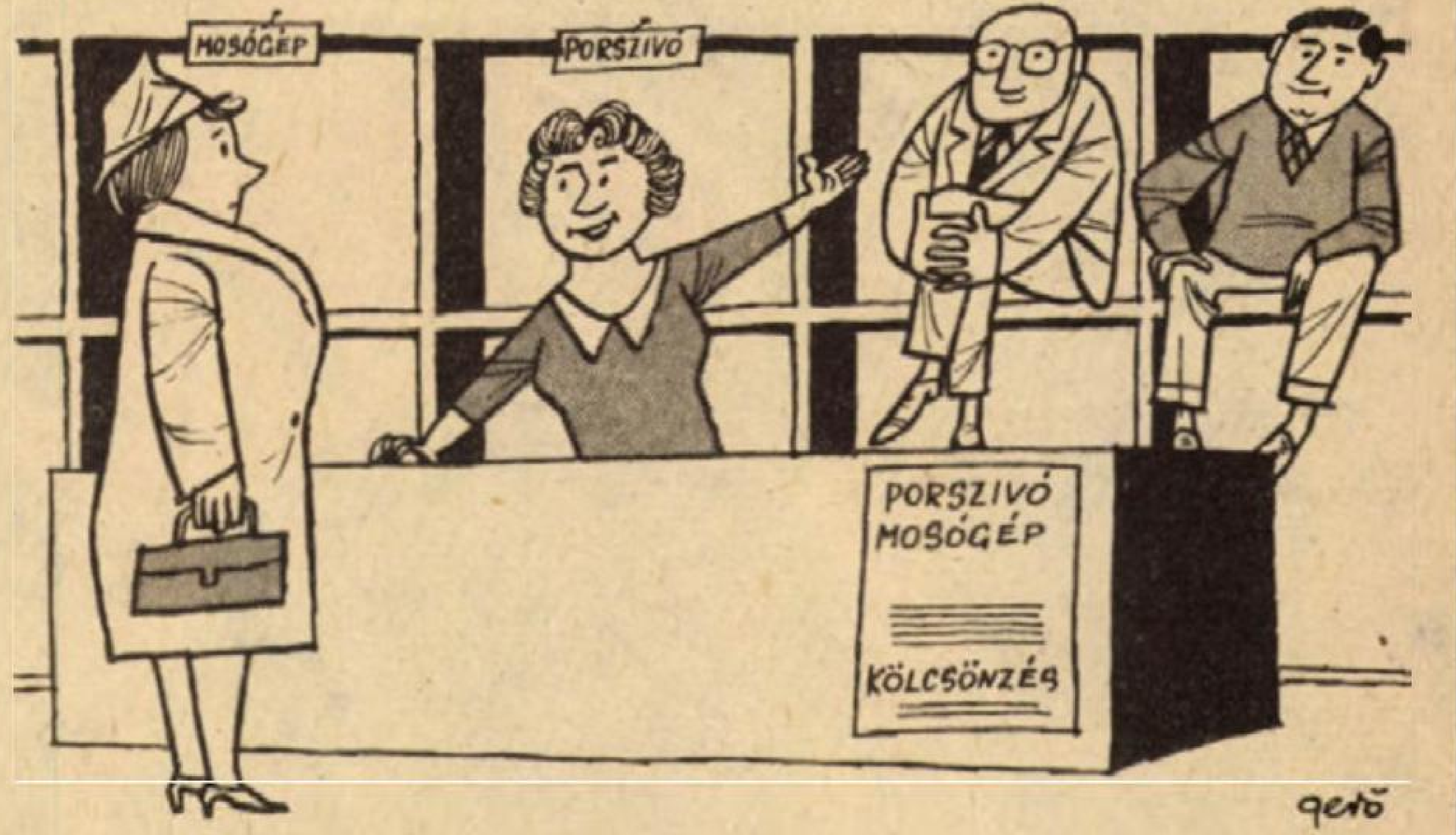

– A gépeket, sajnos, már mind kiadtuk, de néhány dolgos férjet még tudunk kölcsönözni...

Tizenkét kiló szomorúság

Pali, Márta vőlegénye, kinn van Amerikában, a washingtoni magyar követségen. Amikor búcsúztak a pályaudvaron, Pali a derekánál fogva felkapta Mártát a már mozgó vonat lépcsőjére, és még egyszer megcsókolta. Régen volt, másfél évvel és tizenkét kilóval ezelőtt. De Pali erről a tizenkét kilóról mit sem tud.

Pali gyakran küldött csomagot, tele vicces amerikai ruhával, de negyvenöt kilós és ötvennégy centis derekú alakra. Így a ruhákat Márta nem használhatta, kénytelen volt őket eladni. Majd a szíve szakadt meg. Többször elhatározta, hogy megírja Palinak a történteket, de nem volt lelkiereje hozzá. Ha felvilágosítja, még kiábrándul belőle, így is eleget aggódik a vékony amerikai lányok miatt. És aztán előbb-utóbb csak le tud fogyni. Holnap feltétlenül elkezdi az új életet.

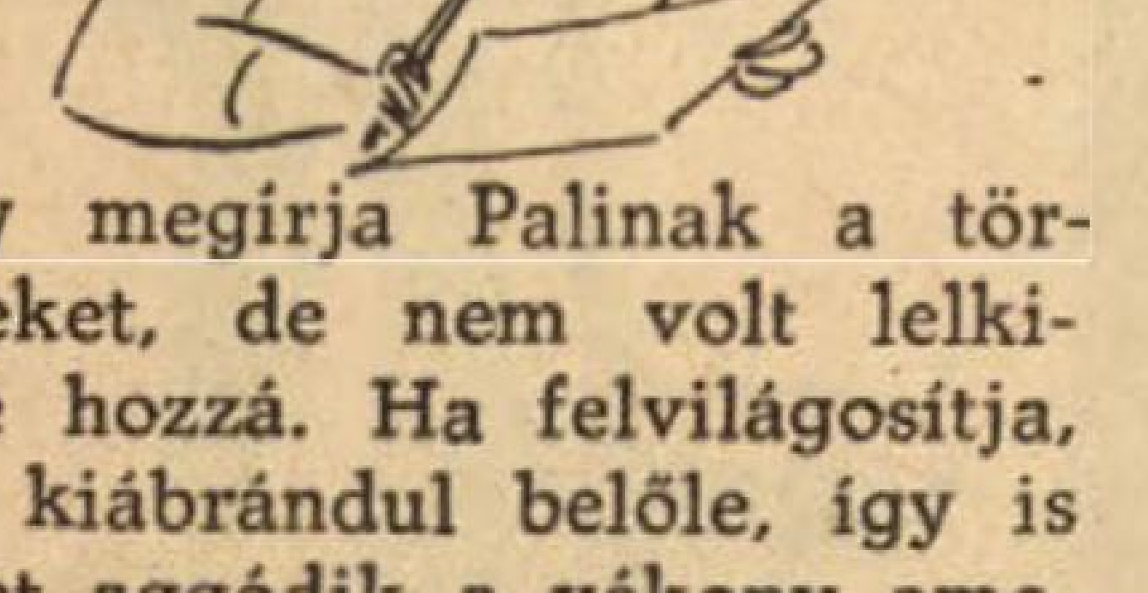

Operáción esett át, nagyon leromlott, ez volt a tragédia elindítója. Etették, tömték, hogy összeszedje magát, s egyszer csak azt vette észre, hogy pattognak a kapcsai, szűk minden ruhája. Abba kellett volna hagynia a hízókúrát, de mindig azt mondta: majd holnap. Majd hétfőn. Majd elsején. Majd az ünnepek után.

Pali első ruhaküldeményekor döbbent rá a tragédiára. Zokogva szorított magához egy remek kék shantung-kosztümöt: jobbra és balra kilátszott alóla egy-egy fél lány. S ettől kezdve minden amerikai csomag csak gyötrelmet okozott neki. Aznap nem is evett egy falatot se, másnap is csak egy-két uborkát, de harmadnap, amikor alig néhány deka csökkenést mutatott a mérleg, elkeseredett dühvel rontott be egy cukrászdába.

Ma is jött csomag. Szipogva fejtette le a doboz utolsó burkolatát, s szedte ki a mesés nyári holmikat. Amikor a kezébe akadt egy short, felzokogott. Pali azt hiszi, ő lesz ebben a tenyérnyi ruhadarabban, ő fog benne napozni a Palatinuson. De nem ő fog, hogy férne ő ebbe bele, hanem majd valamelyik vékony barátnője a Mici vagy a Klári.

Telesírt egy saját, pesti zsebkendőt, aztán telefonált Micinek.

– Jött csomag, szólj Klárinak is. Gyertek fel délután.

Ez volt a legszörnyűbb. Végignézni, amint ez a két nyavalyás, egyszálbélű gebe válogat, turkál. Csak a színeket és az anyagot nézték, egyik se a méretet.

– És ez? – lebegtetett Klári egy álomszép zöld nylon pongyolát.

Márta felugrott.

– Nem, ezt nem adom.

– Gondolod, hogy használhatod?

– Igen. Megkezdem a fogyókúrát.

Mici nevetett.

– Nem megy ki addig a divatból?

Nem tudni, miért, de nem adta a pongyolát. És holnap igenis, elkezdi a fogyókúrát. Ha belehal is.

Esteledett. Éhes lett. De nem fog enni ma már egy falatot se. Megmutatja ennek a két nyamvadt bestiának. Buta volt, hogy a shortot is eladta. Február van, júniusig még négy hónap. Hol lesz ő már akkor!

Felöltözött. Lement sétálni a körútra. Cukrászda, csemegés, vendéglő, büfé, eszpresszó, cukorkabolt egymás hegyén-hátán. Direkt dühítő! Nekiment egy elbámészkodó kölyök: akkora túróst evett, mint a feje.

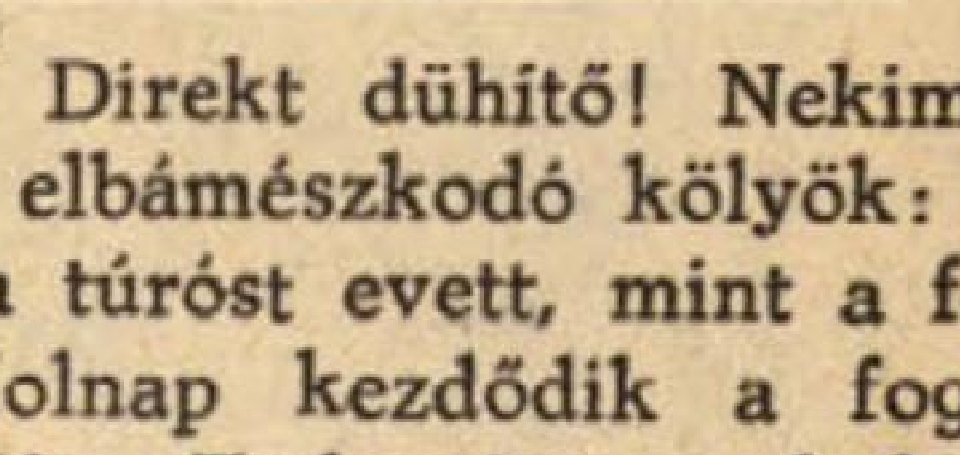

Holnap kezdődik a fogyókúrája. Tudományos, kalóriaalapon összeállított étrenddel. A reggeli például fekete és egy narancs.

Tulajdonképpen semmi értelme, hogy már most koplal, az is lehet, hogy tudományos szempontból egyenesen káros. Megvan annak a tudományos értelme, hogy miért a *reggelivel* kezdődik a fogyókúra!

– Mi lenne a világból, ha nem hallgatnánk a tudományra – mondta magában, és bement egy cukrászdába, és megevett két dobost és három sarokházat.

Fendrik Ferenc

Az Eichmann-tárgyaláson

Kaján Tibor rajza

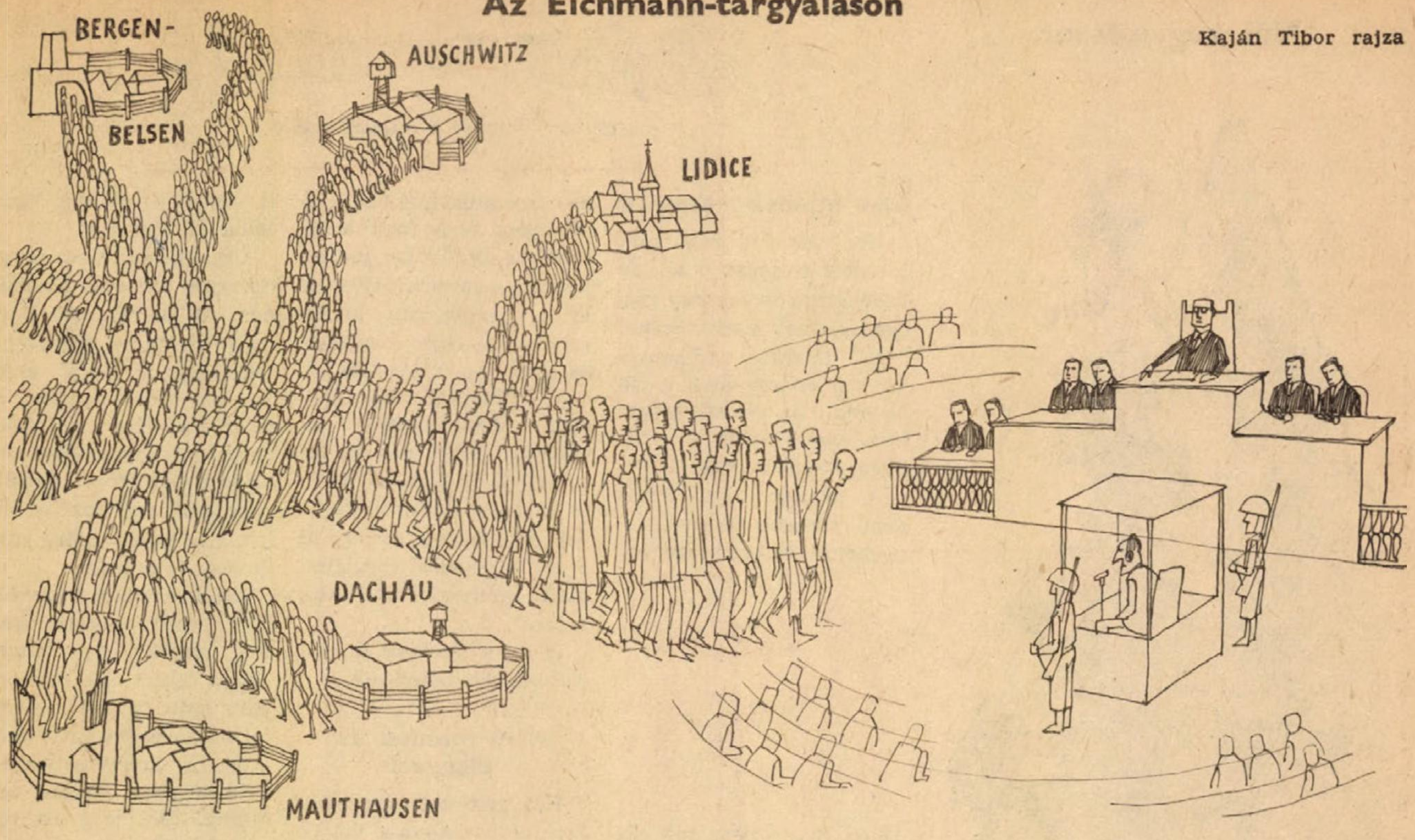

A biró: Jöjjenek be a sértettek!

ÖCSIKE RT.

Hópelyhek kavarogtak az alkonyatban, amikor útnak indultam hűséges aktatáskámmal, hogy jegyet szerezzek a „Babette háborúba megy" című francia filmvígjátékhoz.

Amint befordultam a kis utcácskába a Corvin mozi elé, földbegyökereztek lábaim a rémülettől.

Az épületet háromszoros embergyűrű vette körül. Marcona férfiak (a szekszuális propaganda áldozatai) és mindenre elszánt irígy nők. Testvérek között másfél óra topogás a ronda szélben, vadidegenek között.

Egyszerre kétségeim támadtak, vajh' megér-e ennyit korunk szépségideálja szélesvásznú színes filmen?!

Ámde ekkor váratlanul, mint a mesék apró manója, nyolc év körüli fiatalember toppan elém:

— Nem muszáj sorbaállni! — mondta egy gondolatolvasó szuggesztivitásával.

— Jegyüzér vagy, fiacskám? — kérdeztem jóságosan.

— Nem, de egy tízesért kölcsönadom az öcsikémet!

S azzal már húzott is be a legközelebbi kapu alá, ahol egy kb. kétesztendős csomag dudlizott egy gyerekkocsi mélyén.

— Itt tartom, mert a hidegben hamar elromlik —, magyarázta az ifjú üzletember, s rögtön bemutatta a készülék működését.

Ha csak egy pillanatra is kihúzta a dudlit, Öcsike tüstént éktelenül üvölteni kezdett.

Láttam, hogy komoly céggel van dolgom, ezért nyomban leszúrkoltam a pénzt.

Ezután minden úgy ment, mint a karikacsapás.

Öcsike kifogástalanul bömbölt, a dér csípte tömeg zokszó nélkül előre engedte, és öt perc múlva pompás belépőjegyem volt a század legkiemelkedőbb kebleihez.

Az életrevaló fivér boldog szemekkel várt az ajtónál.

— És mi lett volna, ha most egyszerűen ellopom a kistestvéredet?

— Ki lop ma gyereket, bácsi? És különben is van otthon másik!

Dalmáth Ferenc

Szereti az antilopot

Toncz Tibor rajza

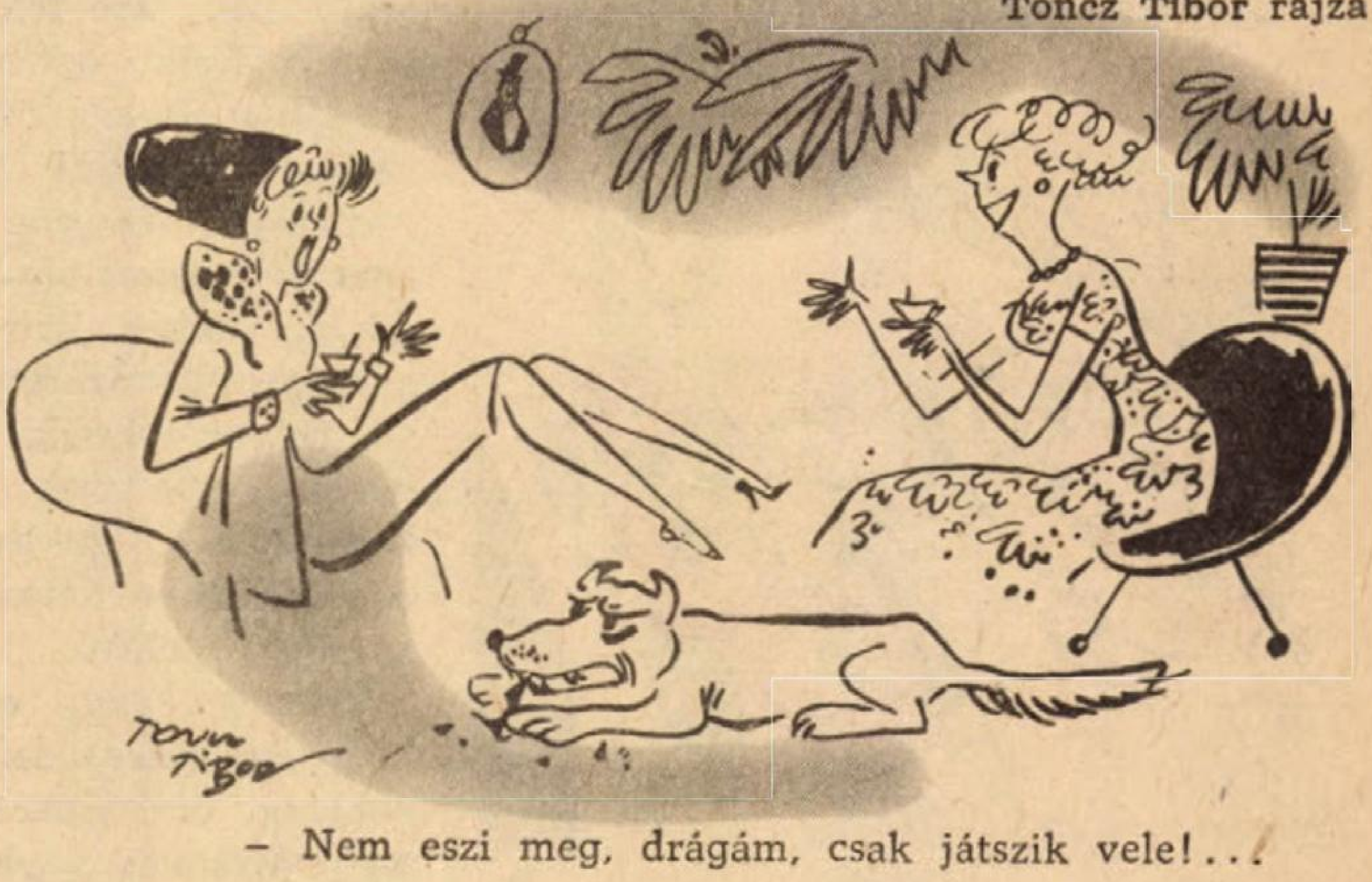

– Nem eszi meg, drágám, csak játszik vele!...

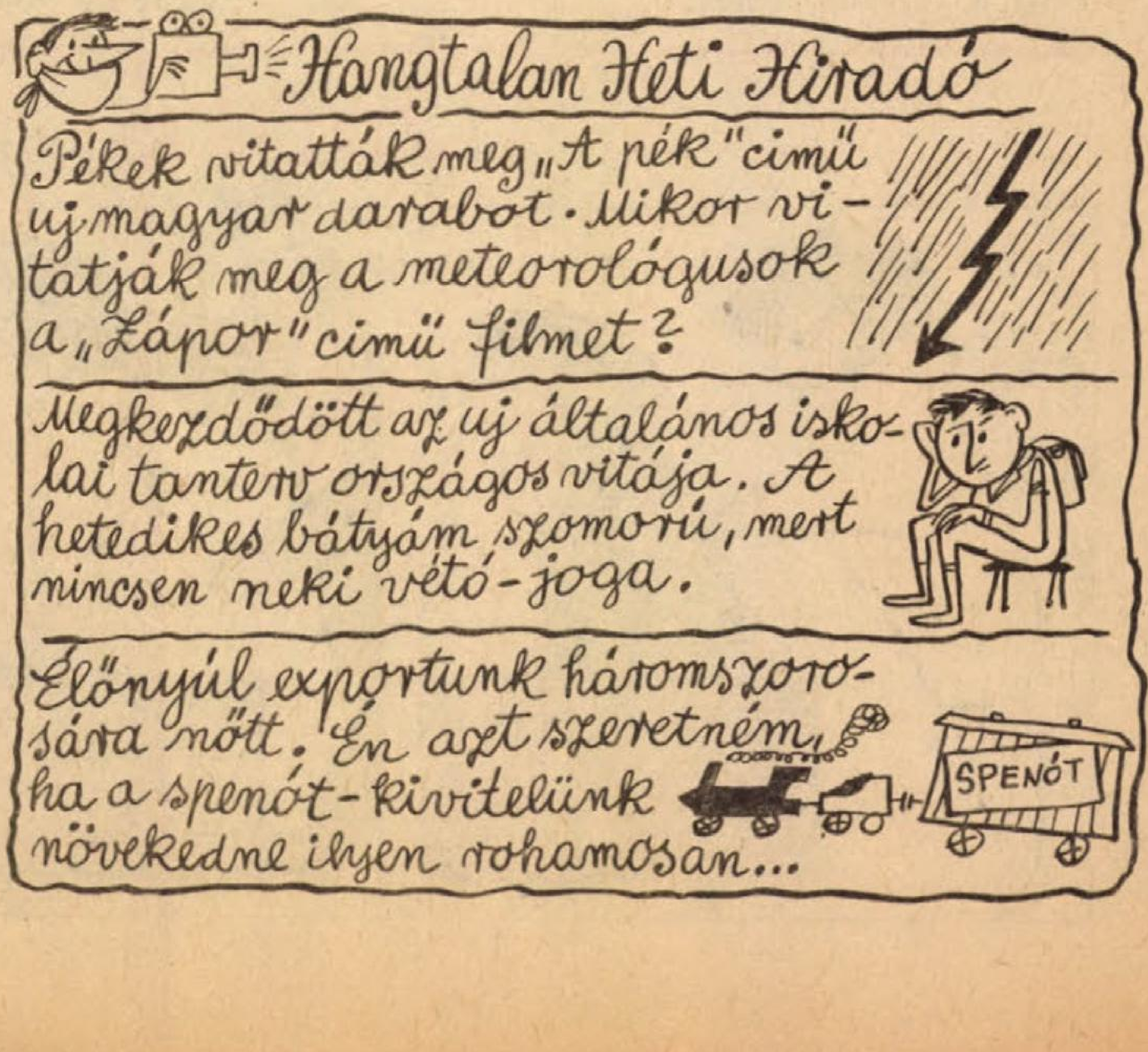

Hangtalan Heti Hiradó

Pékek vitatták meg „A pék" cimü uj magyar darabot. Mikor vitatják meg a meteorológusok a „Zápor" cimü filmet?

Megkezdődött az uj általános iskolai tanterv országos vitája. A hetedikes bátyám szomorú, mert nincsen neki vétó-joga.

Előnyül exportunk háromszorosára nőtt. Én azt szeretném, ha a spenót-kivitelünk növekedne ilyen rohamosan...

Női hegymászók

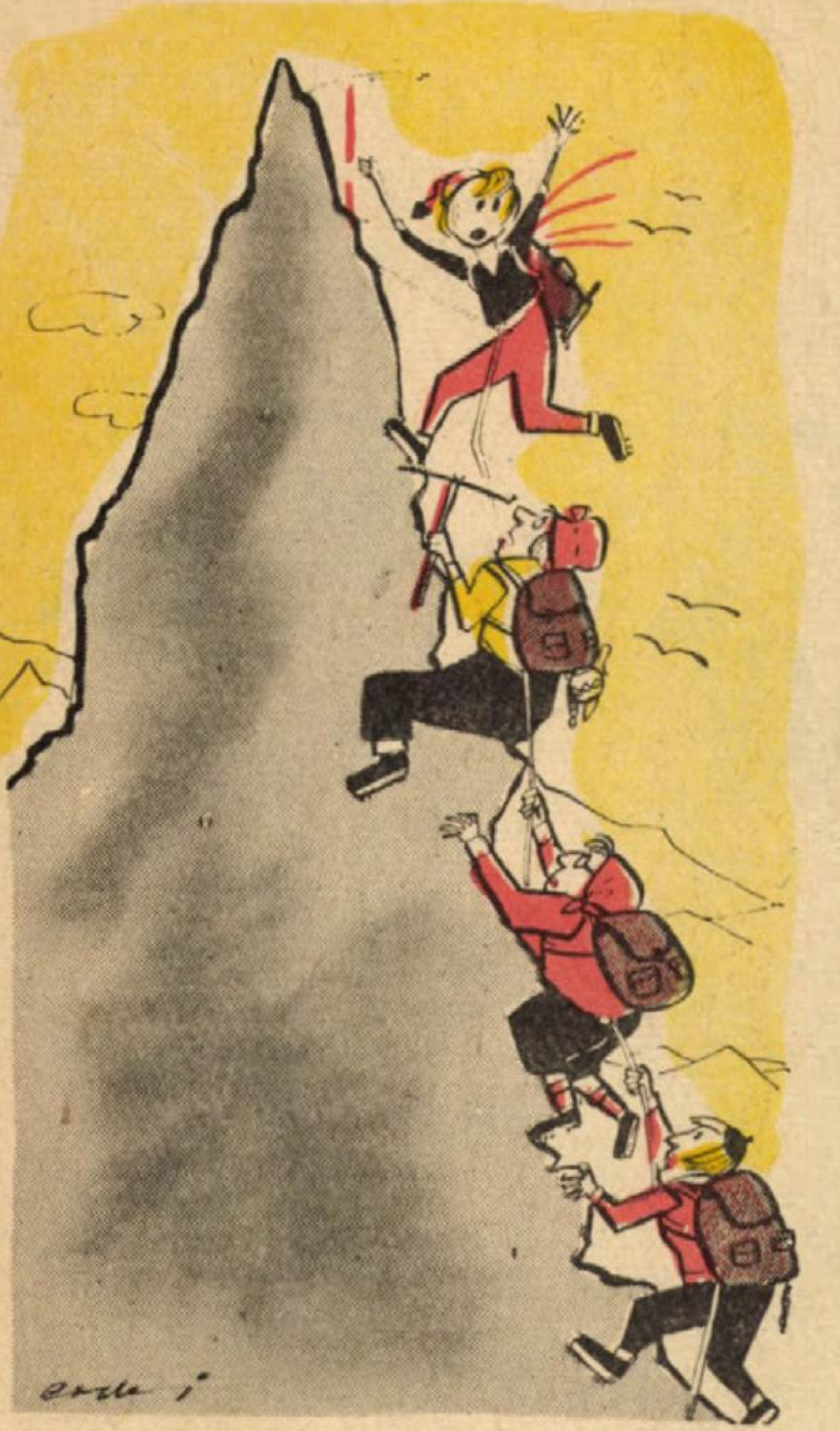

– Gyerekek, vissza kell fordulnom! Égve hagytam a gázt!

Női autóversenyt rendeznek

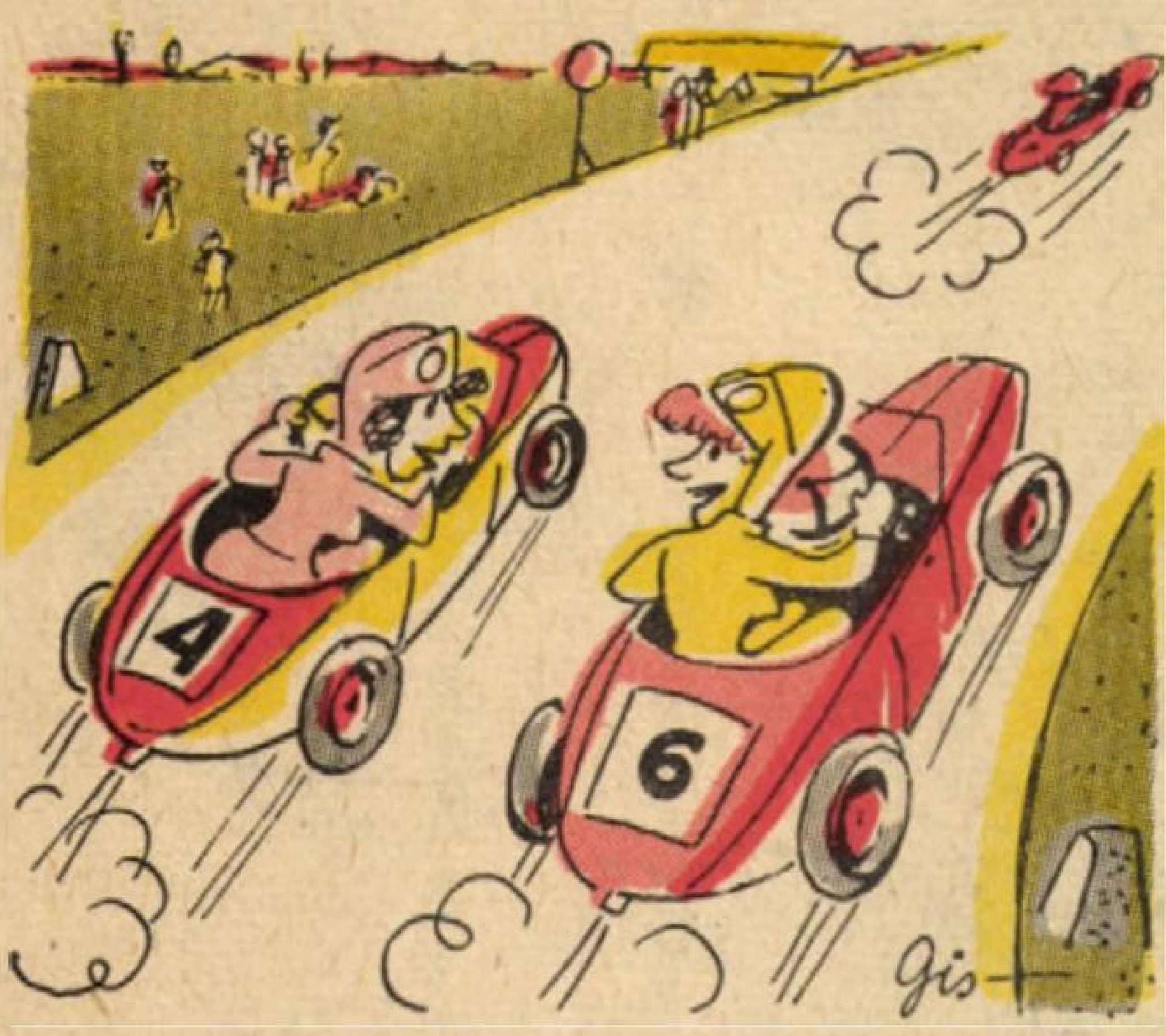

– De jó, hogy utolértél! Mondd, igaz, hogy a Törökék válnak?

NŐNAPI VIGASZMESÉK

a csokor virág és a mignon mellé

Nem minden a szépség

Hol volt, hol nem volt, hetedhét országon is túl, de Soroksáron innen, egy csúnya lány, név szerint Enikő. Még tulajdon édesanyja szíve is elfacsarodott a búbánattól, ha ráesett pillantása, amely pedig igen nagyon rövidlátó volt.

A nemes hölgy lelkét mind setétebb fellegek árnyékolták be attól való féltében, hogy nem tud túladni hőn szeretett, egyetlen leánykáján. Több alkalommal is hirdetést tett közzé Tündérország valamennyi számottevőbb lapjában, hogy azé fele lakása, aki Enikő egész kezét megkéri. Hiába. Már-már kezdett fölhagyni minden reménnyel, és épp ezért nem is egyszer ily szókra fakadt Kácsor Bertalanné, a szomszéd várúrnő előtt:

– Folyton kérik ezt a lányt . . . De csak húzom, halogatom . . . Hol lesz még egyszer ilyen dolga, mint az anyja mellett . . . ?

Történt pedig egyszer, hogy egy délceg dalia toppant be Enikőékhez valamely hivatalos ügyben.

És ímé – halljatok csodát! – elegendő volt csupán egy pillantást vetnie a leányzóra, hogy forró szenvedélyre gyulladjon iránta! Egy óra sem percegett még le a homokórán, midőn már meg is kérte a leányka kacsóját. Mert a daliás lovag – Tündérország OTP-jének alkalmazottja, aki különben azért kereste fel a leányt, hogy hírül adja: öt találatos lottószelvényével két millió maravédit nyert – azonnal meglátta: valódi kinccsel hozta össze a sors!

Hiába – az igazi értéket előbb-utóbb felismerik.

Nem minden az elegancia

Hol volt, hol nem volt, hetedhét országon is túl, de Soroksáron innen, egy kacsalábon forgó épület: a Mosolygó Aranyalmákat Kiszerelő Vállalat.

Két leányka szerelgette ki egymás mellett a mosolygó aranyalmákat: Brunhilda és Mancika.

A gőgös, dölyfös Brunhilda, egy centercsatár legkisebb leánykája, tetőtől talpig mohairben járt, lábával csak import cipőt taposott. Ellenben a szegény kis Manci – egy egyszerű görög–latin szakos tanár gyermeke – testét egyszerű, alkalmi áruházban vásárolt ruha fedte.

Történt egyszer, hogy a jóságos üzemi bizottság, a jóságos KISZ és a jóságos Nőbizottság fényességes üzemi mulatságot csapott. A bálon megjelent Brunhilda és Manci is.

Uram bocsá', teremtő egy istenem! Aki csak Brunhildára pillantott, oly igen nagy szemfájás fogta el a fényességtől, hogy utána álló egy hétig járhatott az SZTK-ba. Mert Brunhilda kebelén csillogó valódi műselyem keszkenő feszült, csípejéről aranybrokát omlott alá, fejéke pedig valódi cseh üveg vala.

Ezzel szemben a szegény kis Mancika puszta ínségből csupán egy vékony nylont tekert dereka köré. Alig fedte a felső lábszárát, térde pedig mind kilátszott a szerencsétlennek. Felülre még ennyire sem futotta. Elöl még ott röstelkedett kebelén egy icinyke-picinyke kendőcske, de a háta már teljesen csupasz vala.

És ímé, a dölyfös, állig csillogó holmiba öltözött Brunhilda nemegyszer árult petrezselymet, míg a majdnem teljesen pucér szegény kis Mancikát kézről kézre adták a tánc forgatagában a daliás leventék.

Lám, lám, nem minden az elegancia!

Kertész Magda

Jucika udvarias

Pusztai Pál rajza

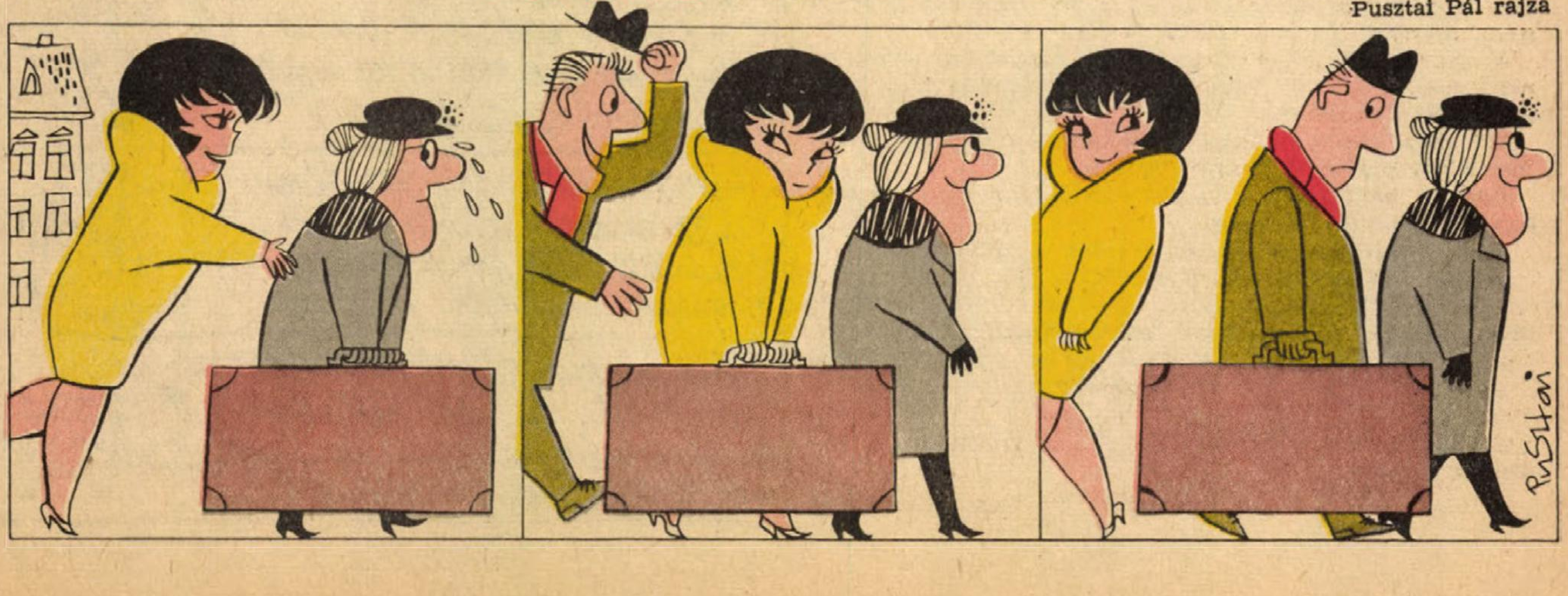

CSALÁDI FÉNYKÉP

Az adminisztrációs formaságokon és egy piros függönyön szerencsésen túljutván, én és családom ott állunk a fényárban úszó fotó-műteremben. Fiatal, kék köpenyes hölgy fogad, szelíd arcán bájos mosoly.

— Családi kép lesz — mondom neki bizalommal. — Feleségem fogná középen a gyereket, én az egyik oldalán, a nagypapa meg a másikon...

A fiatal hölgy arcvonásai megkeményednek, szelíd arcára egy ötvened másodperc alatt a hivatásos fényképész gőgje telepedik:

— A nagyapa ül középen a gyerekkel — mondja ellentmondást nem tűrő hangon —, jobb oldalán a mama, bal oldalán a papa.

A feleségem ijedten adja át a gyereket a nagypapának.

— Üljenek le oda — mutat a hivatásos fényképész egy téglalap alakú idomra. — Nem úgy, kérem! A nagypapa ott, a szélén, lovaglóülésben!

A nagypapa, ott a szélén, remegő szakállal engedelmeskedik.

— Maga is! — fordul felém ezután.

— De én otthon felejtettem a sarkantyúmat... — próbálok tréfálkozással enyhíteni a zord kapcsolaton.

— Nem érünk rá viccelni, kérem! — utasít rendre, és sorra két tenyere közé fogva, mereven fölfelé igazítja családom három tagjának fejét.

Nézem őket. Még soha nem láttam ilyeneknek... Máris úgy néznek ki, mint bármelyik családi fénykép a kirakatban.

A hivatásos fényképész ezután hozzám fog.

De én juszt sem adom föl egyéniségemet! — határozom el. — Legalább én, a családfő merjek dacolni helytelen típus-parancsaival!

Hozzám nem is szól semmit, csak följebb csavarja a fejemet, mintha az nem is egy családfő-fő, hanem egy zongoraszék volna. Bikaerős nyakam van, visszacsavarom. De ő újra följebb csavarja.

— Kérem, kedves szakkisasszony, mi így soha életünkben nem ültünk még... Márpedig egy meghitt családi képről van szó, ugyebár... A kisfiamra akarok nézni, és az ő kezét fogni, így... Így, ahogy már számtalanszor megtörtént családomban...

Kitépi kezemet a kisfiaméból.

— Egyetlen gyermekem ő — mondom könnybelábadt szemmel —, legalább azt tessék megengedni, hogy ránézzek...

— Ne akadékoskodjon, kérem, mert akkor nem vállalom a felelősséget a képért! — feleli végképp türelmét vesztve, és odamegy a fényképezőgéphez. — Ide tessék nézni, a mutatóujjamra!

S amint meggyőződik, hogy sikerült az élet minden jelét eltüntetni kisded csoportunkból — a hivatásos fényképész elkattantja masináját.

De azért mégis csöndes diadallal távozom. Nem vette észre, hogy az utolsó pillanatban én juszt is a hüvelykujjára néztem!

Dunai Ferenc

Elromlott az automata

Hegedűs István rajza

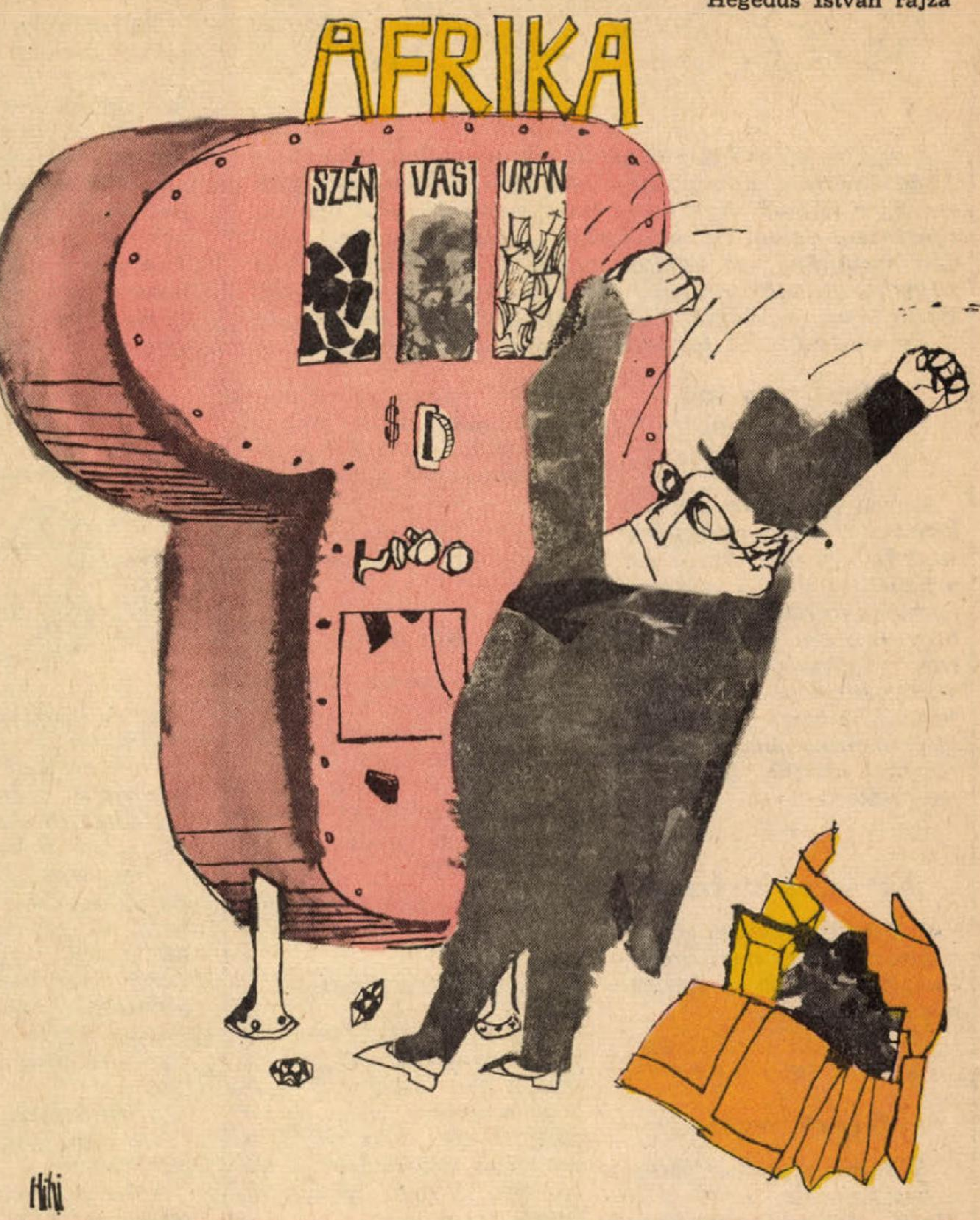

Női dolgok

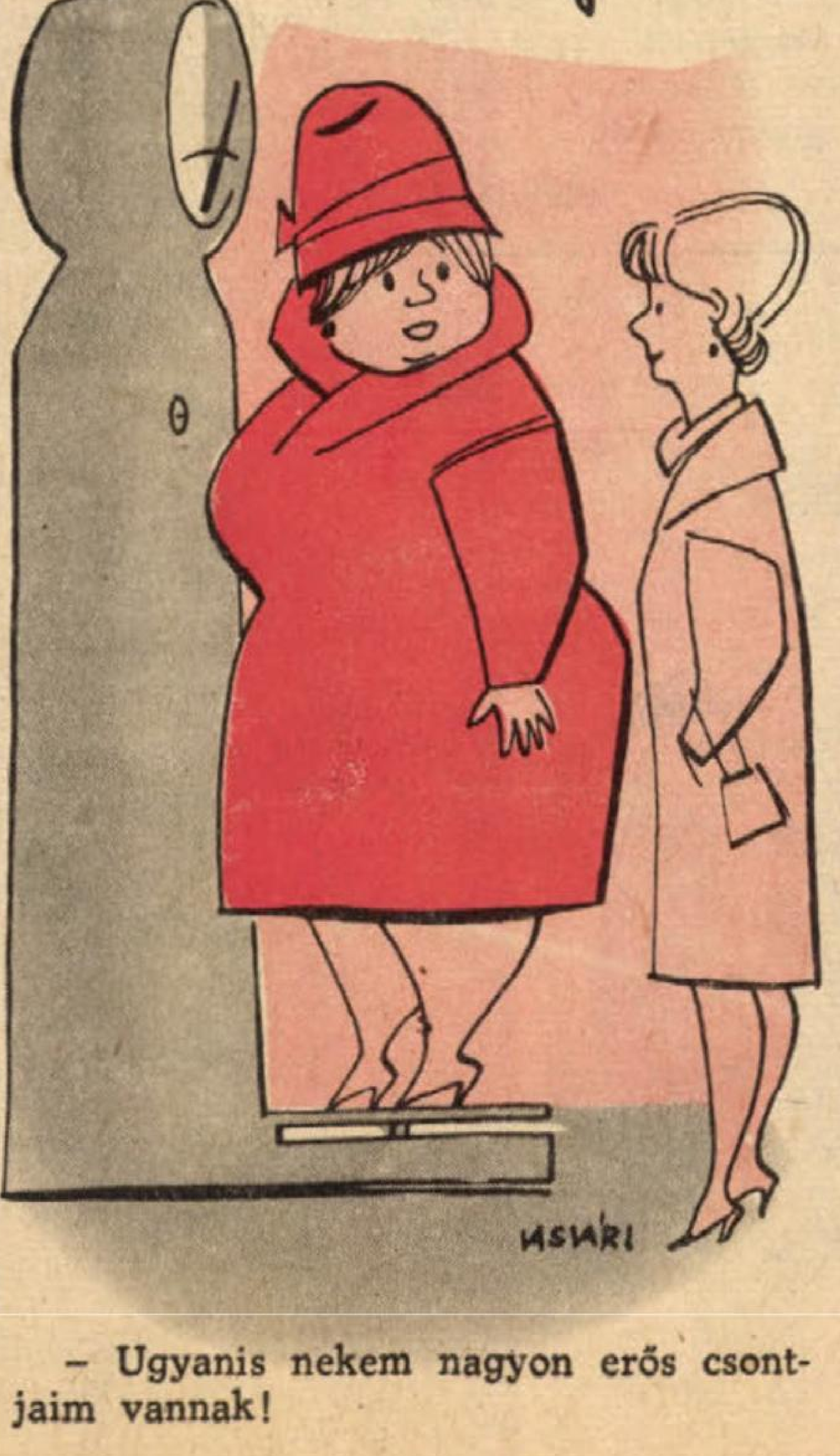

– Ugyanis nekem nagyon erős csontjaim vannak!

Idejében szólunk

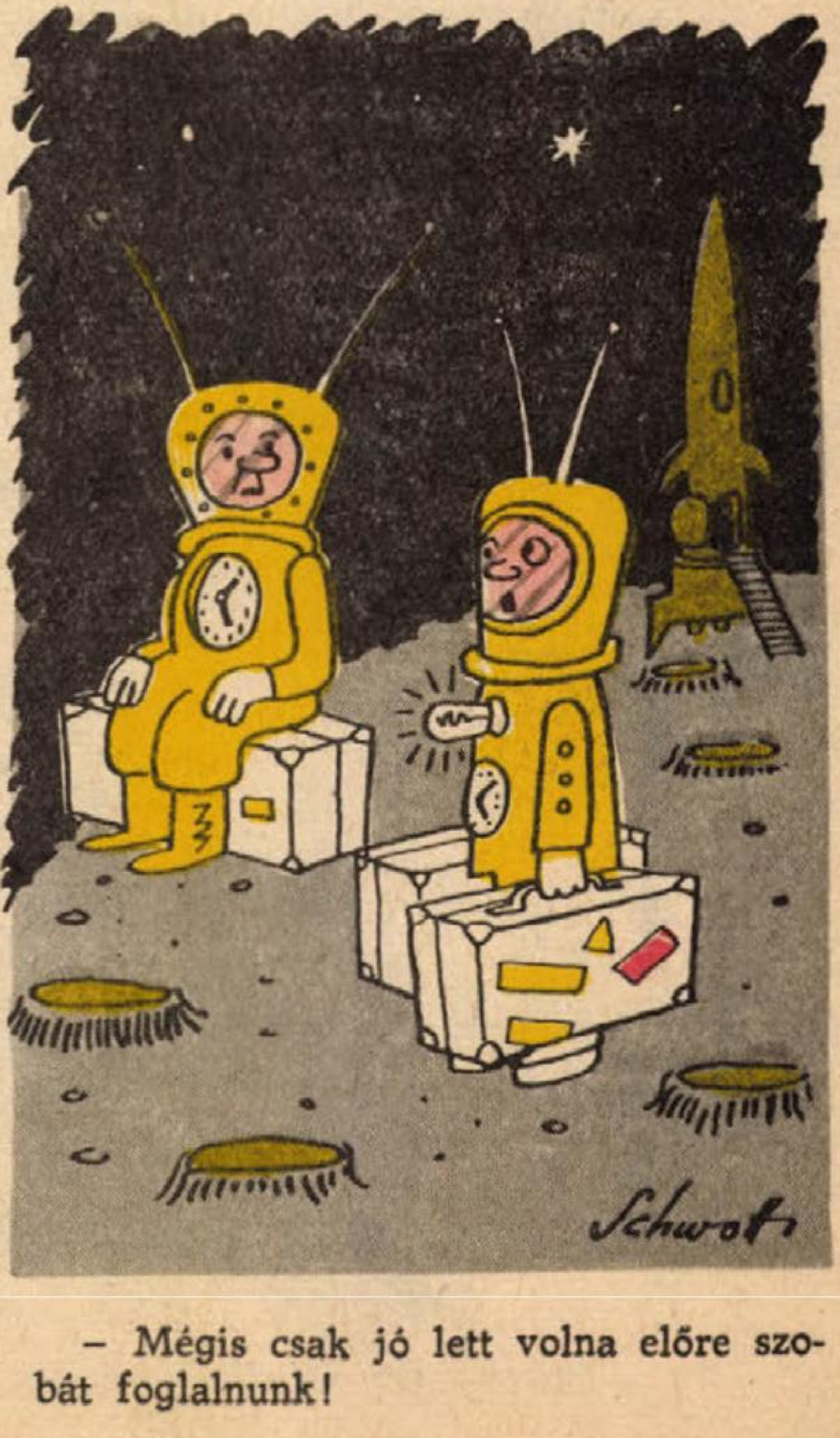

– Mégis csak jó lett volna előre szobát foglalnunk!

LE VE LEM LE VE LEM...

A nyájas olvasó szeret bírálni, hozzászólni, javasolni; újságjainkban manapság a levelezés a legnépszerűbb rovat, mindenki olvassa és mindenki írja, ami nagyon egészséges dolog. De mivel ezen a földön egyelőre minden mulandó, írás elfakul, papír elporlad, kőbe vésve hagyom az utókorra egy ilyen rovatnak a kivonatát. Hadd lássa az utókor, mik voltak a Budapest környéki emberiségnek 1961 tavaszán a legégetőbb gondjai...

Miért nem tud fánkot sütni a mosógép?

Vettem egy Hipersuper Önkicsavarót, amely egyben porszívó és felsöpri a házunk előtt a járdát, és elég jó a beépített televíziós készülék is, de akárhogy akartam, farsangi fánkot nem tud sütni, pedig már a tavasz is küszöbön van. És miért nem adtak hozzá elegendő külföldi papírszalvétát, amikor azt annyira szeretik a dolgozók gyermekei??

Ku Ipszilon

Két jogos kívánság

A Rekettye utcában sűrítsék a buszjáratokat, mert óriási a forgalom, inkább a Zúzmara utcában ritkítsák.

Tízezer lakos
a Rekettye utcából

Többek nevében

A Zúzmara utcában sűrítsék a buszjáratokat, inkább a Rekettye utcában legyen kevesebb.

Tízezer lakos
a Zúzmara utcából

Lottópanasz

Tegnap este bementem a Lángszesz utcai italboltba, és fél óra múlva oly részegen jöttem ki, hogy háromszor is pofára estem. Miért nem alkalmaznak kisegítő csapost, aki hazavezetné a törzsvendéget?

Csiger Tóni
szesztestvér

Ma már

minden dolgozónak telik arra, hogy képeslapot küldjön, de miért nem kenik jobb ízű ragaccsal a bélyegek hátulját? Amikor az ember megnyalja, valósággal belesápad a nyelve, ami nem vet jó fényt az életszínvonalra.

Egy budapesti
illető

Válaszol a hivatal:

Panasz érkezett, hogy a hivatalok munkájában hibák fordulnak elő. Vigyázni fogunk, hogy a jövőben hibák ne forduljanak elő, és ha ne adj isten mégis előfordulnának, utána még jobban fogunk vigyázni.

–

Kukac Tamás Hóbort utcai magándalénekes beküldte azt a görbe srófot, amit a kenyérben talált. A panasz jogos, a srófot záros határidőn belül ki fogjuk egyenesíteni.

KISJÓ

VANNAK MÉG HIBÁK

Tegnap délután fél öt után néhány perccel gépkocsimmal felhajtottam a járdára, áttörtem egy zöldség- és gyümölcsbolt kirakatát, és halálra gázoltam a kereskedésben egy hordó savanyított vecsési káposztát. Az akciót követően a baleseti járőr csupán harminc másodperc múlva érkezett a helyszínre, így volt időm alaposan átgondolni az esetet, és nyugodt szívvel néztem a vizsgálat elé.

– Mondja el, hogyan történt a baleset, és mi volt az oka! – kérdezte szigorúan a rendőrtiszt.

– Amint látja – feleltem –, úgy történt a dolog, hogy befordultam ebbe a kirakatba, és letapostam a hordó káposztát – mondtam könnyedén. – Ami pedig azt a kérdését illeti, hogy mi volt ennek az oka, hát az volt, hogy én magasabb rendű szempontból vezetek gépkocsit, nem egyszerűen, gyakorlatiasan, hanem hogy úgy mondjam: *elvileg irányítom* azt!

A rendőrtiszt megdöbbenve nézett rám, kezében megállt a jegyzőkönyv.

– Látom, nem érti világosan – mondtam barátságosan –, hát megmagyarázom közelebbről. Én minden figyelmemet a gépkocsi elvi irányítására fordítom, ami természetesen a gépkocsivezetésnek általános helyes irányát és módszereit tartja szem előtt. Az elvi irányítás mellett persze előfordulhatnak gyakorlati hibák, de azok korántsem olyan veszedelmesek és olyan jelentőségűek, mintha az elvi irányításban történt volna hiba. Nos, ebben az esetben meg kell nyugtatnom önt, hogy az elvi irányítás terén semmiféle hiba nem történt! Egyetlen pillanatig sem volt kétséges előttem, hogy a gépkocsit az úttest jobb oldalán kell közlekedtetnem, és a kormánykereket úgy kell forgatnom, hogy a kerekek elvileg a járda mellett guruljanak és nem pedig a járdán. Ennek a felfogásnak a helyességében ma sem kételkedem, meggyőződésemből csak megerősödve kerültem ki ez után a kis incidens után.

A rendőrtiszt láthatóan zavarban volt. Bizonytalan mozdulatot tett a gépkocsi alatt összelapult káposztáshordó felé. Elnéző mosollyal figyeltem.

– Savanyúkáposzta-perspektíva – jegyeztem meg korholóan. – Csak nem akarja az elvi irányítás szilárdságát összevetni ez alkalomszerű, gyakorlati hibácskával? Inkább legyünk büszkék arra, hogy ez az eset is megerősíthet mindannyiunkat abban, hogy helyes úton járunk, midőn a gépkocsikat általánosságban és következetesen az úttesten közlekedtetjük és nem a zöldségesboltok kirakataiban.

A baleseti járőr szavaimat nagy megértéssel fogadta, parancsnokuk pedig rövid számlálás után kihirdette, hogy a balesetért a körülményeket figyelembe véve csupán százhetvenkilencezer forintos pénzbírsággal sújt. Ez az összeg – jegyezte meg – elenyészően csekély ahhoz az összeghez képest, mellyel abban az esetben sújtott volna, hogyha szavaimból nem győződött volna meg elvi irányításom szilárdságáról.

(somogyi)

Elfogult szülő

Szegő Gizi rajza

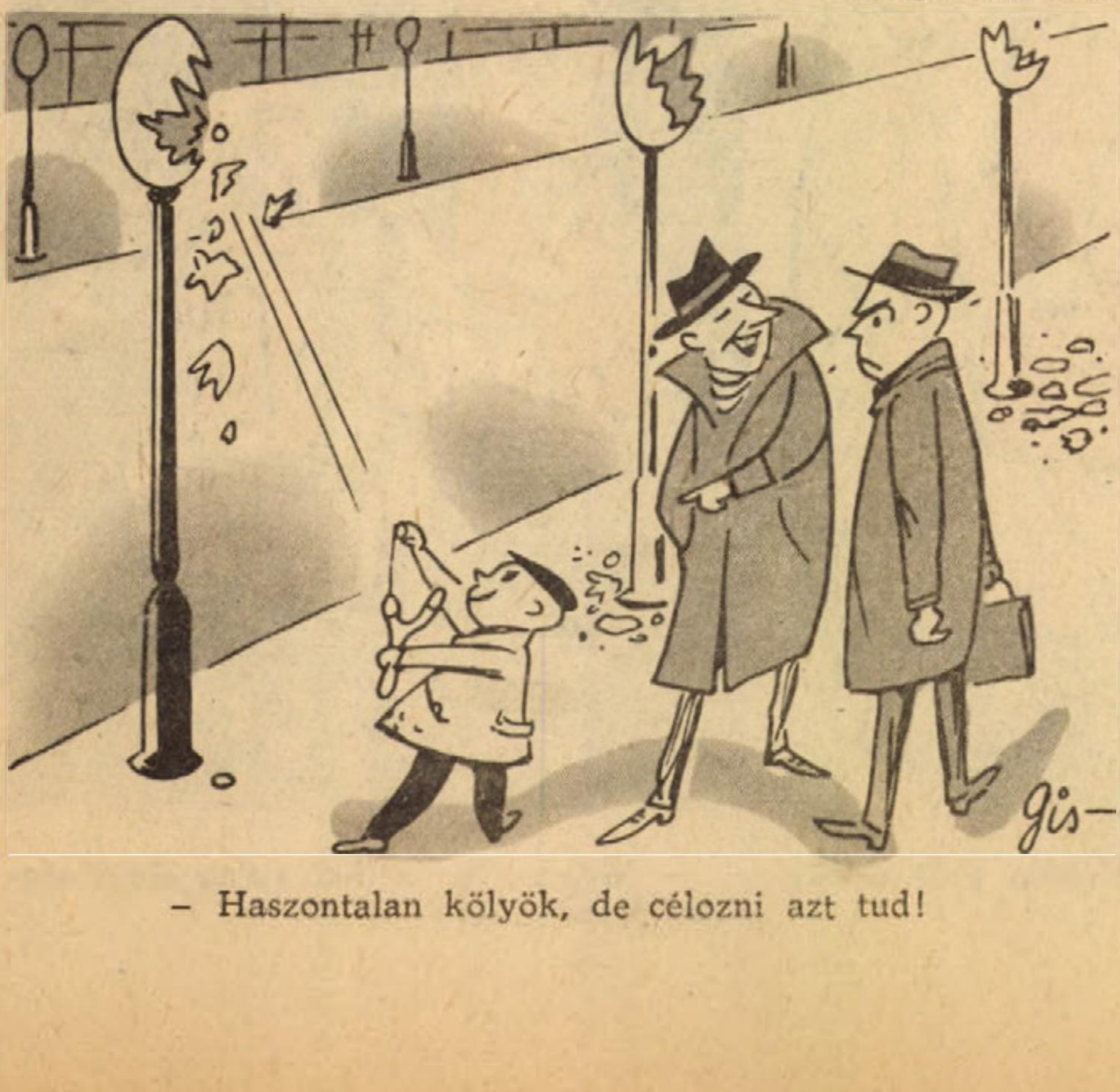

– Haszontalan kölyök, de célozni azt tud!

Kezdődik a kiránduló évad

Schwott Lajos rajza

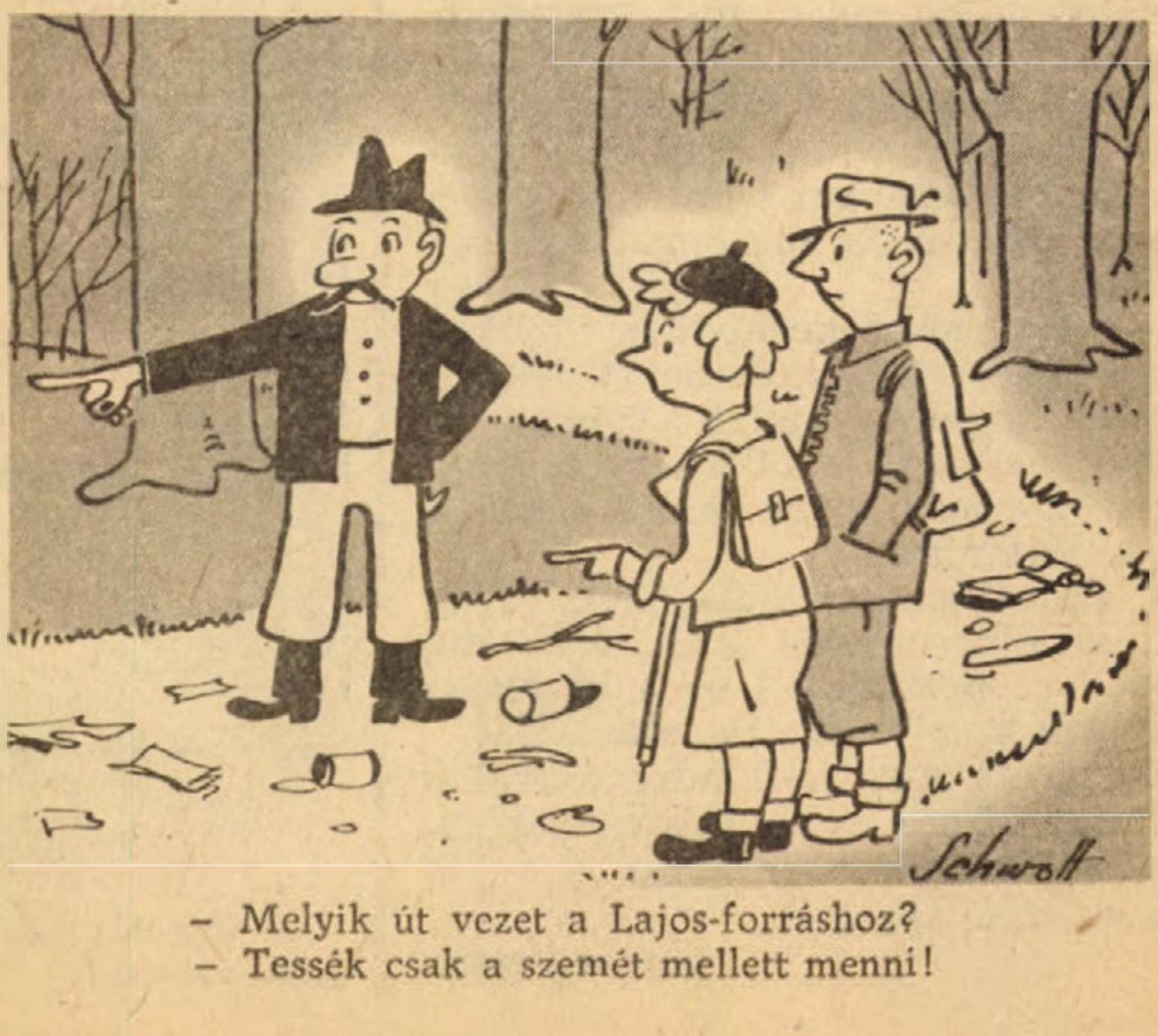

– Melyik út vezet a Lajos-forráshoz?
– Tessék csak a szemét mellett menni!

MAI ANEKDOTÁK

Aki méltóságos asszony is lehetne

A felszabadulás utáni első években egy lakatost, régi szervezett munkást kineveztek a minisztériumba főosztályvezetőnek. Bár akkoriban sok munkáskáder került különböző vezető posztokra – ám e munkások régi környezetében az ilyen eset, sokak öröme mellett, a szenzáció erejével is hatott.

Az említett újdonsült vezető például olyan bérházban lakott, ahol munkás- és kispolgári családok egyaránt éltek. A szomszéd munkásasszonyok persze hamar tudomást szereztek a nagy eseményről, s néhányan egyszerre állítottak be Marihoz, a lakatos feleségéhez gratulálni.

– Látod, Mari, mit meg nem élünk! – mondta egyikük. – Azelőtt bizony egy proliból nem lehetett miniszteri ember . . .

Ekkor belépett közvetlen szomszédjuk, az úrhatnámkodásáról ismert kispolgári asszony, aki úgy érezte, hogy most néki is illő a szerencsekívánatait kifejezni. Negédeskedő hangon mindjárt meg is szólalt:

– Ó, micsoda karrier . . . Milyen szerencsés emberek maguk . . . De azért valamiben mégis peches, kedves főosztályvezetőné . . .

– Miben? – csodálkozott a lakatos asszonya és a többiek is.

– Hát nézze, kedves Mária: sajnálhatja, hogy most demokrácia van, mert különben méltóságos asszony is lehetne . . .

Egy találka előzménye

Az orvos-egyetemen egy fiatal adjunktus csinos medikát vizsgáztatott, aki azonban nem nagyon jeleskedett. Diákbálon az adjunktus már táncolt a lánnyal, és most biztatóan nézett rá. Látszott rajta: szeretné, ha vizsgája sikerülne. A medika azonban izgult, és nyögdécselt. Végül az adjunktus, mintha másra akarná terelni figyelmét – megkérdezte:

– Kollegina, lehetséges lenne, hogy máskor is találkozzunk?! . . .

A bájos medika férfi-közeledésre, találkára gondolt. S bár a lelkiállapota nem volt erre hangolva – e kezdeményezés mintha feloldotta volna feszültségét, és halkan elrebegte:

– Esetleg, igen . . .

Az adjunktus erre udvariasan visszaadta indexét, és szelíden megjegyezte:

– Hát akkor, kedves kisasszony, a pótvizsgán találkozunk . . .

Az új anyagbeszerző kérdése

Új munkatársat kapott az egyik villamossági gyár anyagbeszerzője. Az illetékesek aztán hamar meggyőződhettek szakértelméről. Az egyik üzemrész ugyanis az elektromotorok fontos és közismert alkatrészéből, a szénkefékből száz darabot igényelt. Erre az új ember a rendelőknek visszaküldte az igénylőlapot ezzel a ráfirkantott kérdéssel: „Minek kell a szenet kefélni?"

(Szenes Imre gyűjtése)

A humorista halhatatlansága

Szegö Gizi rajza

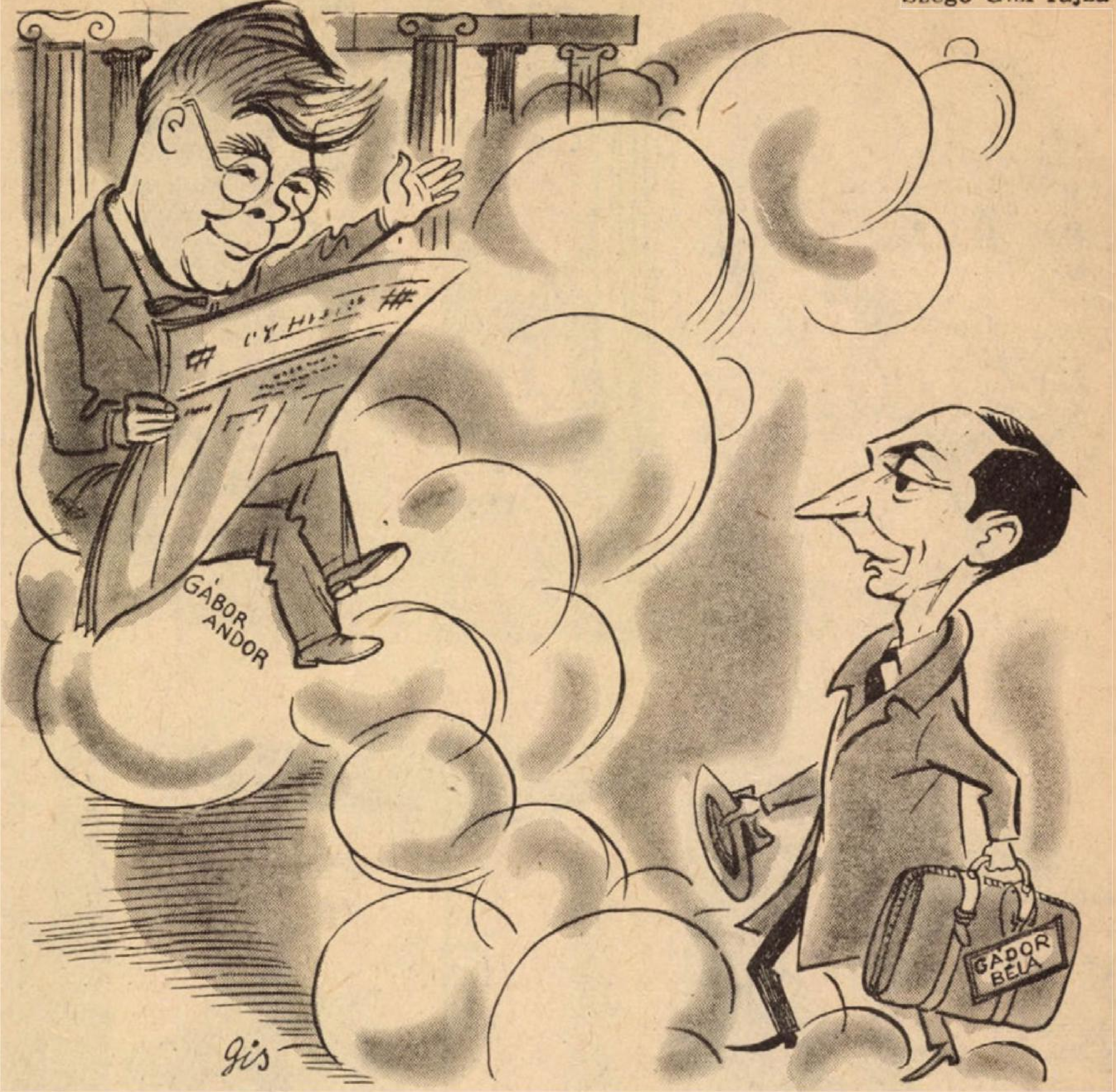

– Gondoltam, hogy jössz, Béla, mert látom, hogy az írók között emlegetnek téged . . .

Sürgős

Toncz Tibor rajza

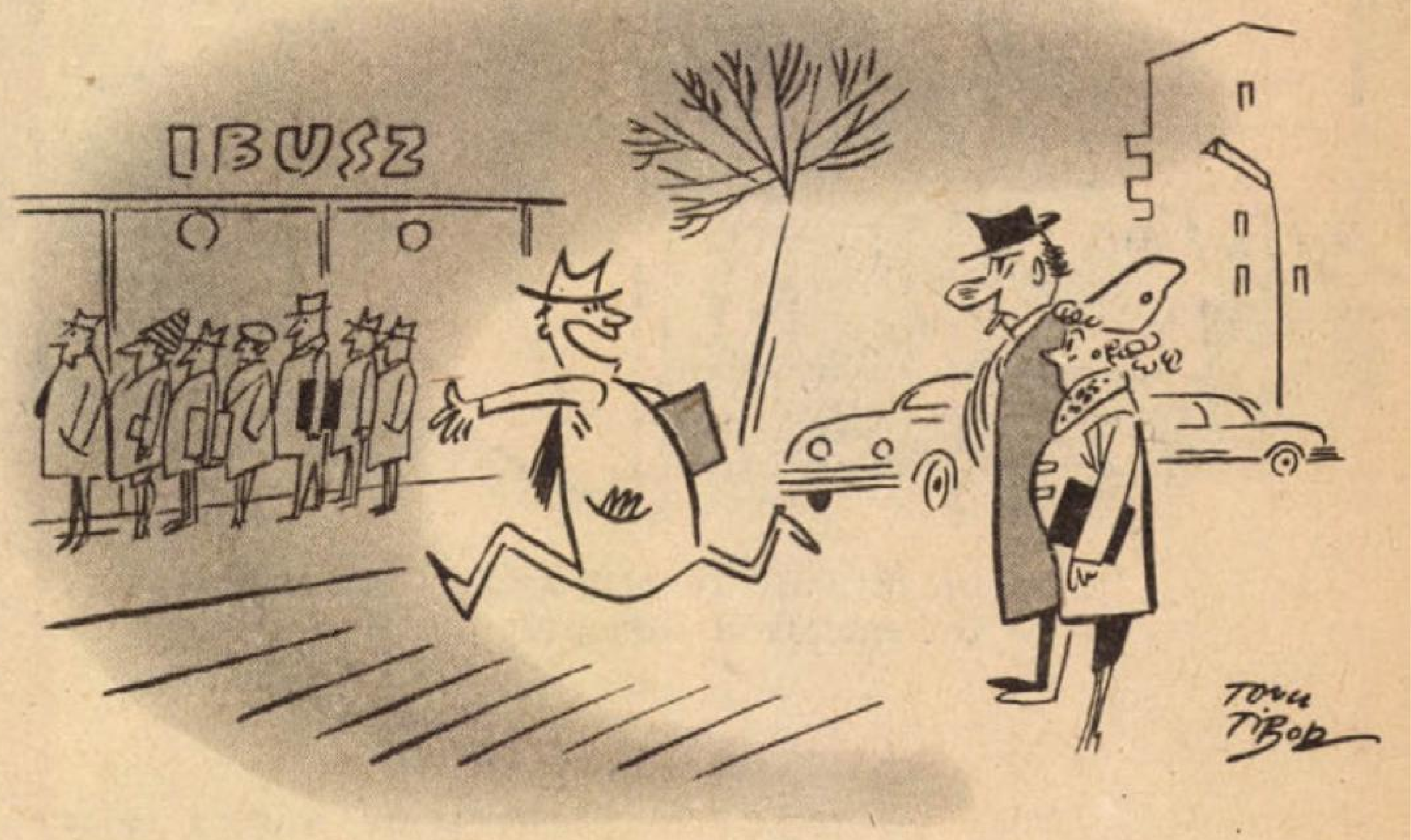

– Ne haragudjatok, rohannom kell, utazom Egyiptomba!

– Mikor?

– Augusztusban!

A főnök kutyája

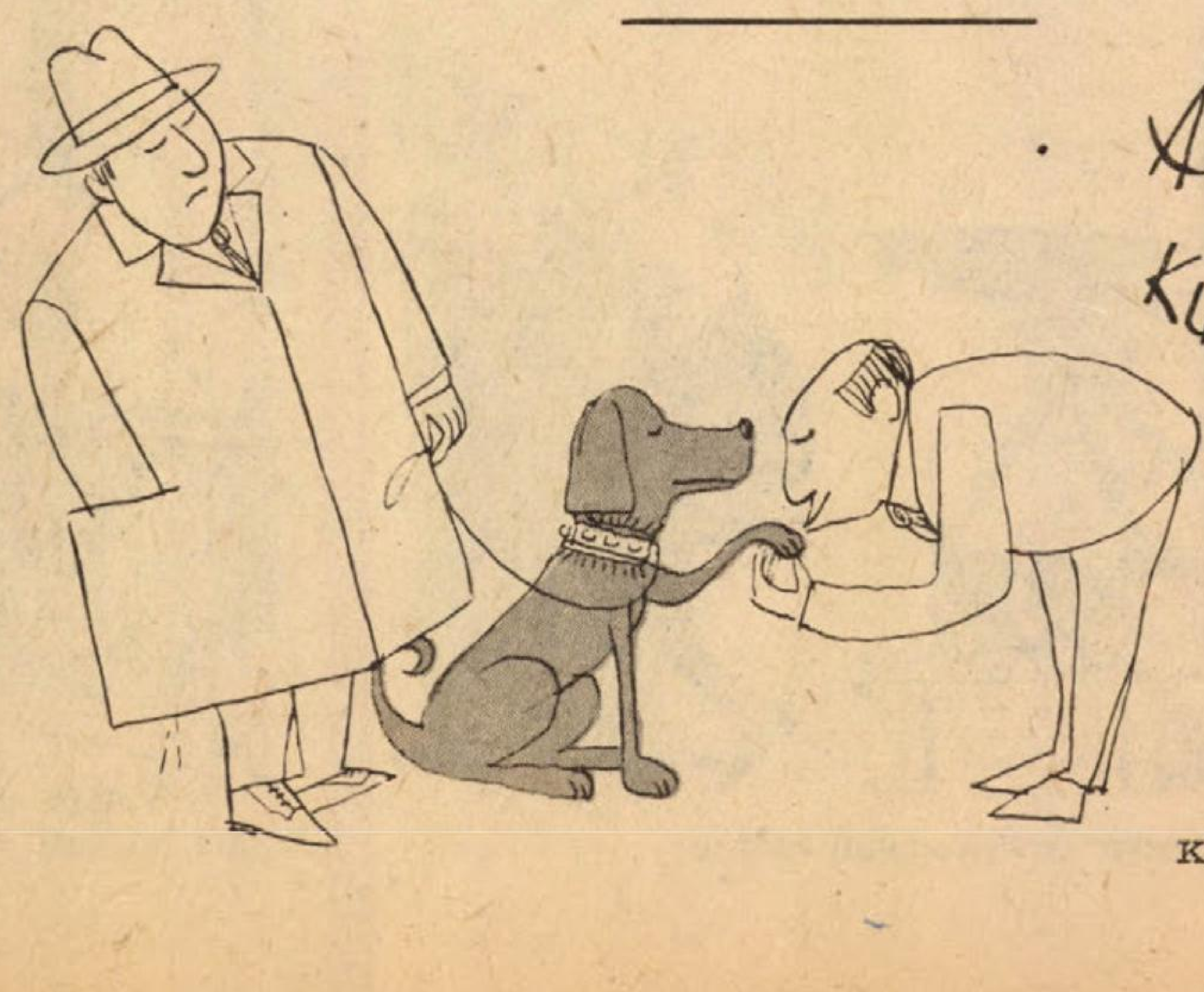

Kaján Tibor rajza

Pusztai Pál rajza

Tanulmányút

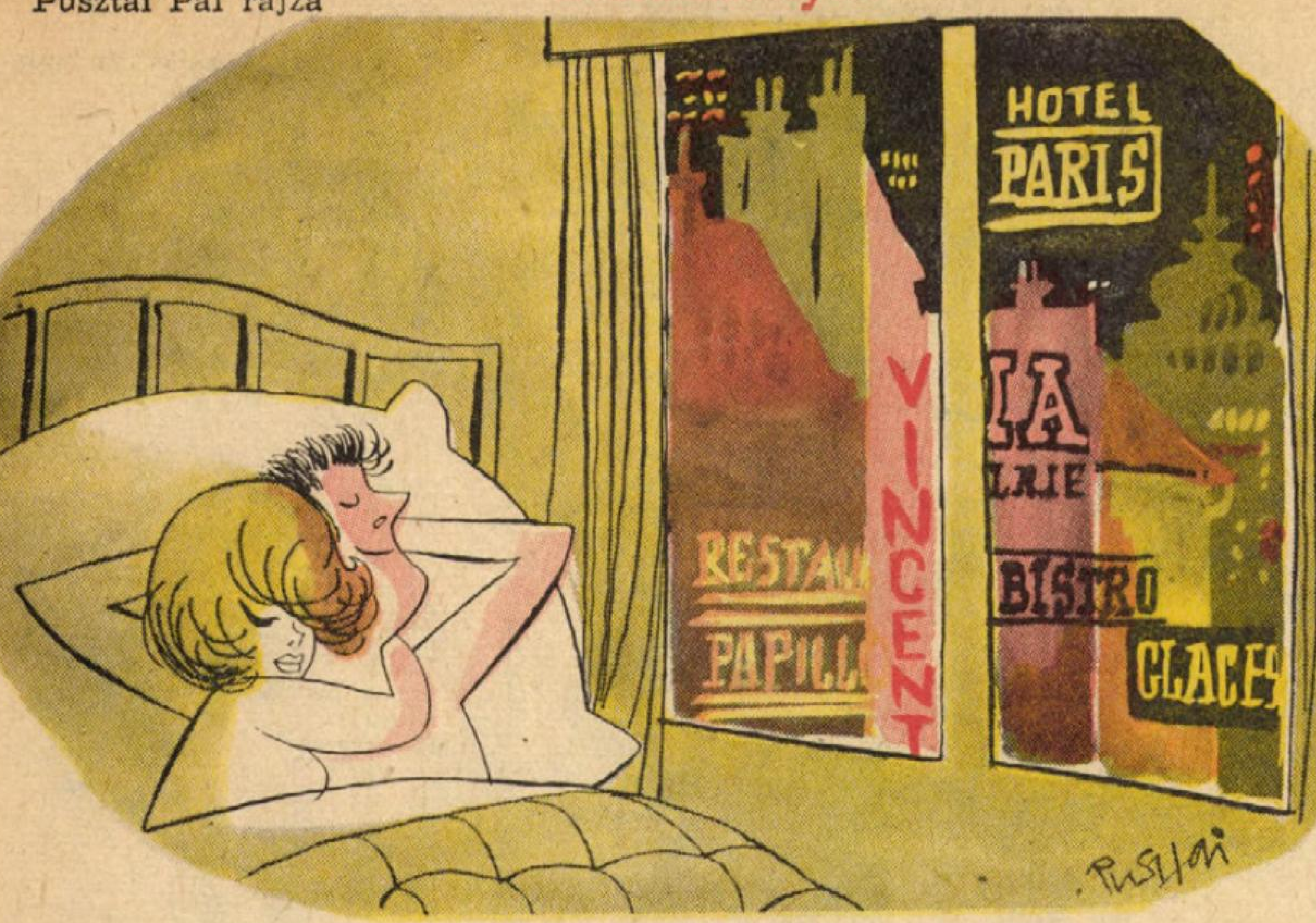

Egyszer egy évben

Vasvári Anna rajza

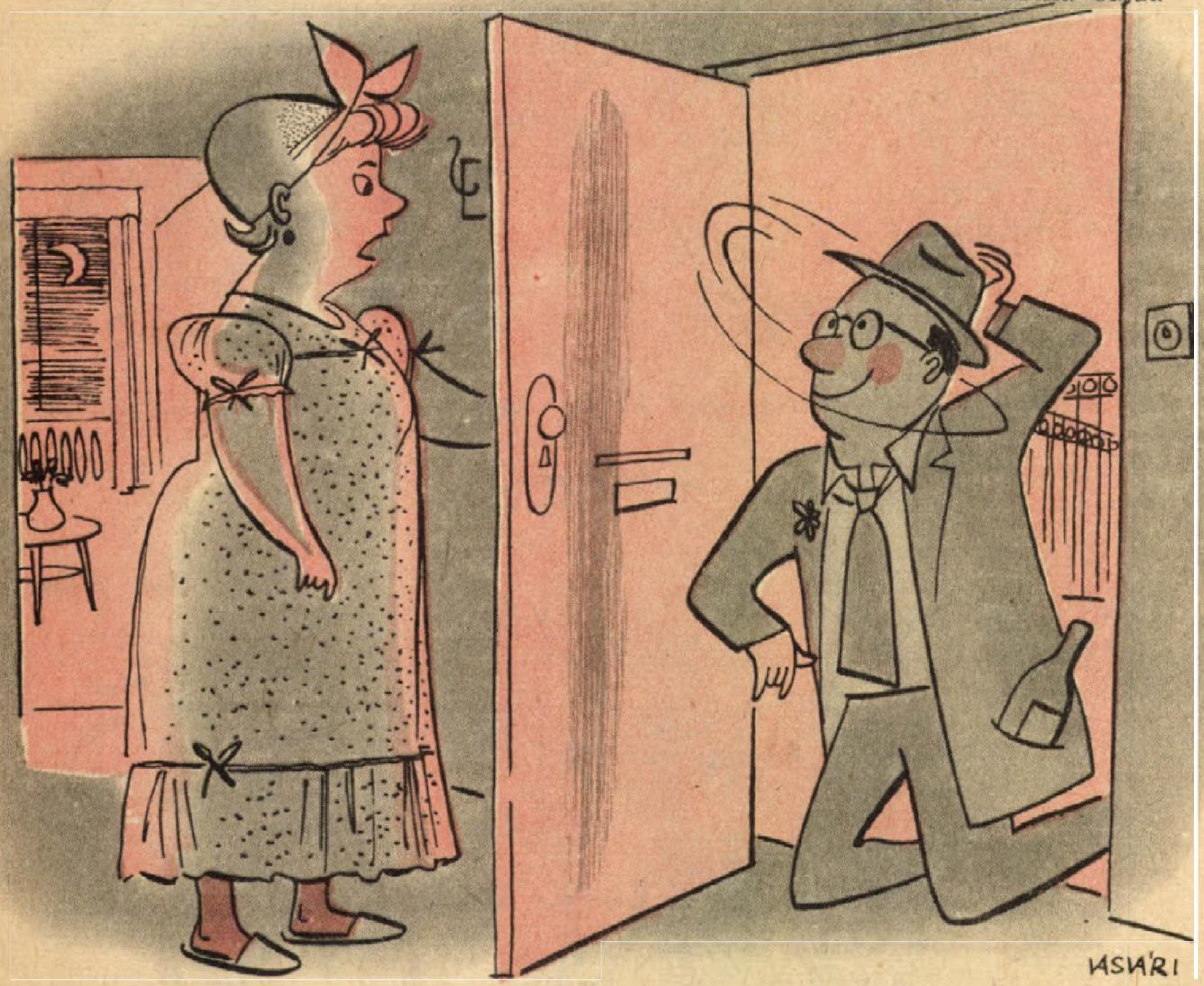

– Mi történt? Te nem szoktál kimaradni!
– Ünnepeltük a Nőnapot : : :

Cimbi

Fogai épek, szemei kékek, és úgy dorombol, mint egy cica. Ami természetes is, mert ez nem hasonlat, hanem tény. Cimbi cicai beosztásban él szerény háztartásomban, mert cica a javából: sziámi.

Kora egyéves, de az esze több, mint sok húszéves jampié. A tisztességet, tisztaságot is jobban tudja, mint azok, mert a jampik modora nem mindig szobatiszta. Cimbi nem nyávog argóban, mint a jampik a Wurlitzer mellett. Hűsége, ragaszkodása, tisztelettudása is többet ér, mint azoké. Bizonyos, hogy Cimbike nem „ürgének" és „póknak" nevez magában, és feleségemre se úgy gondol, hogy az „öreglány".

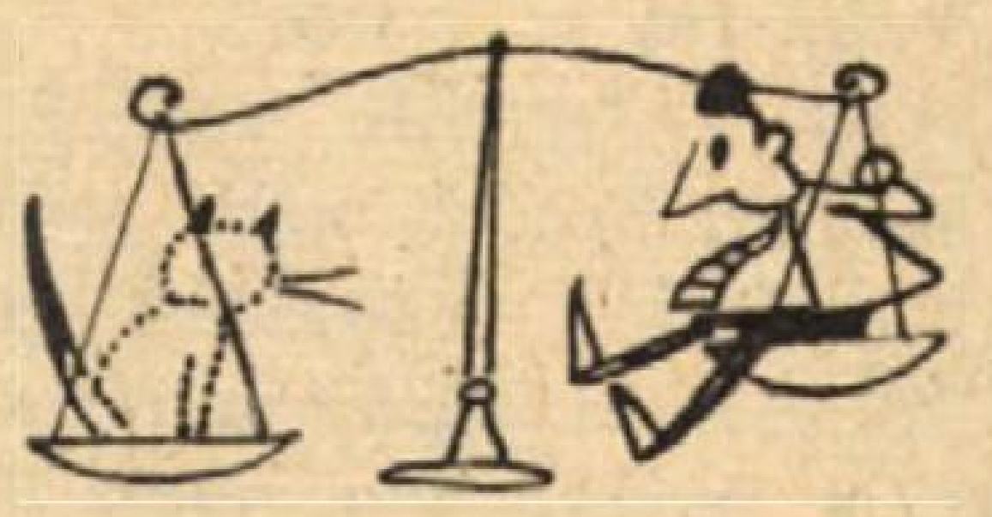

Persze ezzel nem azt akarom mondani, hogy érdemesebb egy sziámi cicát tartani a családban, mint egy pesti jampit, csak azt, hogy az előbbi a könnyebb.

Én például Cimbikével jobban el tudok beszélgetni, mint egy jampival. Sokkal intelligensebben hallgat, és sokkal értelmesebb miau-val válaszol, mint a koravén jampi, aki néha már a csaut is mamunak mondja.

Mégis attól tartok, hogy ebben a kis írásban — amelyért a kutyatulajdonosok tán megmarnak — csak halvány képet tudtam adni arról, hogy „ki" is az a Cimbike. Nagyobb írónak kellene lennem, hogy legalább vázolhassam azt a sok bájt, kedvességet, okosságot, ami benne van. Én például már mindig azt várom, hogy mikor szólal meg. Ezért aggaszt, ha feleségem annyira becézi Cimbikét, hogy gügyögve társalog vele. Ma is ezekkel a szavakkal szervírozta Cimbike kedvenc ételét, a bablevest:

— Mit kap az én tisz cutojfalatom?

Idegesen szóltam rá nejemre:

— Ne gügyögj neki, mert majd még selypítve fog beszélni.

H. F.

Gyors kiszolgálás

Mészáros András rajza

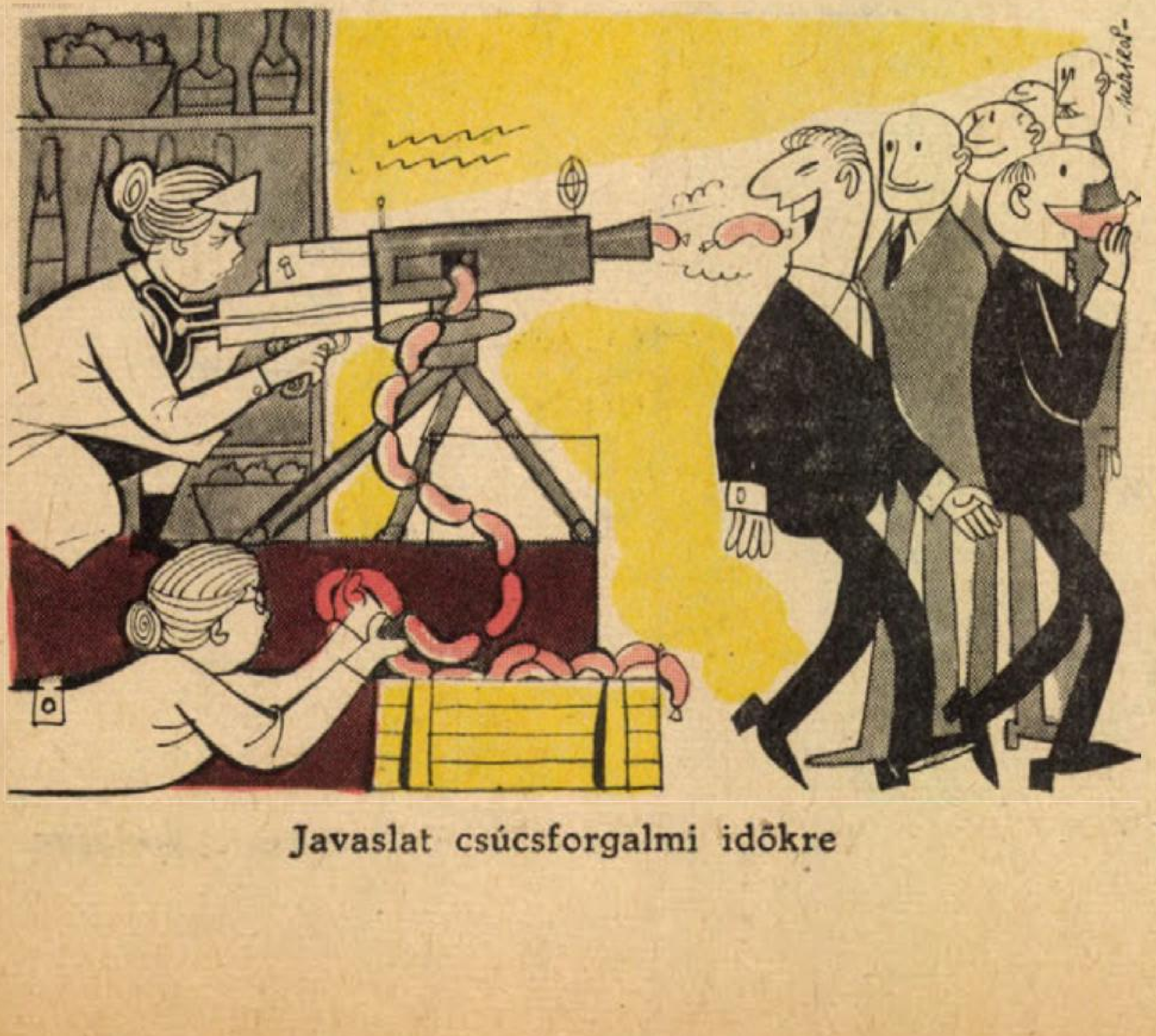

Javaslat csúcsforgalmi időkre

Háry János legújabb kalandja

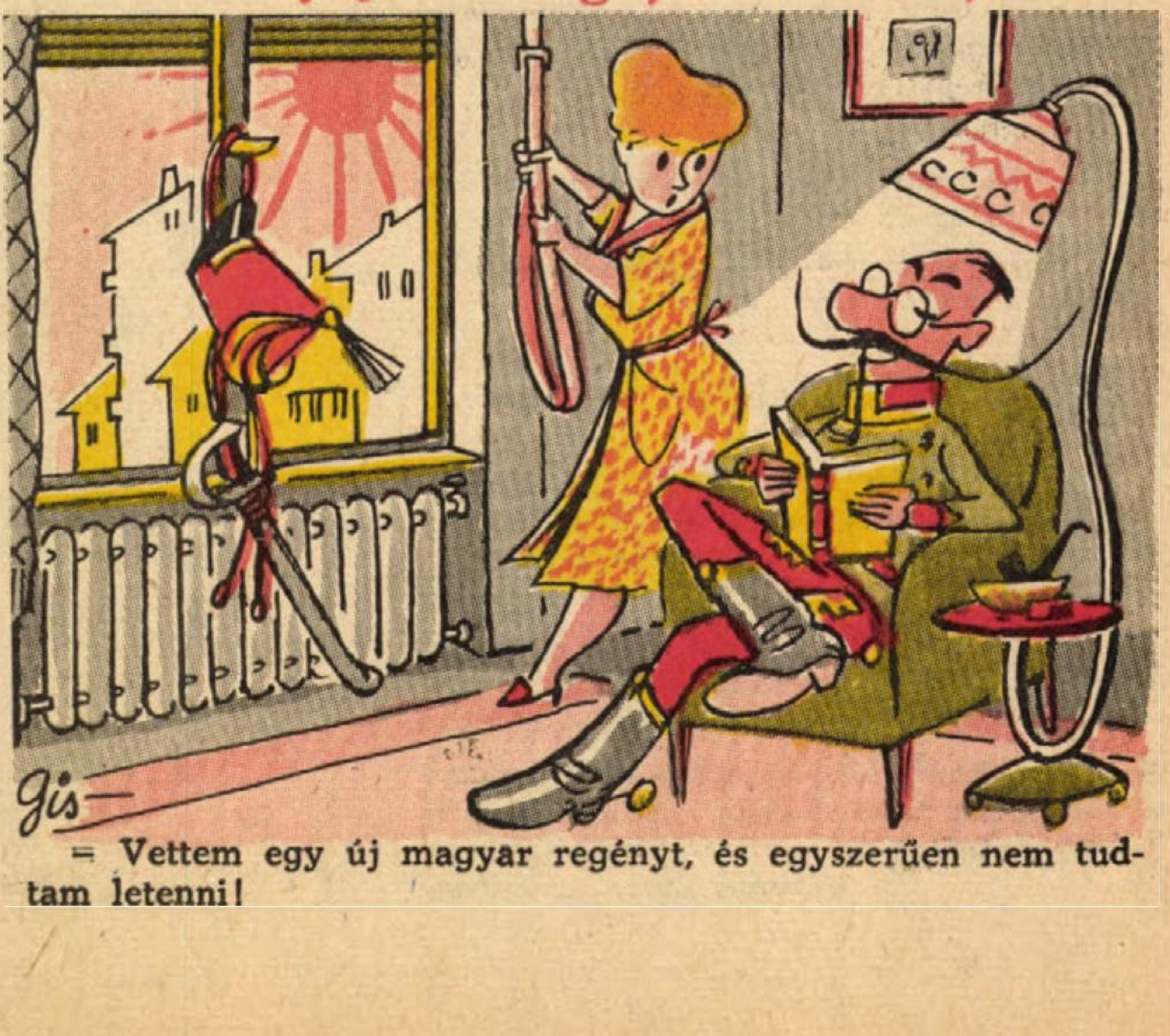

= Vettem egy új magyar regényt, és egyszerűen nem tudtam letenni!

Ezt olvastuk...

Felfedezések kora

A Képes Sport riportere bizakodva állapítja meg a kairói mérkőzés tapasztalatait elemezve: „Vasco da Gama után újra felfedezhetjük a Dél-Amerikába vivő utat.” Így azonban sohasem fogunk eljutni Chilébe, mivelhogy Vasco da Gama Indiába hajózott annak idején, Afrika partjainak a megkerülésével. Azt a sporttársat, aki Amerikát felfedezte, Kolumbus Kristófnak hívták.

Érdekes szerepcsere

A Pesti Műsor színlapja szerint Operaházunk Aida előadásában a király szerepét Takács Paula, Aida szerepét pedig Molnár Miklós fogja énekelni. Kár, hogy Verdi mester már nem vehet részt az új felfogású előadáson.

Megölték Rózsa Sándort!

Szokoly Endre most megjelent „... és Gömbös Gyula a kapitány” című könyvében találtunk a meglepő hírre: „... Igaz, az öreg Ráday felköttette Rózsa Sándort...” Igaz? Nem igaz. Rózsa Sándor a szamosújvári börtönben halt meg 1878-ban, 65 éves korában...

Fő a jó példa

Az Ország Világ tudósítása szerint a Tautenburgban levő optikai művekben olyan távcsövet készítettek, mellyel ezer kilométer távolságból egy gyertya lángját is le lehet fényképezni. Hogy a távolságot jobban érzékeltesse a cikk, hozzáfűzi: „Olyan ez, mintha valaki Tokióban rágyújtana egy cigarettára, s mi ezt Tautenburgból lefényképeznénk.”

Miután Japán hozzávetőlegesen tízezer kilométerre fekszik Németországtól, a példát kissé túlzottnak tekinthetjük.

Geológiai ritkaság

Az Esti Hírlap érdekes hírt közöl a messzi Kazahsztánból: „Fél kilométer vastagságú acélréteg”-et találtak a szűzföldi határterületen. Acél a természetben kizárólag akkor fordulhat elő, ha valaki előre megfontolt szándékkal elásta azt. Alapos gyanúnk van arra, hogy azt higgyük: vasércre bukkantak a geológusok Kazahsztánban!

Dr. Árgus

VANNAK egészen furcsa dolgok

BAKTÉRIUMMENTES BANKJEGYEK

Régi egészségügyi panasz, hogy a pénz, még a becsületesen szerzett pénz is, nagyon piszkos, telve van baktériumokkal, és terjeszti a betegségeket. Most Párizsból jelentik, hogy az új francia bankjegyeket különleges baktériummentes papírra nyomják, sőt a papír baktériumölő tulajdonságánál fogva később is steril marad. A Francia Bank szerint ez a világ első steril bankjegye. A titkot nem hozták nyilvánosságra, csak annyit árultak el, hogy 18 hónapi kísérletezés után állították elő a papírt egy dél-franciaországi papírgyárban.

Pénzügyi körökben azt szeretnék, ha az új bankjegy nemcsak az infekció, hanem az infláció ellen is védelmet nyújtana.

Az élet megy tovább...

Erdei Sándor rajza

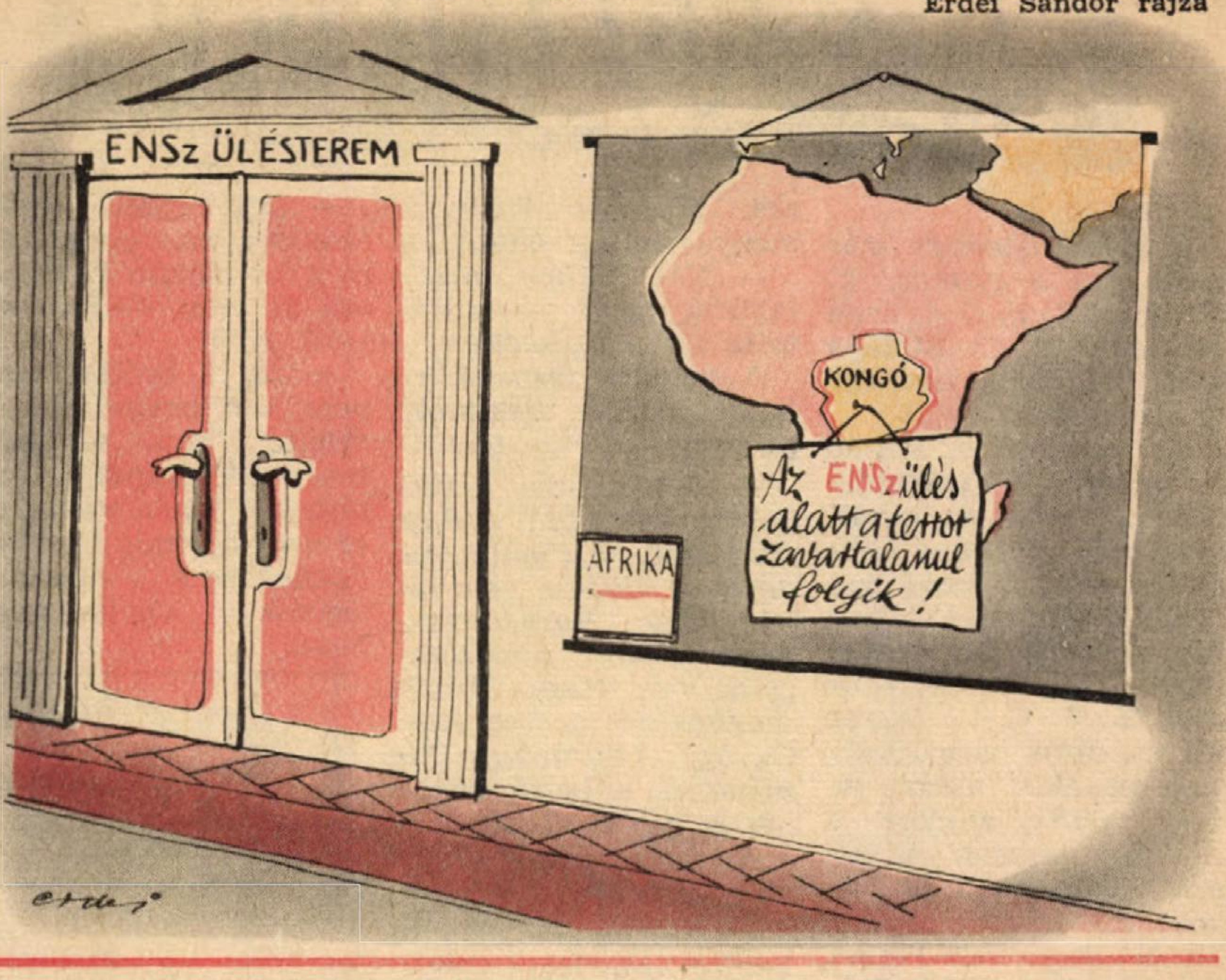
ENSz ÜLÉSTEREM
KONGÓ
Az ENSzülés alatt a terror zavartalanul folyik!
AFRIKA
erdei

A lakásrongálás története

Hegedűs István rajza

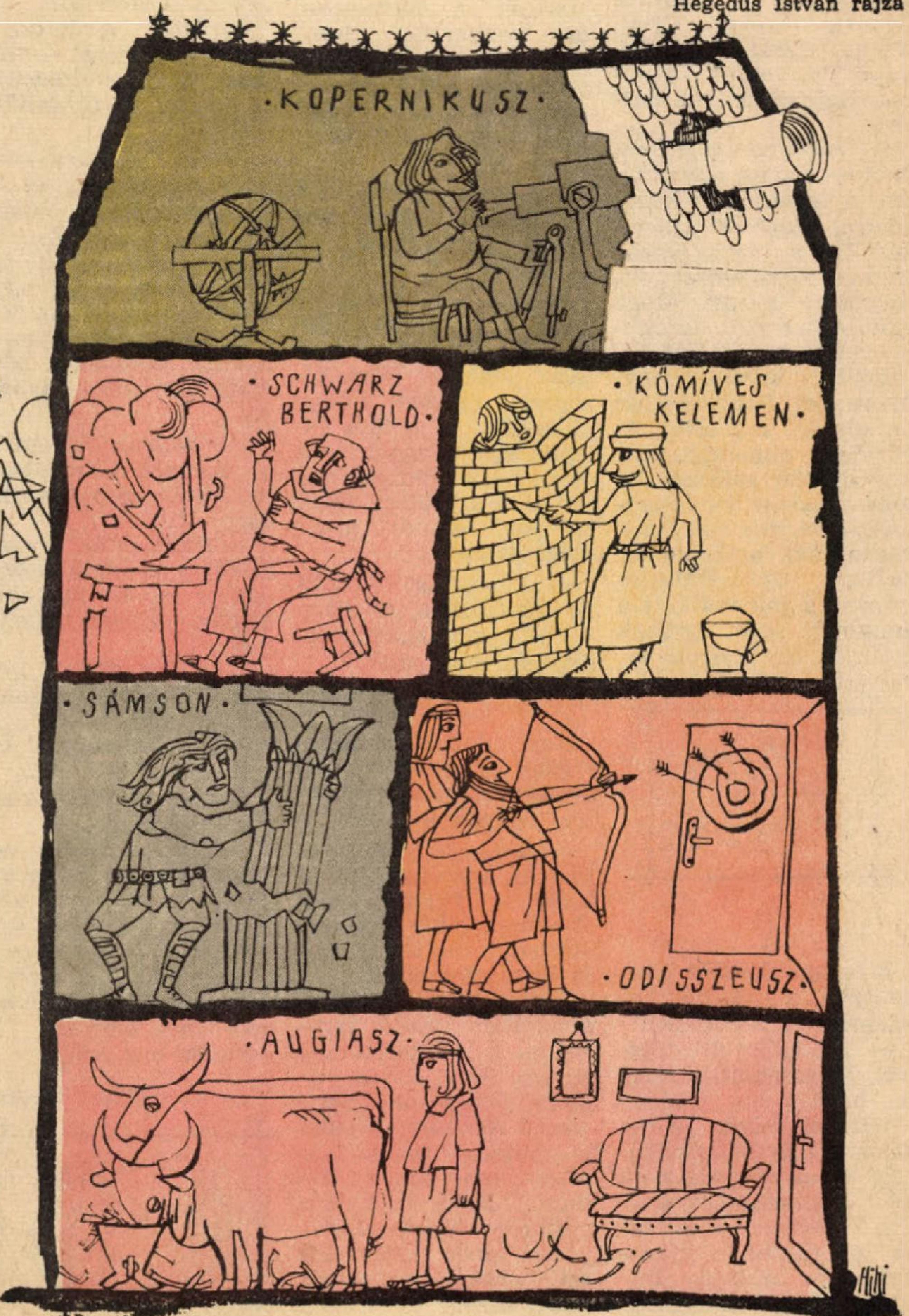

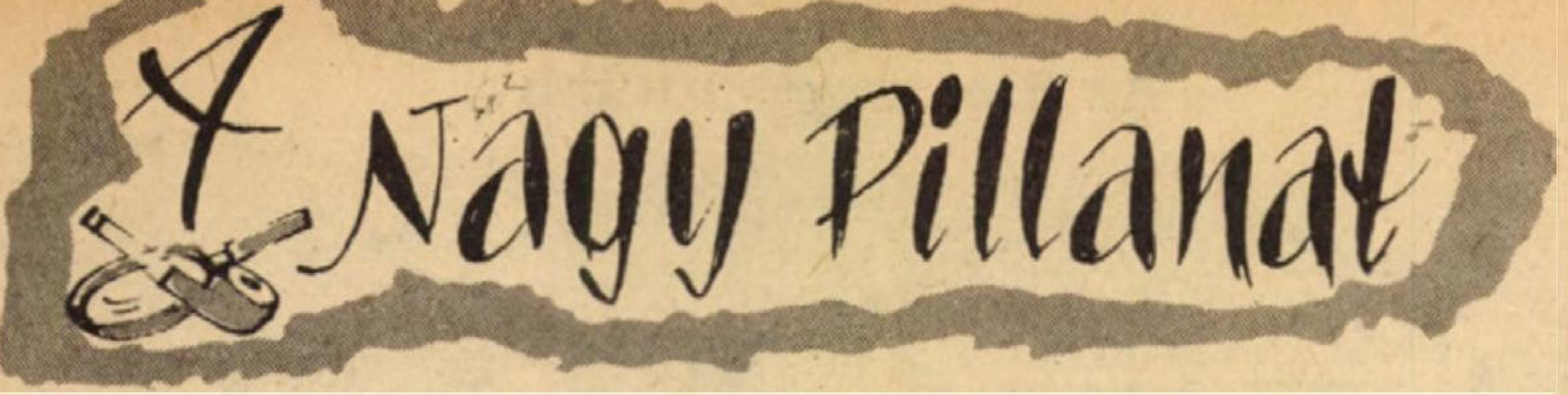

A Nagy Pillanat

1.

A mesterdetektív már tudta, ki a gyilkos, ki ölte meg Z. F. G.-t, azon az éjszakán, a Sípláda utcai villában, tizenegy és tizenkettő között.

— Annamária, kérem — mondta a titkárnőjének, aki titokban szerelmes volt markáns arcú, széles vállú, őszülő halántékú főnökébe — holnap délután hat órakor megmondom, ki ölte meg Z. F. G.-t. Legyen szíves, hívja meg ugyanazokat, akik akkor jelen voltak, amikor a bűntény történt. A tett színhelyén akarok rámutatni a gyilkosra... Hívja meg Kis Pétert, Kis Péternét, Nagy Pált, Misinger Hédit, a menyasszonyát, dr. Kovács Jánost, Varga Ottót, Varga Lászlót és özvegy Pattantyús Dezsőnét. Holnap délután hatra...

— Azonnal értesítem őket — felelte Annamária, s feszesebbre húzta magán tűzpiros pulóverét. De a mesterdetektív nem vette észre: gondolataiba merült. Maga előtt látta a villa barokk-ebédlőjét, az izgatott, türelmetlen, kíváncsi meghívottakat. Pontosan hat órakor fel fog állni, és röviden elmondja, mikor és hol csúszott be hiba a ravasz tettes számításaiba, mi volt az a narancshéj, amelyen elcsúszott, aztán ünnepélyesen rá fog mutatni a gyilkosra. Mert egyikük gyilkolt. Egy a nyolc közül.

2.

Másnap délelőtt Annamária, a titkárnő, bejelentette a főnökének:

— Mindenkit értesítettem. Megmondtam, hogy ön holnap hat órakor, a tett színhelyén rá fog mutatni a gyilkosra. Sajnos, ez az időpont nem felel meg senkinek sem. Kis Péternek az óvodába kell mennie a gyerekekért, a felesége túlórázik, Nagy Pál influenzás, Misinger Hédi, a menyasszonya szintén...

— Hát akkor mikor tartsuk meg? — szakította félbe a detektív,

Annamária feszesebbre húzta magán türkizzöld pulóverét, és így felelt:

— Kisék arra kérik, holnapután hat órakor mutasson rá a gyilkosra, de ez az időpont nem felel meg Vargáéknak, mert akkor színházjegyük van. Nagy Pálnak megfelelne a szombat. Özvegy Pattantyús Dezsőnének a hétfő reggel hét és nyolc között...

A mesterdetektív elveszítette hidegvérét.

— Felháborító! Nyolc embert sem lehet összehívni! Na jó, rendben van! Egy nappal elhalasztjuk a leleplezést, de holnapután tizennyolc órakor rá fogok mutatni a gyilkosra. Kérem, Annamária, küldjön mindenkinek meghívót.

— Igenis — bólintott a titkárnő, feszesebbre húzva magán türkizzöld pulóverét.

Miután a titkárnő eltávozott, a mesterdetektív visszaült az íróasztala mögé, és újra elképzelte magának a nagy pillanatot: a gyilkos leleplezését. A nyolc vendéget félkör alakban ülteti le a szobában. Csak egy kis lámpát gyújt meg, aztán...

— Főnök úr — szólt be Annamária az ajtón —, ne írjam azt, hogy leleplezés után tánc?!

3.

Egy nappal az összejövetel előtt megszólalt a telefon a mesterdetektív íróasztalán.

— Jó napot kívánok — mondta egy vidám férfihang —, itt Varga Ottó. Bocsánatot kérek a zavarásért, de lenne egy javaslatom a holnapi leleplezést illetőleg. Arra gondoltam: miért tartjuk mi a leleplezést abban az ódon, dohos villában, és pont ott, ahol... Brrr!... Nem lenne jobb, ha valami hangulatos helyen, mondjuk a „Vidám Menyecské”-ben gyűlnénk össze, kedélyesen, fehér asztal mellett? Mégiscsak más lenne, nem?

— Mit képzel?! — kiáltotta a mesterdetektív, és a homlokán kidagadtak az erek. — Szó sem lehet róla!

— Jó, jó, brúder, azért nem kell heveskedni — felelte Varga sértődötten. — Jó szándék vezetett: szerettem volna, ha ez a nyolc ember jobban összerázódik, összemelegedik... De ha nem, nem...

4.

A Sípláda utcai villában hat órakor még egy lélek sem volt.

— Mára hirdettük a leleplezést, nem? — kérdezte a mesterdetektív izgatottan a titkárnőjétől.

— Ma hat órára — felelte Annamária, és feszesebbre húzta magán éjfekete pulóverét.

Negyedhét után egy idős házaspár totyogott be az ajtón három kisgyerekkel és egy szeplős, nyurga kamaszfiú, hóna alatt egy futball-labdával.

— Maguk kicsodák? — horkant fel a detektív. — És hogy kerültek ide?

— Kisék adták a meghívót — petyegte az öreg nénike —, azt mondták, nagyon érdekes előadás lesz itten...

— Én Hédikétől kaptam — mondta a futball-labdás fiú. — Puszit ígért, ha elmegyek helyette...

A mesterdetektív keserűen felkacagott:

— Hát érdemes volt annyit nyomozni, spekulálni? — aztán hozzátette: — De most már akkor sem mondom meg, ki a gyilkos, ha térdenállva, összetett kézzel könyörögnek előttem.

S állta a szavát.

Mikes György

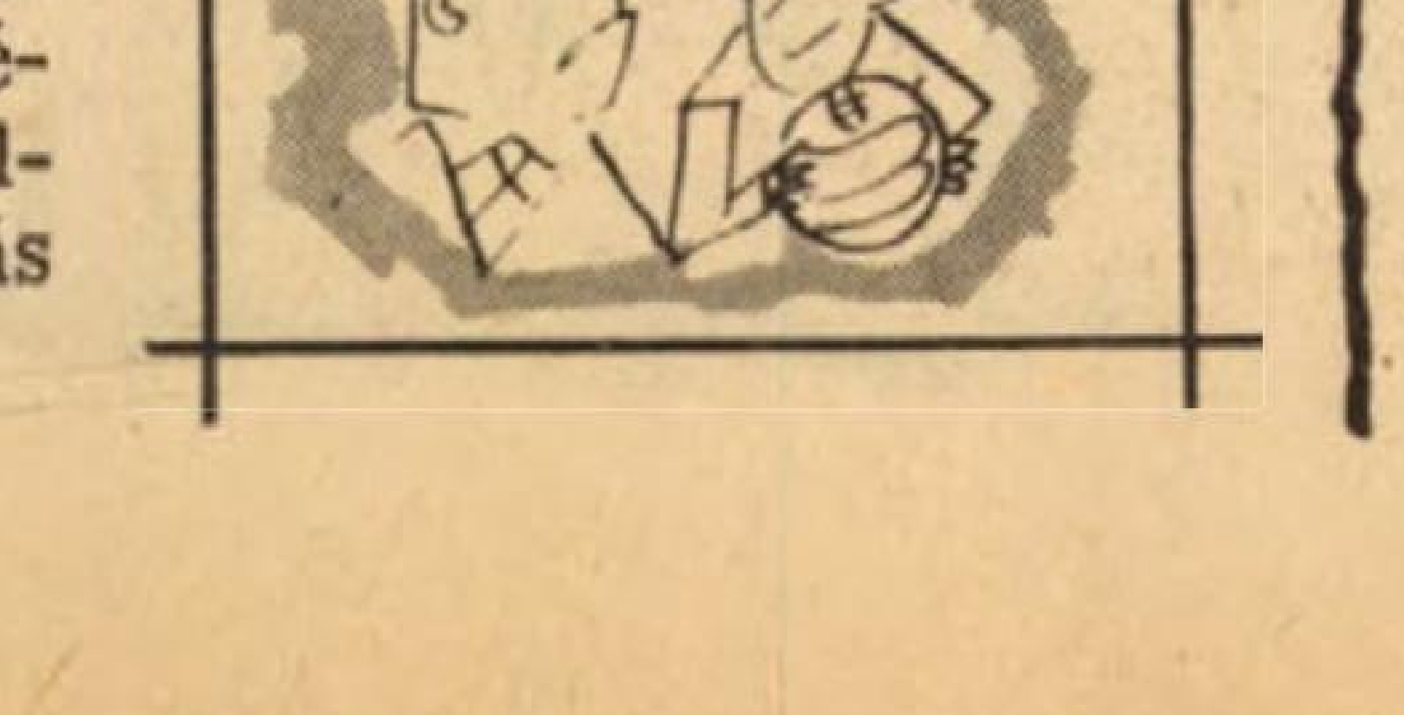

Anna Lechicka:

Anyafeleség

Malinowska asszony éberen őrködik férje minden mozdulata felett. Összeszorítja fogait, nem eszik, nem iszik — ügyel.

— Nem ihatom — mondja — egy kortyot sem. A férjem, Bonifacy, már a második pohár után elnyeli a szótagokat, a harmadik után hülyeségeket mond, az ötödik után pedig félrebeszél. Különösen a harmadik és az ötödik pohár között kell nagyon figyelnem.

Malinowska soha sem nevet a társaságban.

— Nincs időm elmélyedni a viccekben — mondja —, még kevésbé van időm a nevetésre. Bonifacy túl hangosan reagál a negatív politikai viccekre, ilyenkor meg kell rúgni a lábát. Nagyon szeret vihogni a disznóságokon, ilyen esetekben a mindig kéznél lévő kalaptűvel kell megszúrni. Imád régi vicceket mesélni, ilyenkor asztmatikus rohamot szimulálok. Mindez végtelenül kimerít, de mit csináljak, ügyelek, őrködöm, dolgozom, és mindezt a színfalak mögött, köszönet nélkül.

Malinowska asszony soha nem eszik a társaságban.

— Egy falat sem megy le a torkomon — mondja. — Bonifacy a levesnél csettintget, a főzeléknél csámcsog és a deszertnél csettintget, vigyáznom kell rá minden nyelésnél. Rendszerint mélyen a szemébe nézek, és a cipellőm csücskével a bokájába rúgok, vagy kinyitom a púdertartót, és észrevétlenül púdert szórok a tányérjába, néha pedig a kardigánom alá rejtett fúróval belefúrok a térdébe.

— A férjemet — mondja Malinowska — nem csupán a tomboló érzelmek áradata jellemzi, de egyben elkényeztetett gyermek is, akiről minden pillanatban gondoskodni, akit mindentől óvni kell. Hát én gondját viselem. Nap nap után bájitalt készítek számára, törődöm vele, az át nem gondolt szavait visszagyömöszölöm a szájába, felesleges mozdulatait szemöldököm egyetlen rándításával megfékezem.

Hát ilyen különös az én életem...

*

A férjet egyébként a minap azzal vádolták, hogy a felesége életére tört, egy köteg szalmát akart alágyújtani, és ezért öt évre ítélték. A tárgyaláson a feleség azt bizonyítgatta, hogy ez csak az ő váratlan, pillanatnyi szórakozottságának volt a következménye.

Nem rándította fel időben a szemöldökét.

(Lengyelből fordította: U. J.)

Nagyravágyás

Vasvári Anna rajza

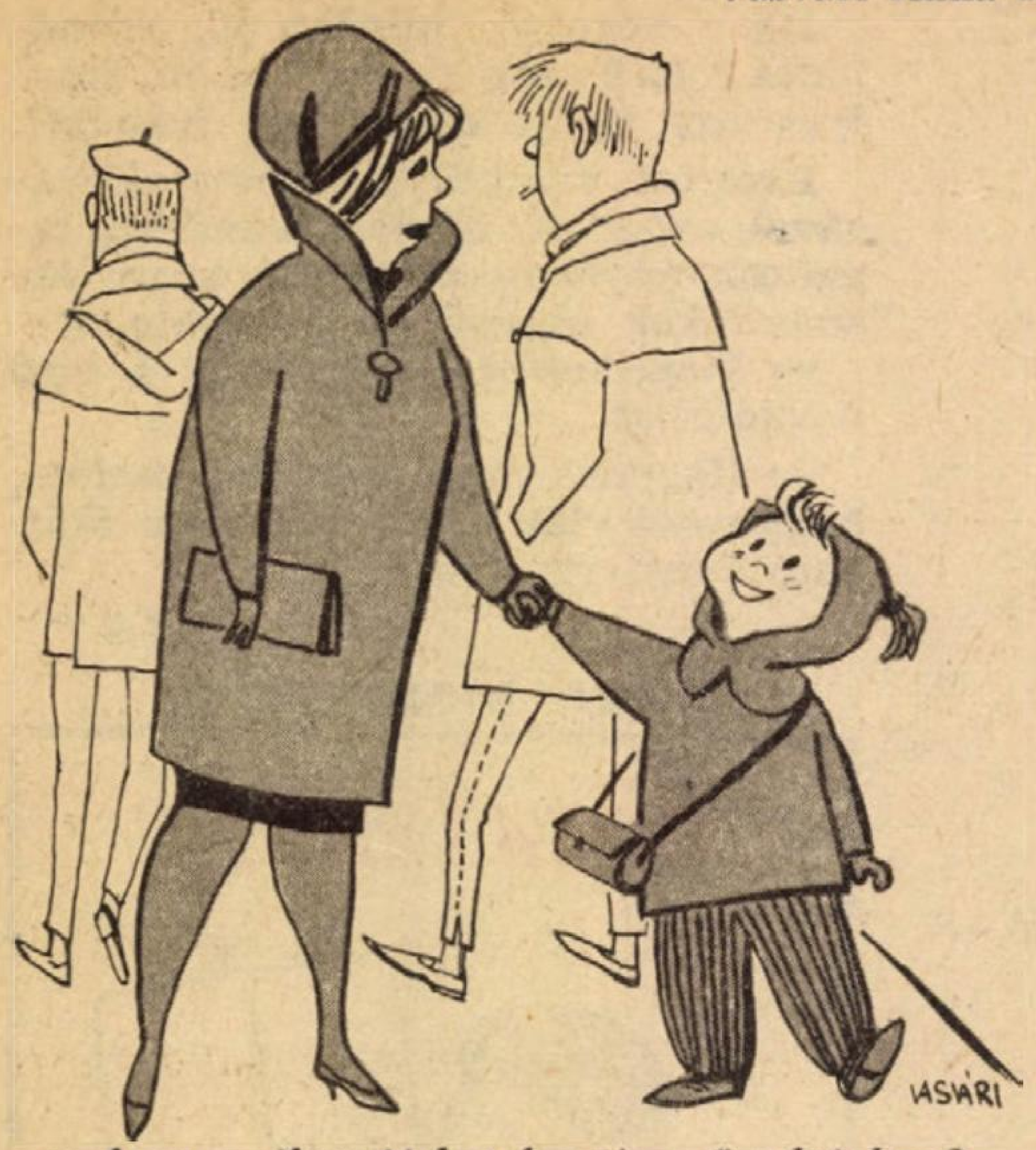

– Anyu, mikor járhatok már csőnadrágban?

ÖT PERC UTÁN

Zsákként zuhannék most végig az ágyon,
de értekezleten kell estig ülni.
A szócséplésből nincsen már hiányom,
párnák között szeretnék elmerülni,

de ha szememre nem jön otthon álom,
a fáradt testből nem tud fölrepülni
lelkem, s borong mint őszi köd a tájon,
hiába vágyom álomba merülni:

Fülem szomjas egy jó felszólalásra,
hol összehordott érveket rakásra,
monoton hangon ágyhoz hordanak,

s a fültövemre jól ismert szavak
csapódnak, mint az altató ha altat —
s öt perc után az ember mélyen alhat.

Mezei András

Felvágás

Várnai György rajza

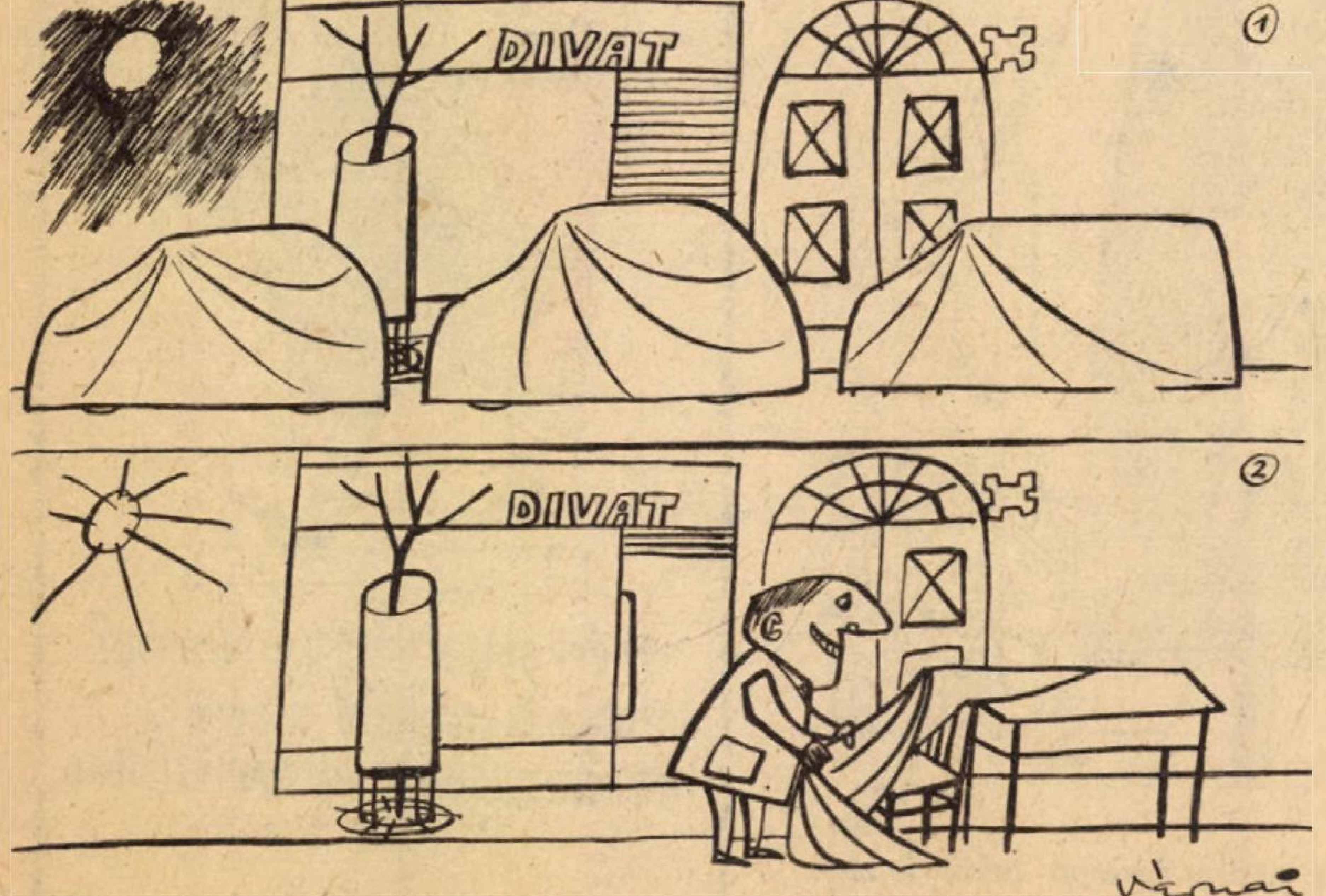

Honfitársak

Pusztai Pál rajza

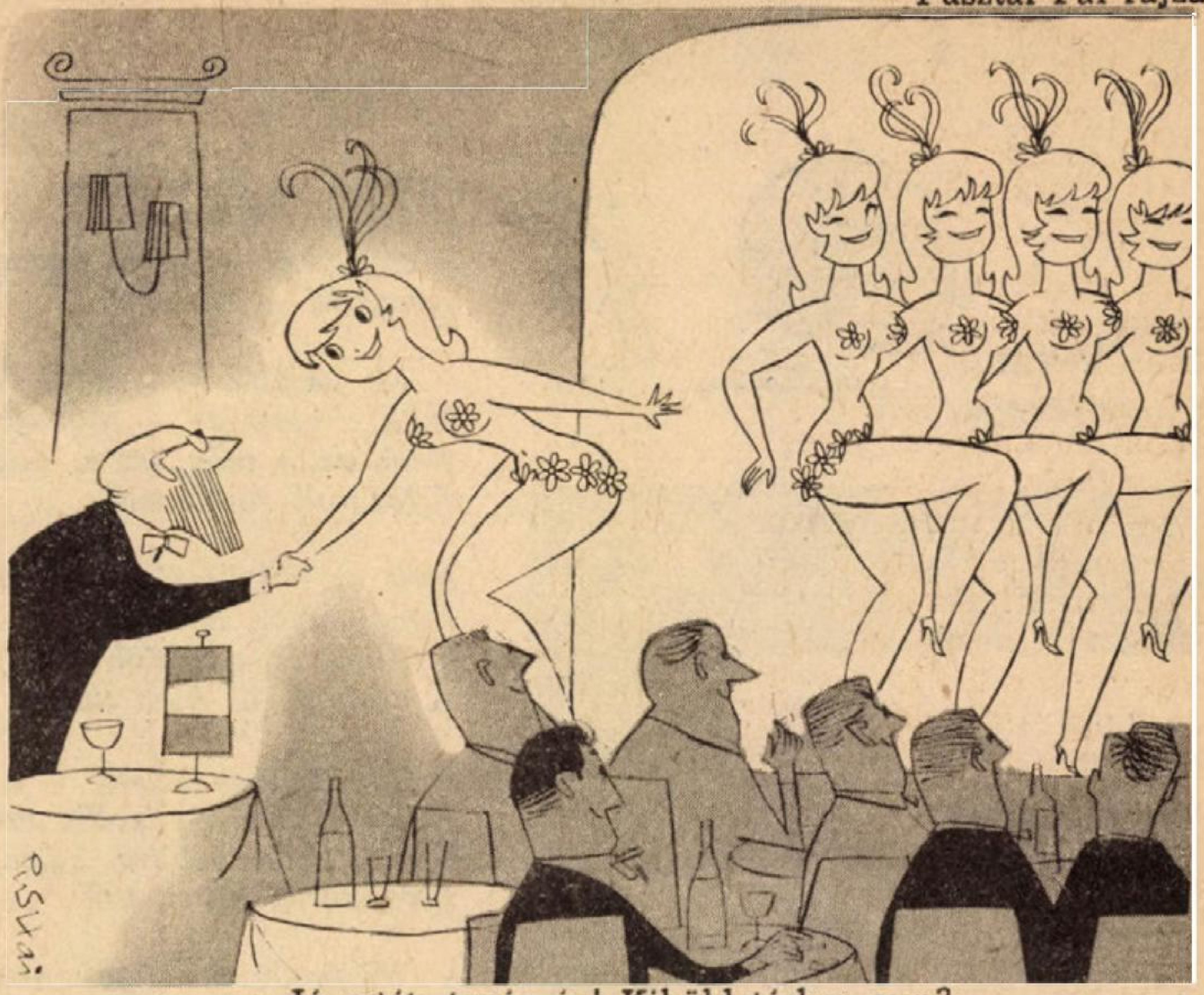

– Jó estét, tanár úr! Kiküldetésben van?

Antikváriumban

Réber László rajza

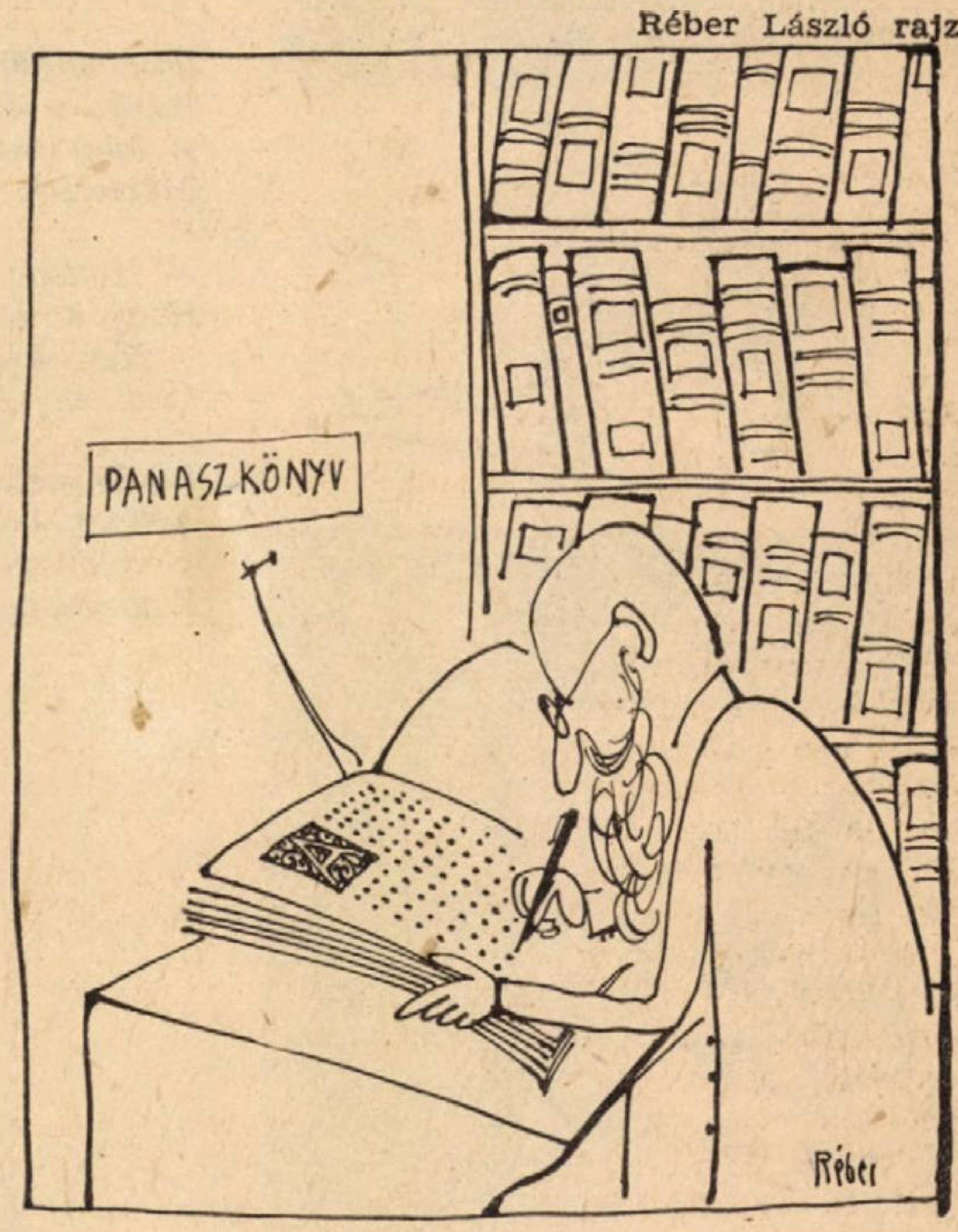

Elkészült az új Madách Színház

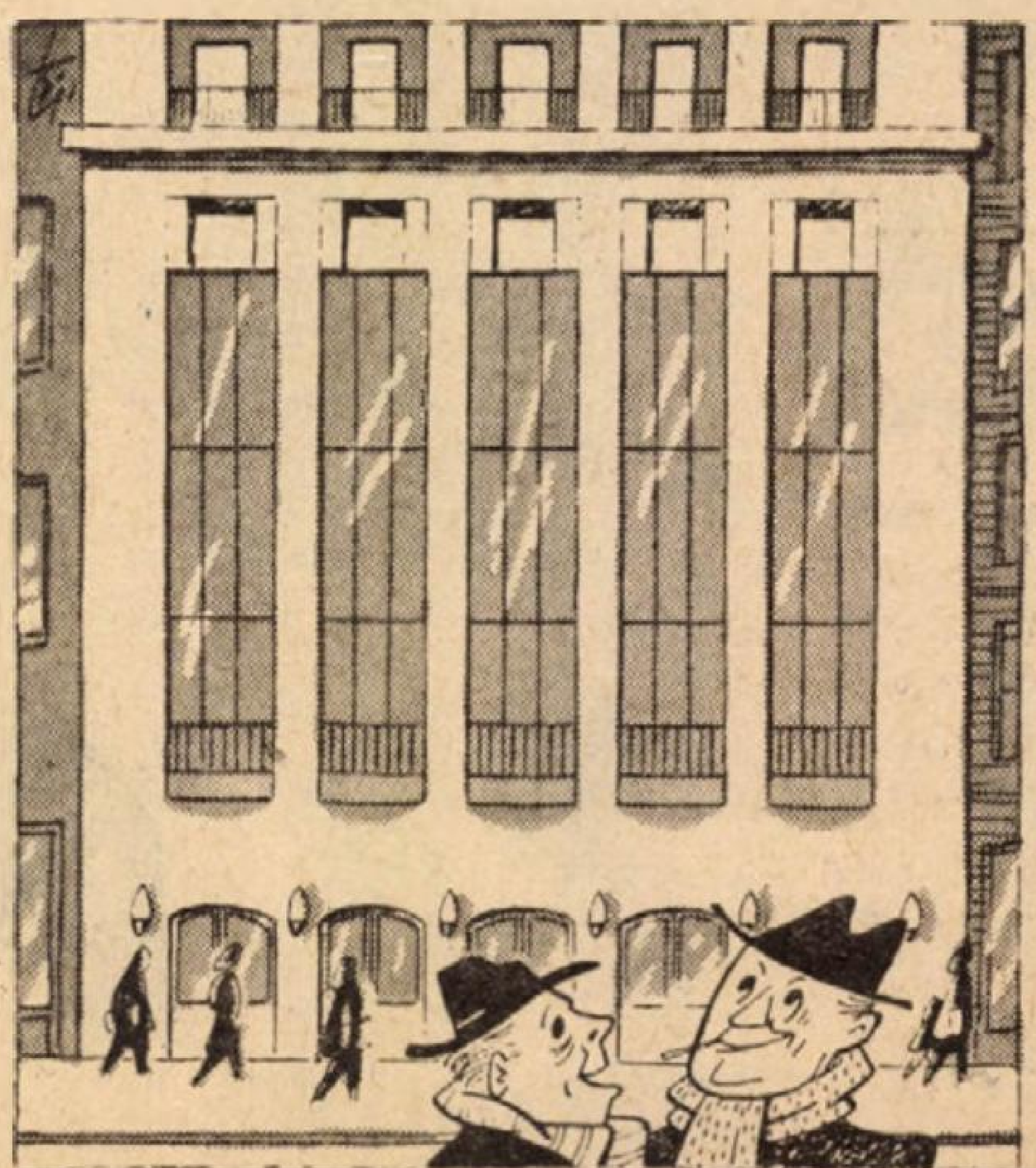

– Figyelje meg, a végén még az Emke is elkészül!

Lakásügyek

Kaján Tibor rajza

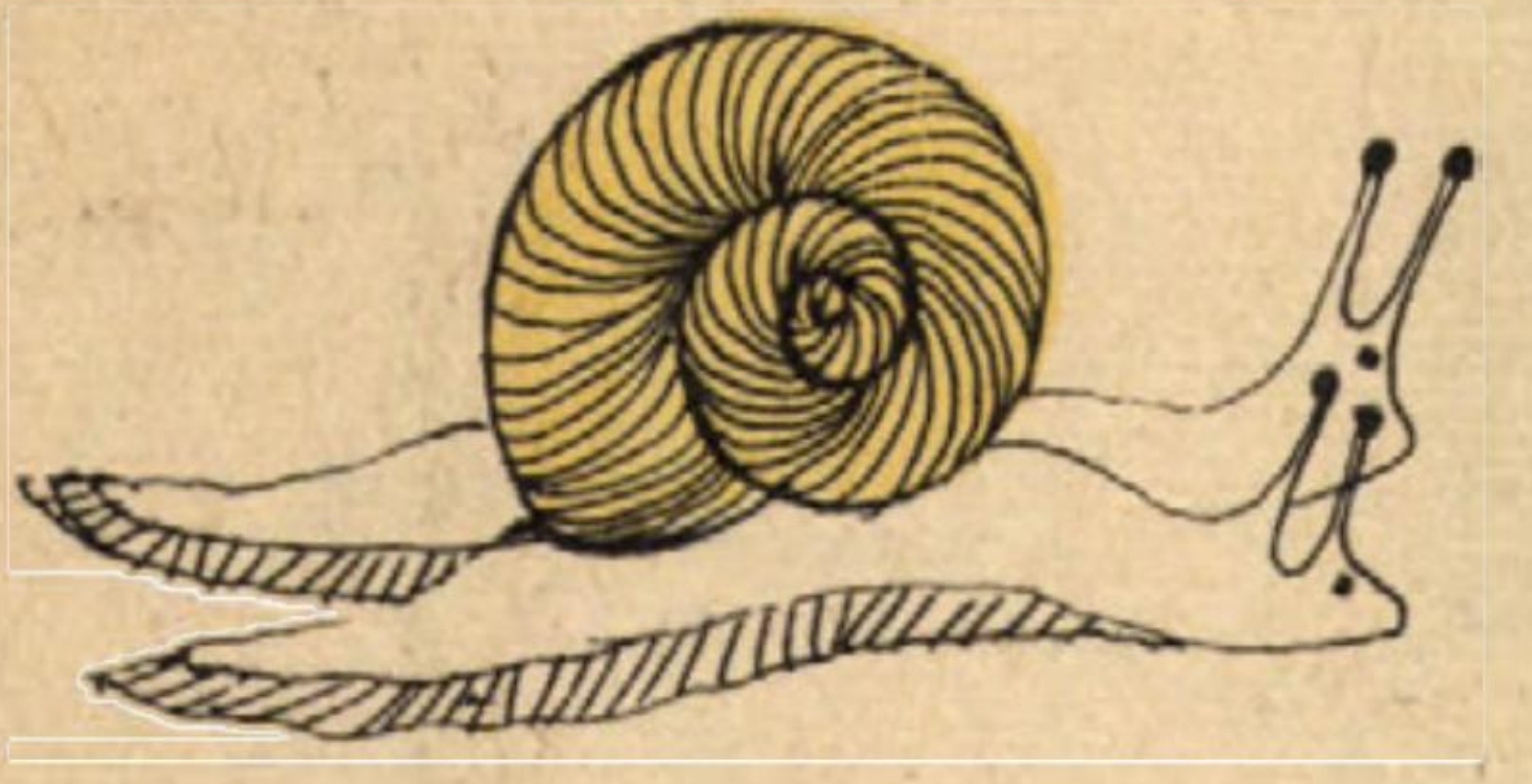

Társbérlet

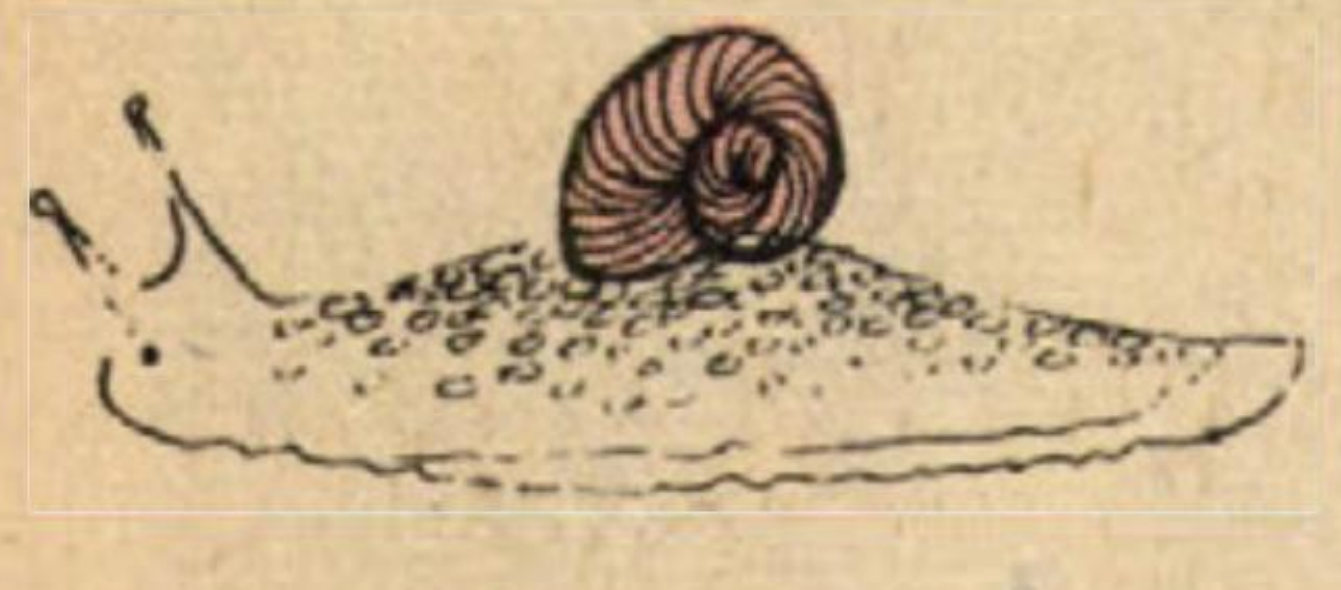

„Elcserélném lakásomat nagyobbra!"

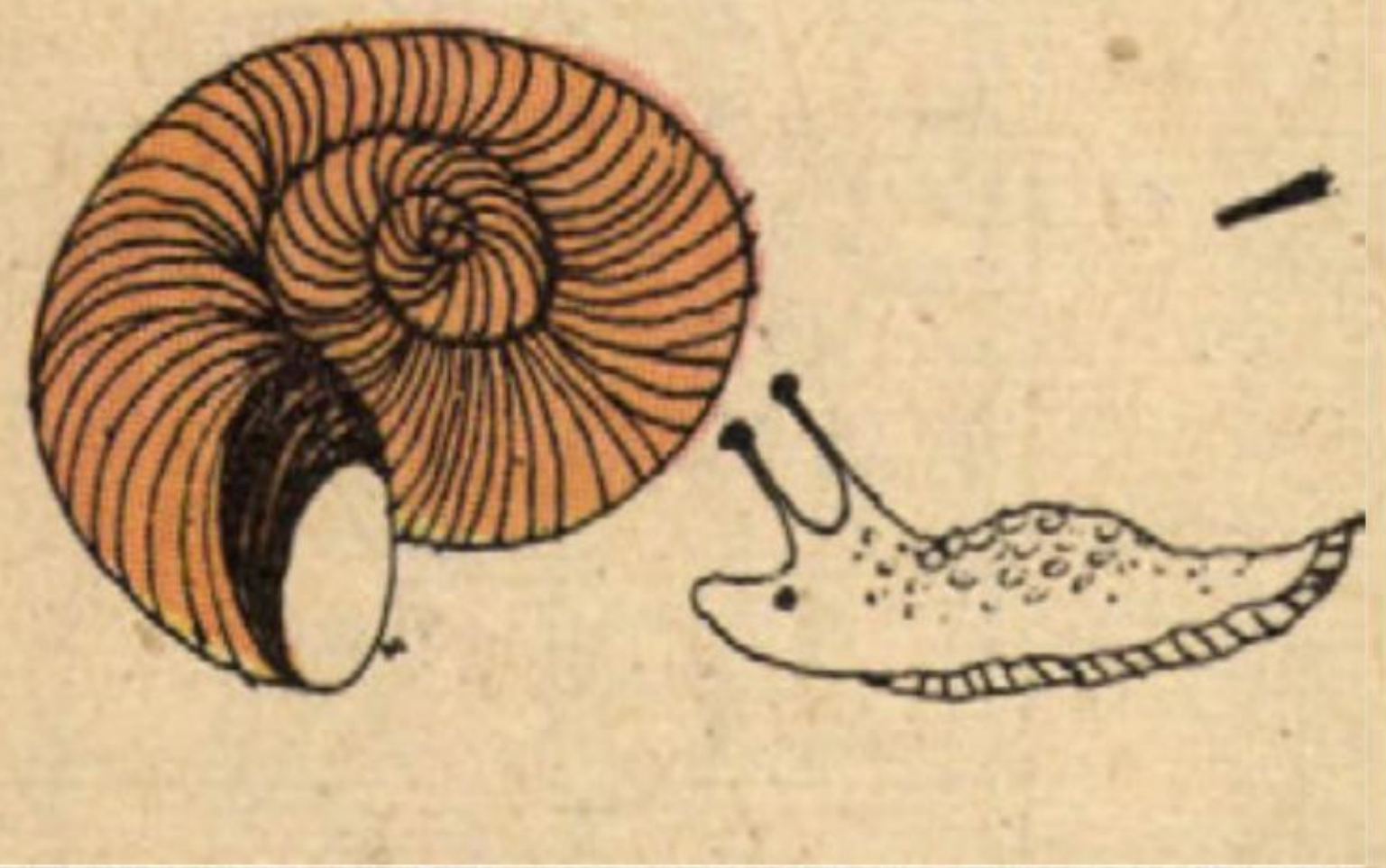

Azonnal beköltözhető!

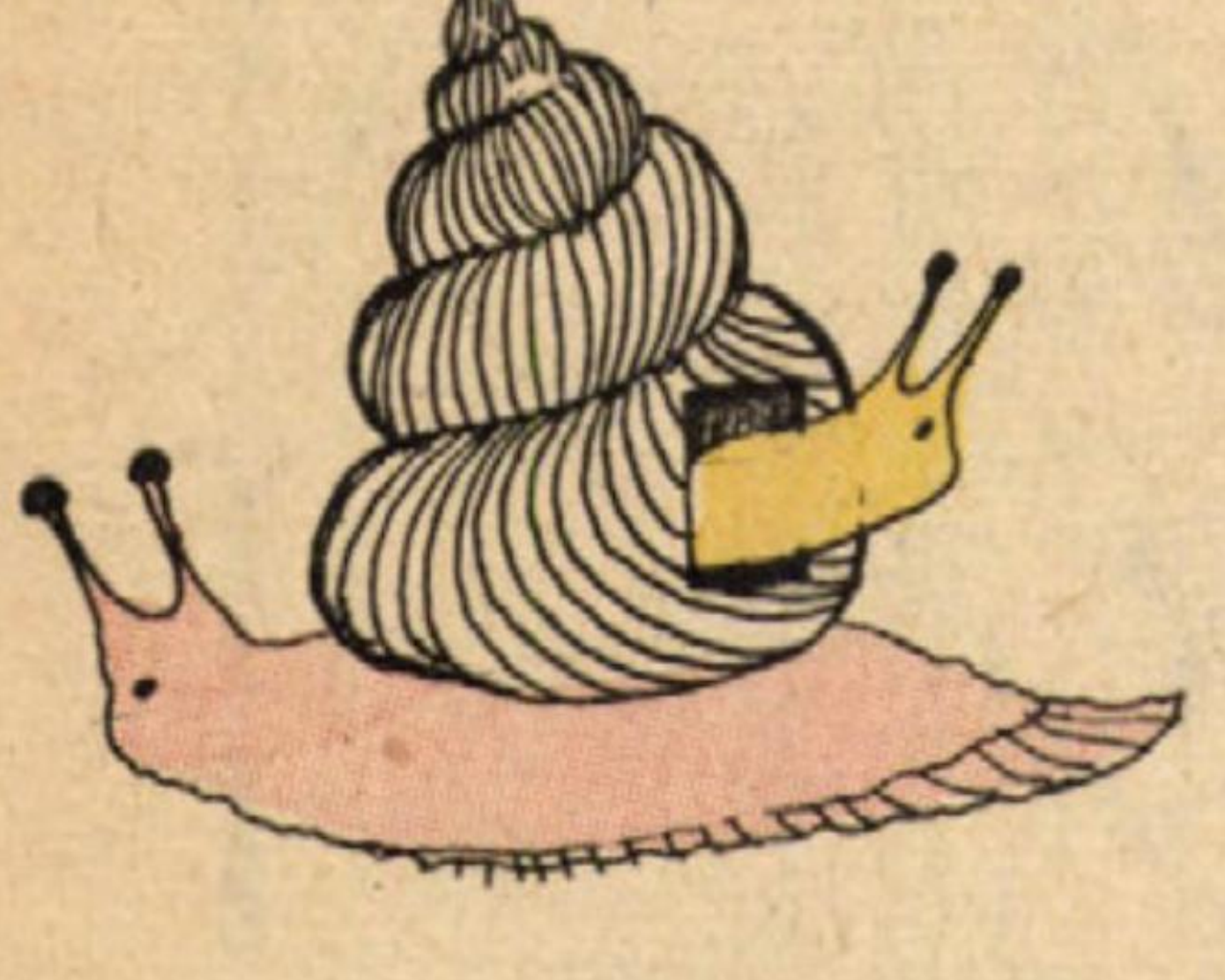

Lakottan eladó

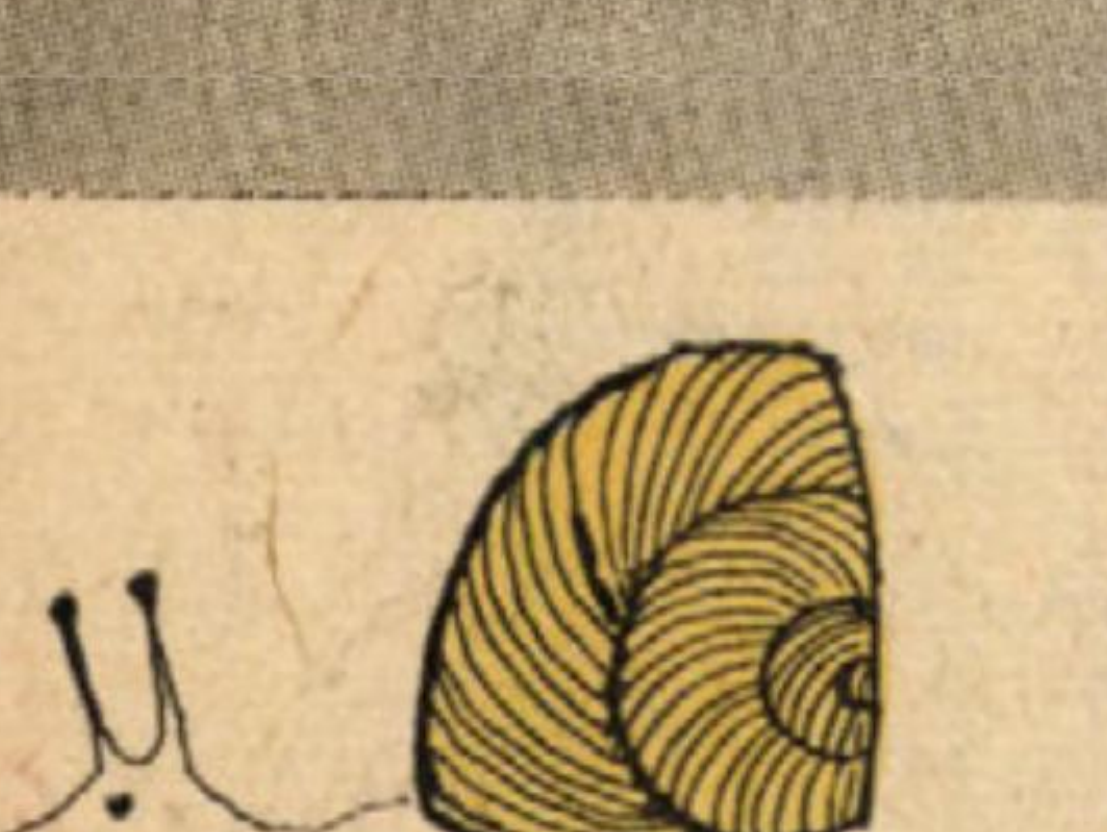

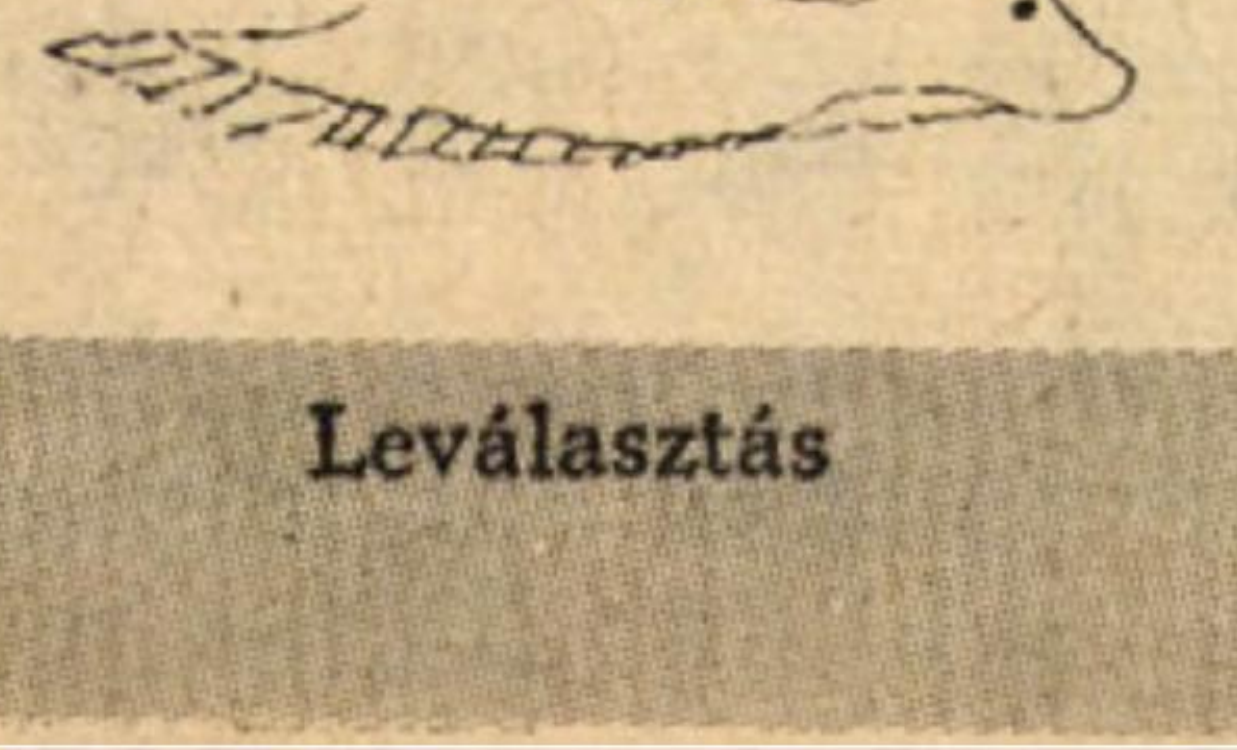

Leválasztás

Különös látogató

Felépült az új lakóház,
A lakója belement,
S csodálkozva talált másnap
Ajtajánál – idegent.

– Mi járatban? – kérdi tőle.
Szólt a vendég: – Mondja csak,
Nem vette még észre, hogy az
Ajtózárak romlanak?

Nyit az ablak? Csuk az ablak?
Nem potyog le a kilincs?
WC-ben és a fürdőben
A csap körül hiba nincs?

– Jaj, dehogy nincs! – a lakó szólt –;
Rossz a zár, egy szálig ám!
Van itt hiba jobbra, balra.
Megjavítja, bácsikám?

– Megjavítom – így a vendég –;
Vetem is a kalapom.
Majd elszámolunk utólag,
Persze, maszek alapon . . .

Otthonosan jött-ment, lám a
Bácsi, srófolt, szegezett.
A lakó csak ámult, bámult,
Meresztett nagy szemeket:

– Honnan tetszett kitalálni,
Hogy itt ennyi a hiba? –
– Nem kell ahhoz boszorkányság,
Csak egy kevés fifika;

Itt dolgoztam – szólt a bácsi –;
Láttam, hol nem tart a szeg.
Gondoltam, majd megcsinálom
Szabadnapon, mint maszek!

K. Tóth Lenke

Rövid járat

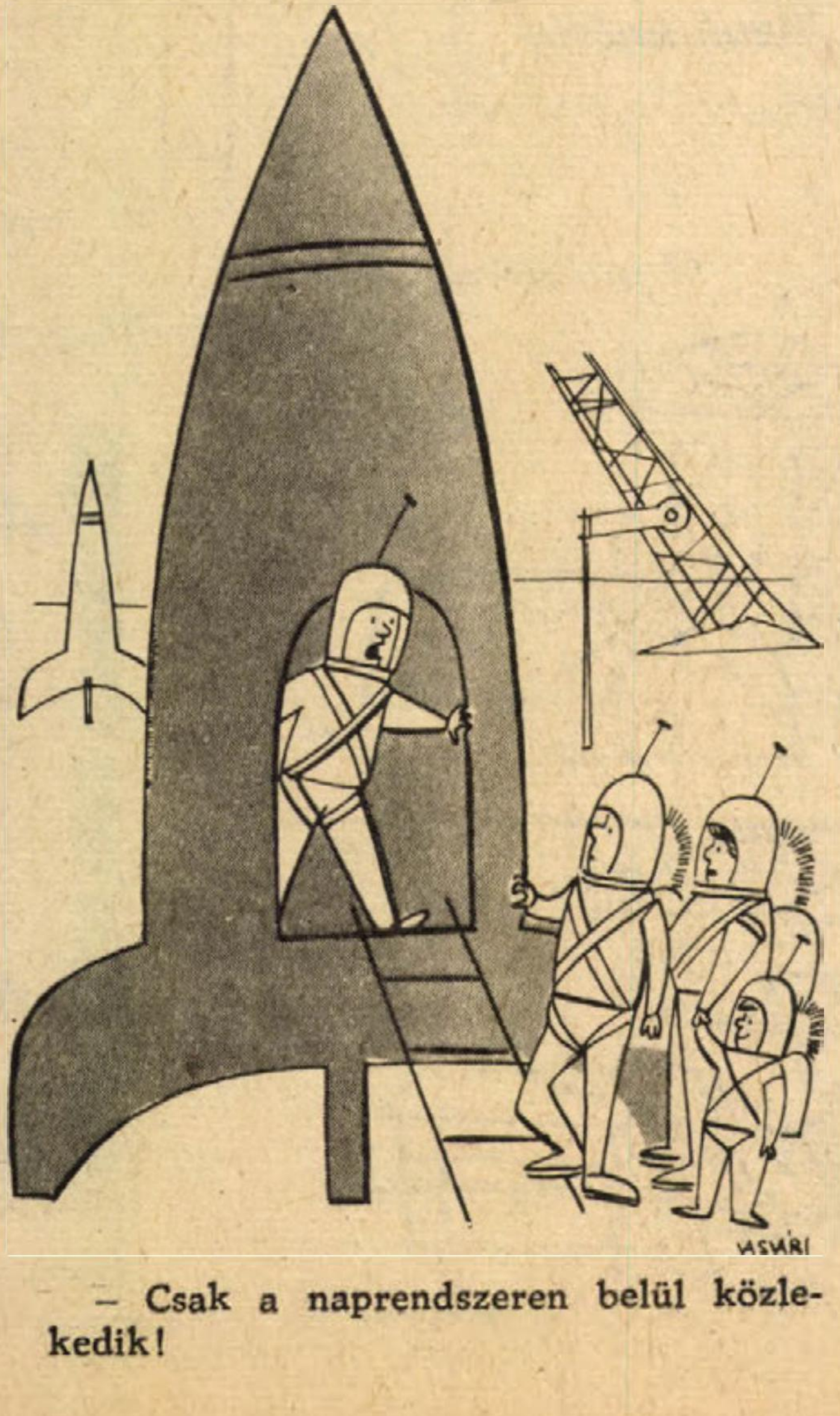

– Csak a naprendszeren belül közlekedik!

JOG

Ha a vége jó, minden jó, mondhatta a bíró azon a tárgyaláson, amelyet egy nyugatnémet lap ismertet.

Eszerint valakit aranyóra ellopásával vádoltak. Körömszakadtáig tagadott, úgyhogy a bíróság végül bizonyítékok hiányában felmentette.

— Megértette? — kérdezte a bíró a vádlottat.

— Hogyne! Csak azt nem tudom, hogy most vissza kell adnom az órát, vagy megtarthatom?

E heti hirdetéseink

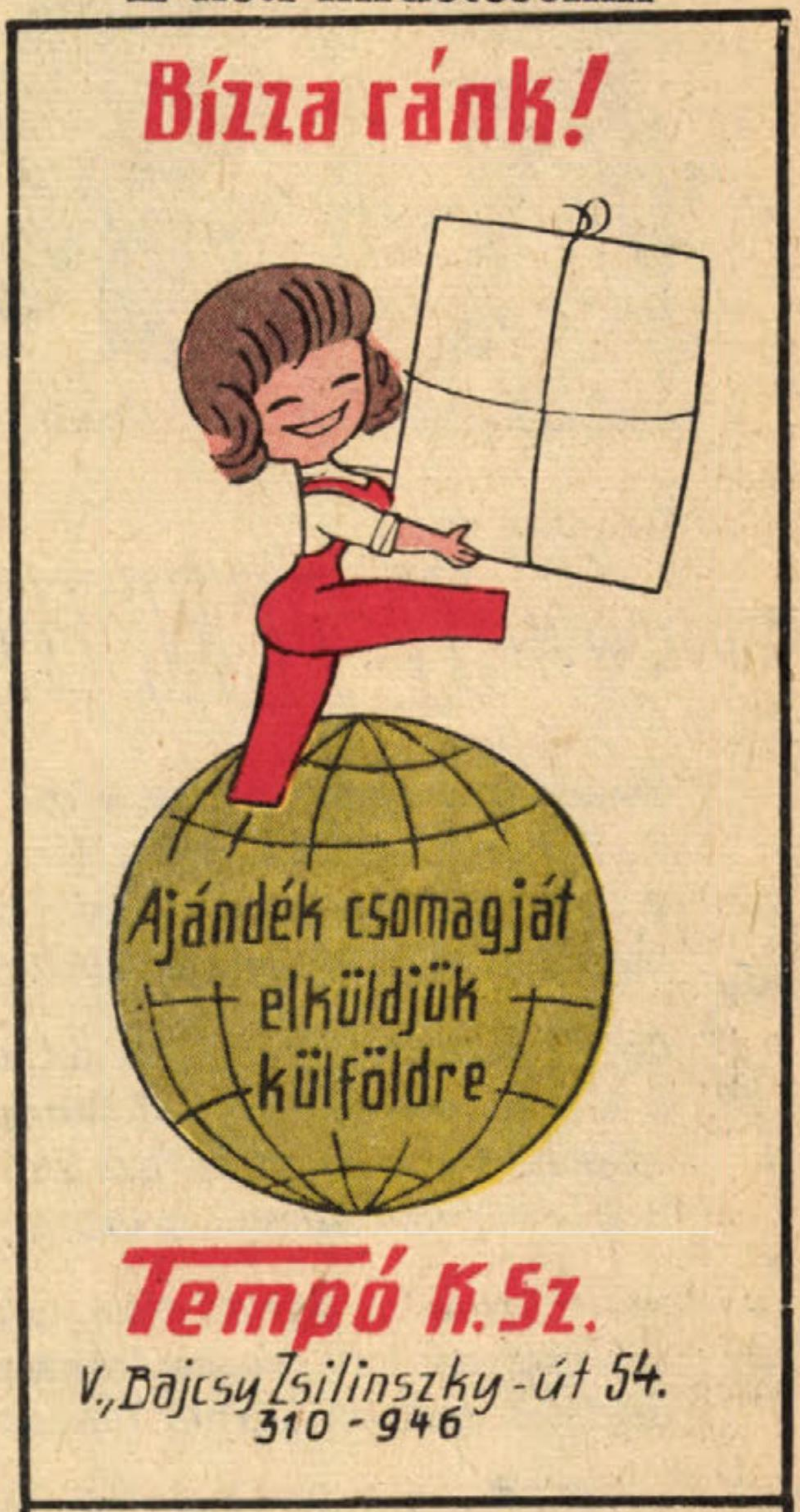

Bízza ránk!
Ajándék csomagját elküldjük külföldre
Tempó K.Sz.
V., Bajcsy Zsilinszky-út 54.
310-946

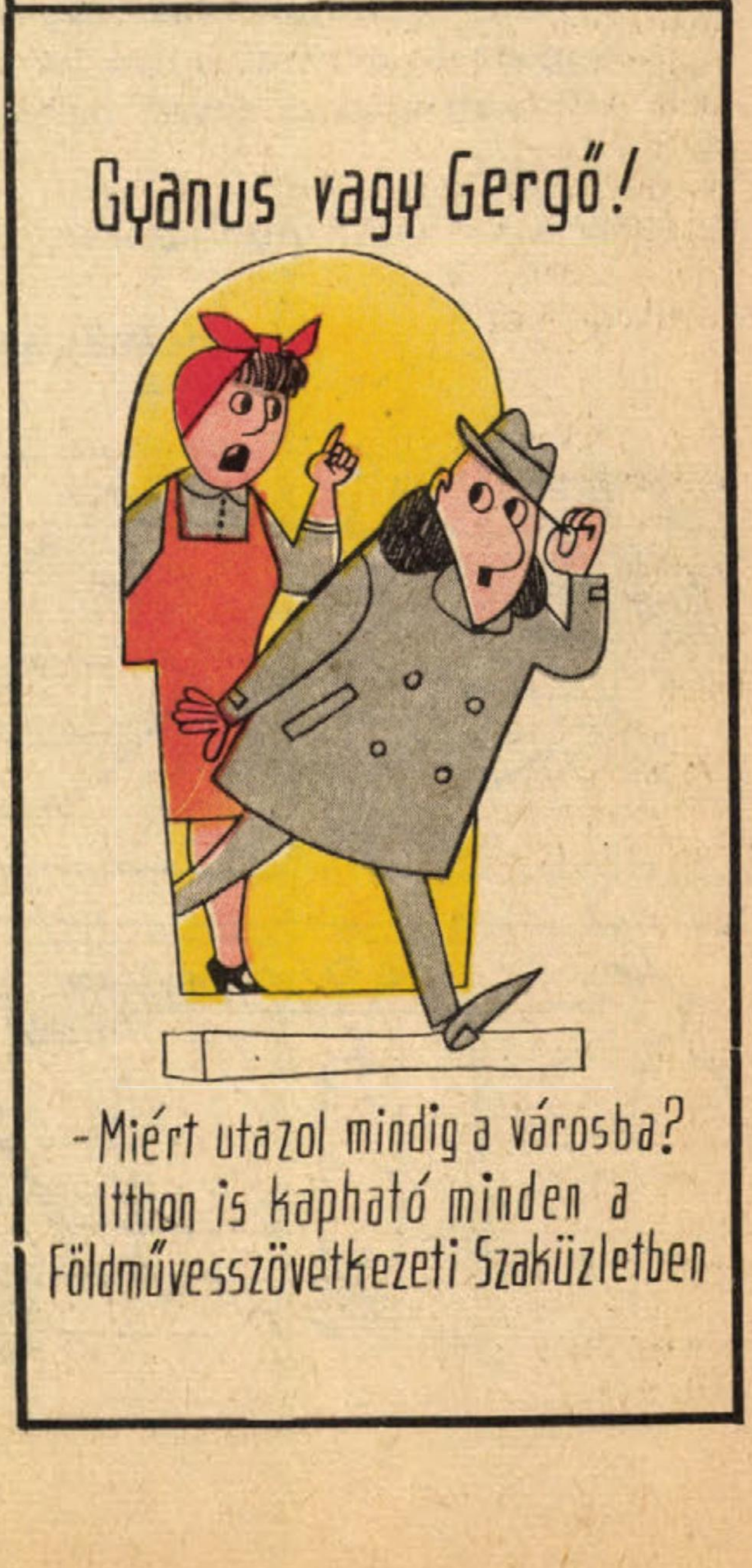

Gyanus vagy Gergő!
-Miért utazol mindig a városba?
Itthon is kapható minden a
Földművesszövetkezeti Szaküzletben

SZELID KORONGOSOK KRÓNIKÁJA

1

Múlt vasárnap, a jégkorong-bajnokság negyedik fordulójában, a Kék Meteor–Békásmegyeri Bányász mérkőzés a játékosok között kitört verekedés miatt félbeszakadt. A Jégkorong Szövetség azonnali vizsgálatot rendelt el, és fegyelmi tárgyalásra idézte be a botrány okozóit.

2

A fegyelmi bizottság ülésére berendelt Bruszták II., a Meteor csatára előadta, hogy a mérkőzés második harmadában teljesen tisztán, becsületes szándéktól vezérelve, ajkán jóságos mosollyal az ellenfél térfelén sétálgatott. A korong valahol a pálya másik végében pattogott. Ekkor rontott neki vicsorogva a bányászok hátvédje, és bokszerral háromszor lépen sújtotta. Ő térdre rogyott, de az elvetemült védőjátékos mitsem törődve könyörgő pillantásaival a nyakába ült, és az egyesület tulajdonát képező ütőt tizenegy darabra törte a koponyáján, majd az így keletkezett aprófát saját céljaira fordította. A továbbiakra nem emlékszik, mert ekkor elvesztette eszméletét.

3

Felnégy Elek, a bányászcsapat hátvédje kihallgatásakor az átélt borzalmaktól még mindig fátyolos hangon rebegte el, hogy csapata állandó támadásban lévén, a jázminfajták termesztéséhez legalkalmasabb tápsófajtákról csevegett kapusával, amikor megpillantotta a vérbenforgó szemekkel felérohanó csatárt. „Mit tehetek érted, drága barátom?" – kérdezte szívélyesen, ám az ámokfutó válaszra sem méltatva őt, több ízben a lapockájába harapott, majd „Segédmunkásom leszel a másvilágon!" – kiáltást hallatva, a véletlenül belső zsebében felejtett korongot erőszakkal elragadta, és a fülét kezdte radírozni. Ő ekkor „Bocsássatok meg neki, felebarátaim!" – sikollyal összeesett, és csak arra az éles fájdalomra tért magához, amikor az öltöző folyosóján az ellenfél edzője megskalpolta. Minden többi adat a boncolási jegyzőkönyvben található meg.

4

A Jégkorong Szövetség egyhangú határozatban bélyegezte meg az elharapódzott sportszerűtlenségeket, és drákói ítélettel sújtott le a durvaságok elkövetőire. Bruszták II. Jeromos és Felnégy Elek játékosokat szigorú szóbeli feddésben részesítette, 48 órára eltiltotta őket a hűsítő italok fogyasztásától, és felhívta figyelmüket, hogy ismétlődés esetén nem vehetnek részt a Televízió legközelebbi zenei fejtörőjén.

5

A fegyelmi bizottság foglalkozott végül Bárány Emőd 64 éves ostyasütőmester ügyével, akit vétkesként marasztalt el a mérkőzés eldurvulásában. Megállapítást nyert ugyanis, hogy Bárány Emőd több indulatos fejcsóválással mérgezte meg a találkozó sportszerű légkörét, ezért a szövetség kitiltja őt az ország mindhárom jégkorongpályájáról, és ügyét vádemelési javaslattal az ügyészséghez küldi át.

Kaposy Miklós

Útban a piac felé

Vasvári Anna rajza

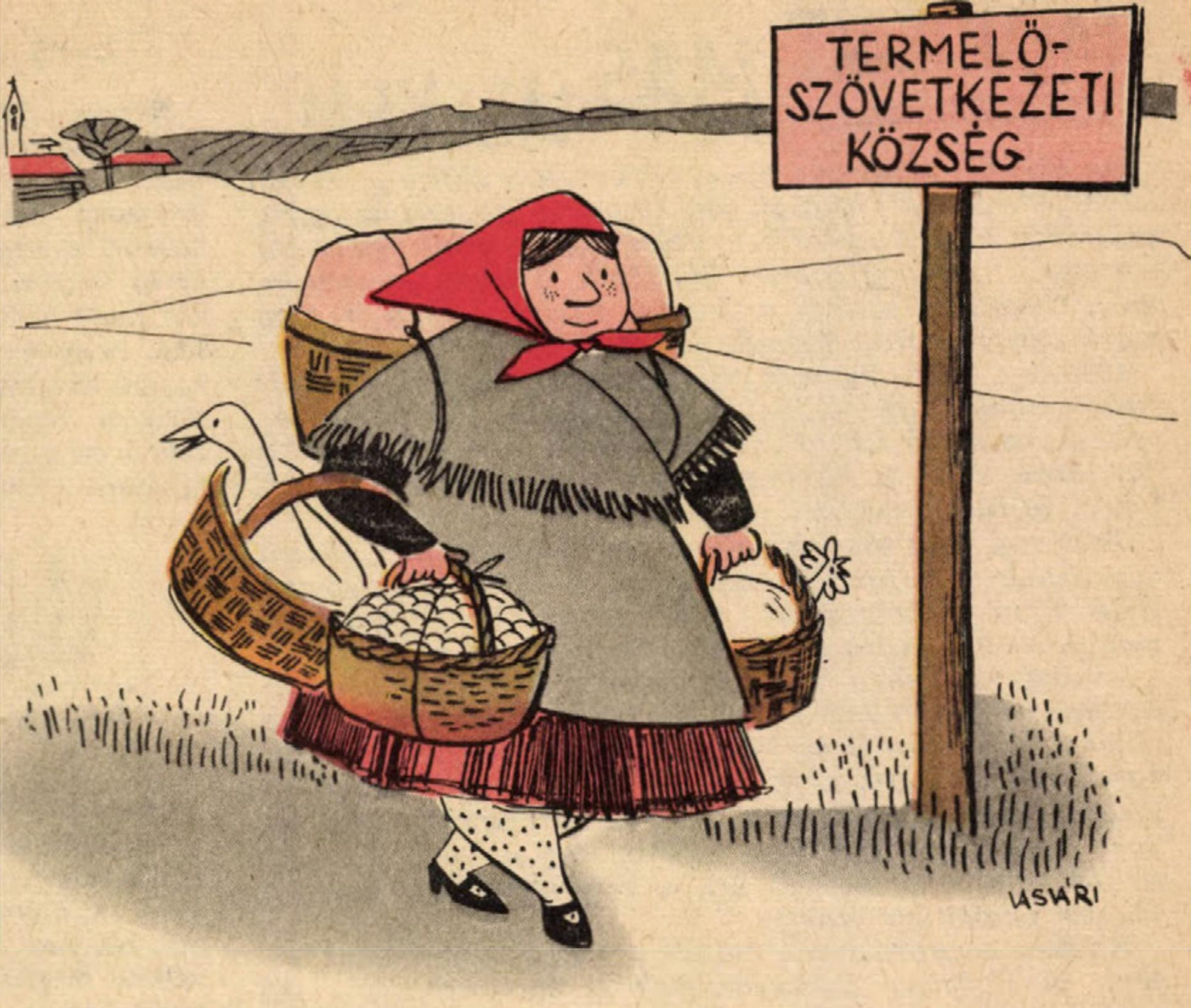

– Milyen nagy teher ez a háztáji!...

Különös gyűjtőszenvedély

Tonez Tibor rajza

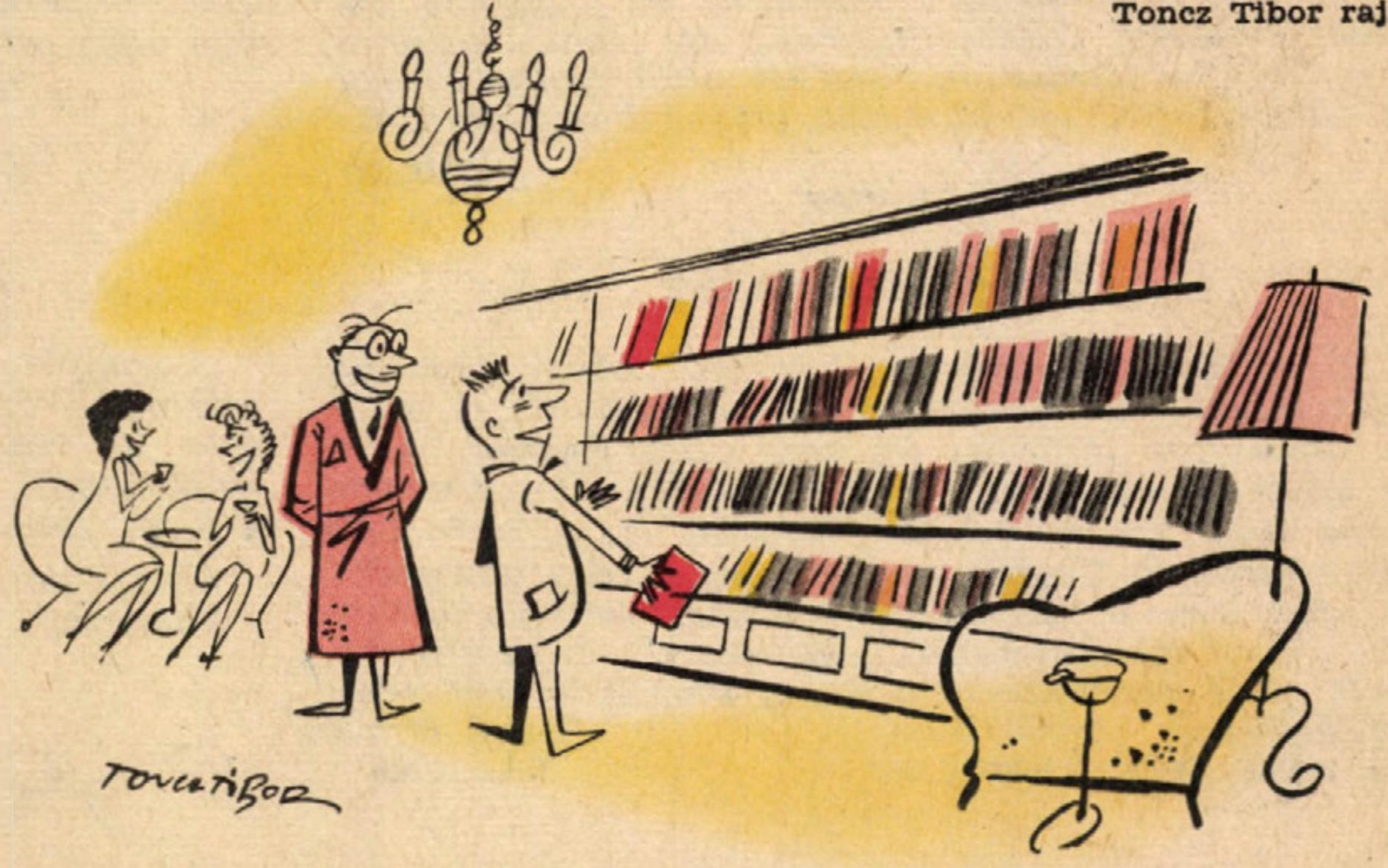

– Mondd, hányszor adták ki nálunk Balzac Goriot apóját?
– Háromszáznegyvenszer!
– Ajjaj, akkor nekem még három hiányzik!...

Záróra fiatalkorú vendégek számára

Gerő Sándor rajza

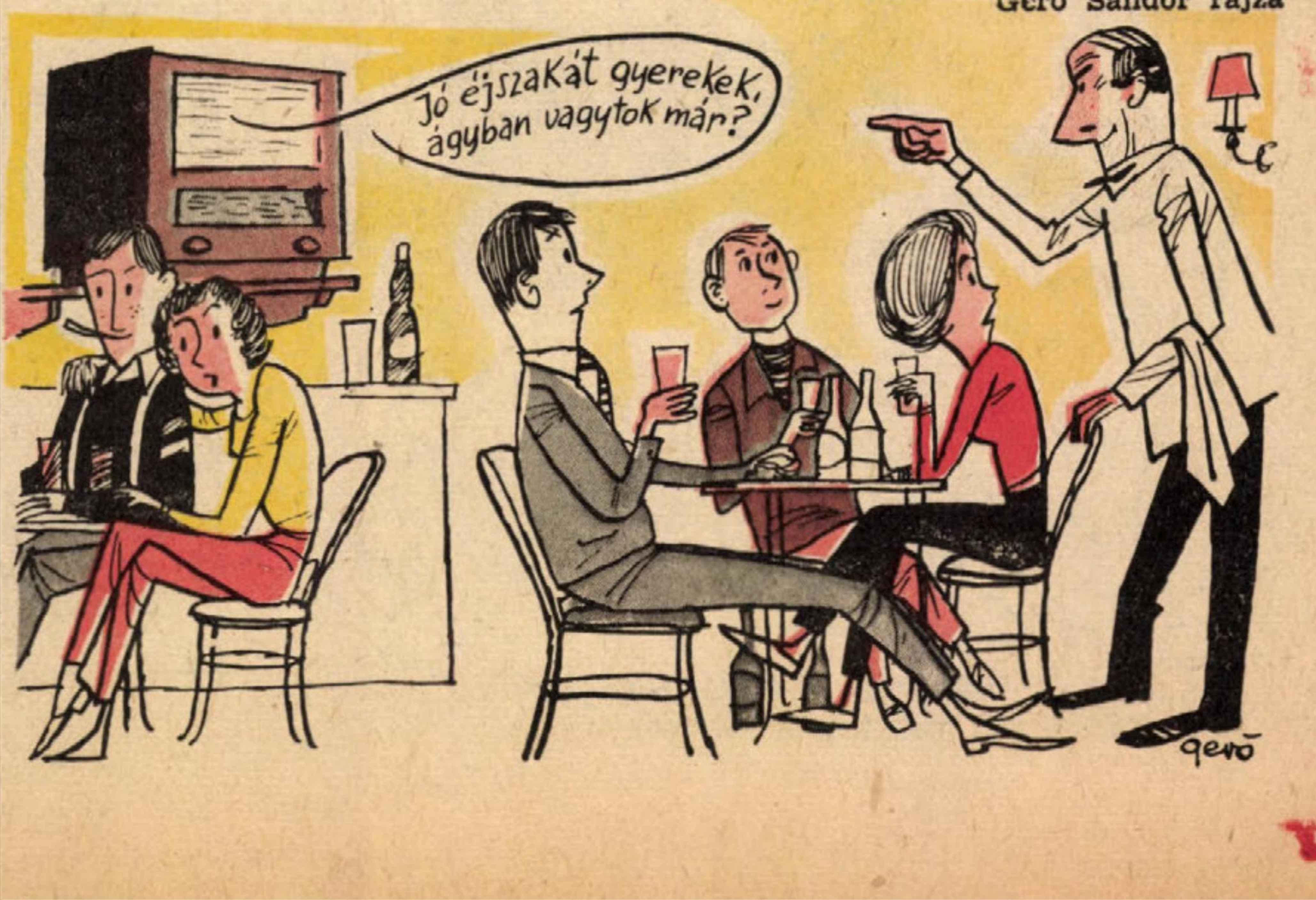
Jó éjszakát gyerekek, ágyban vagytok már?
gerő

Le a bürokráciával! Le a bürokráciával! Le a bürokráciával! Le a bürokráci
Le a bürokráciával! Le a bürokráciával! Le a bürokráciával! Le a bürokráci

MINDENT MÁS HELYEN

Az első „Profilírozás miatt zárva" feliratot egy Szent István körúti bolt ajtaján fedeztem fel. Azután az egyik RÖLTEX boltban közölték velem, hogy amit vásárolni szeretnék, azt egy másik RÖLTEX boltban kaphatom meg. Ugyanígy jártam a Vas- és Edényboltban is. Egy másik, profilírozott üzletbe küldtek.

1964-ben már alig volt olyan bolt, amelyet ne profilíroztak volna. Így például, amikor barna félcipőt vásároltam, ez a szó szoros értelmében fél cipő volt, mert a bal lábra valót a Rákóczi, a jobb lábra valót pedig a Lenin körúton vettem meg.

1966-ban még tovább fejlődött a profilírozás. Vettem egy tizenhárom forintos menüjegyet. A levest a Bartók Béla úton, a kolozsvári rakottkáposztát Csepelen, a máglyarakást pedig a Thököly úton ettem meg.

Amikor 1970-ben megnősültem, én a Központi Házasságkötő teremben mondtam boldogító igent, szívem választottja pedig a csömöri tanácsháza anyakönyvi hivatalában. Házasságunk így is boldog volt, és amikor kisgyermekünket beírattuk az első általánosba, tudtuk, hogy futóbajnok lesz, mert az írást egy szabadság-hegyi, az olvasást a Soroksári úti, a testgyakorlást pedig a vecsési iskolában tanulta.

Közben a profilírozás haladt a maga természetes útján. A Fodrász Szövetkezetek is sorrakerültek. Az egyikben szappanoztak, a másikban borotváltak, és külön boltja volt a hajmosásnak is. Persze, a kórházak sem maradhattak el a profilírozás terén.

Amikor vakbélgyulladással kénytelen voltam befeküdni a Kunigunda utcai kórházba, ott a legjobb kezekbe kerültem. Elaltattak, azután így szóltak hozzám:

— Na, a mi feladatunk véget ért, most menjen szépen át a Bazsarózsa utcai kórházba, ott majd megoperálják.

(palásti)

Téves kapcsolás

Néhány héttel ezelőtt a szombathelyi Iparcikk Kiskereskedelmi Vállalat 3. számú boltjában két darab paplanhuzatot akartam vásárolni. Az eladó elém rakta a kért portékát, majd kedvesen közölte velem, hogy ehhez még két-két kapric huzatot is kell vennem, mert a rendelet ezt előírja. Mivel én a 72 forintos különkiadásra nem voltam felkészülve, bosszúsan otthagytam az árukapcsolót, és tovább jártam a boltokat. És csodák csodája: a Bajcsy Zsilinszky utcai boltban minden további nélkül megkaptam a paplanhuzatokat.

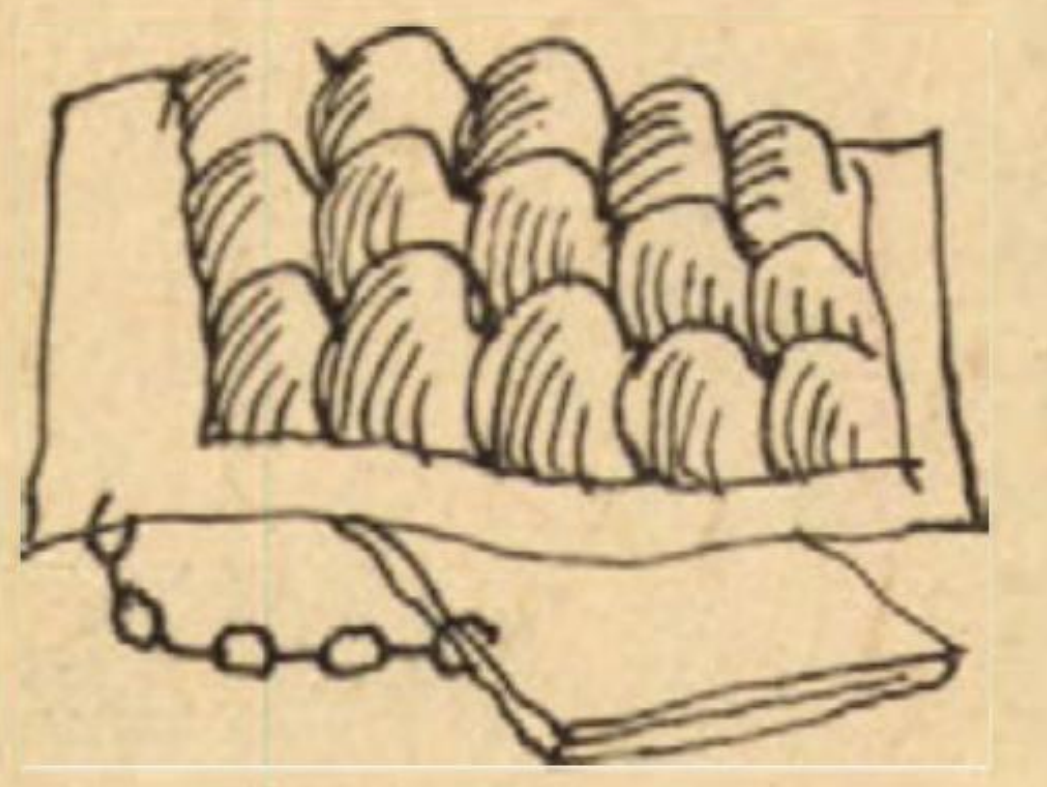

Alig hiszem, hogy létezne árukapcsolásról szóló rendelet. Kivált olyan, amelyik az egyik üzletre nézve kötelező, a másikra pedig nem.

Hersits Istvánné
Szombathely
Körmendi út 48.

Szép kis garancia!

December 30-án vettem a szombathelyi Keravill-boltban egy 1600 forintos mosógépet. Január 3-án akartam mosni vele, de nem sikerült. A garanciális levél kíséretében elvittem a KTSZ-hez, ahol megjavították ugyan, de mosni megint csak nem tudott a gép. Újra visszavittem. A KTSZ szerint új motor kell bele, mert a réginek a tekercselése kiégett. Motort azonban a Hajdúsági Iparművek nem küld a KTSZ-nek. Három héttel ezelőtt írtam a gyártó vállalatnak: küldjék el a kért motort, de még a mai napig sem kaptam választ. Garancialevelem van ugyan, de ezzel még egyszer sem sikerült kimosni a ruháinkat, pedig három apró gyermekem a legváltozatosabb módon, újítást újításra halmozva gondoskodik a mosógép teljes kapacitásának kihasználásáról.

Csorba László
Szombathely
Sarok utca 31.

Drága mulatság

Már mint a horgolás. Nagyon szeretem ezt a hasznos és szórakoztató időtöltést, de az utóbbi időben, sajnos, igen sokba kerül. Nem a fonal, hanem a horgolótű. Ugyanis műanyagból készítik a nyelét, amely rövid idő alatt behasadozik, majd darabokra törve szétesik. Ennek következtében egy méter fonal feldolgozásához néha másfél méter horgolótű használódik el. Ez bizony drága mulatság egy kicsit, mert a tíz centiméternyi horgolótű ára 3 Ft 80 fillér. Ha erre a célra célszerűbb a műanyag, mint a jól bevált fa, ám csinálják, de lehetőleg úgy, hogy kötni is lehessen vele.

Szabó Rozália
Nemeskocs

Az érdekeltek hozzászólnak

„Veszélyes játék" című cikkükre közöljük, hogy a gyár új megoldású játékautót készít. A hibás árut a forgalomból kivontuk.

Főv. Bútor, Hangszer és Sportszer Kiskeresk. V.

„Nem rejtvény-esten történt" című bírálatukban szerepelt bútorral kapcsolatban a Kultúrcikk Főigazgatóság intézkedett. A vásárló kívánságára ezentúl összeszerelt állapotban szolgáltatják ki a boltok.

Belker. Min.
dr. Gyürky Rudolf
oszt. vez.

A Keleti pályaudvar — 2061-ben...

Takács Zoltán rajza

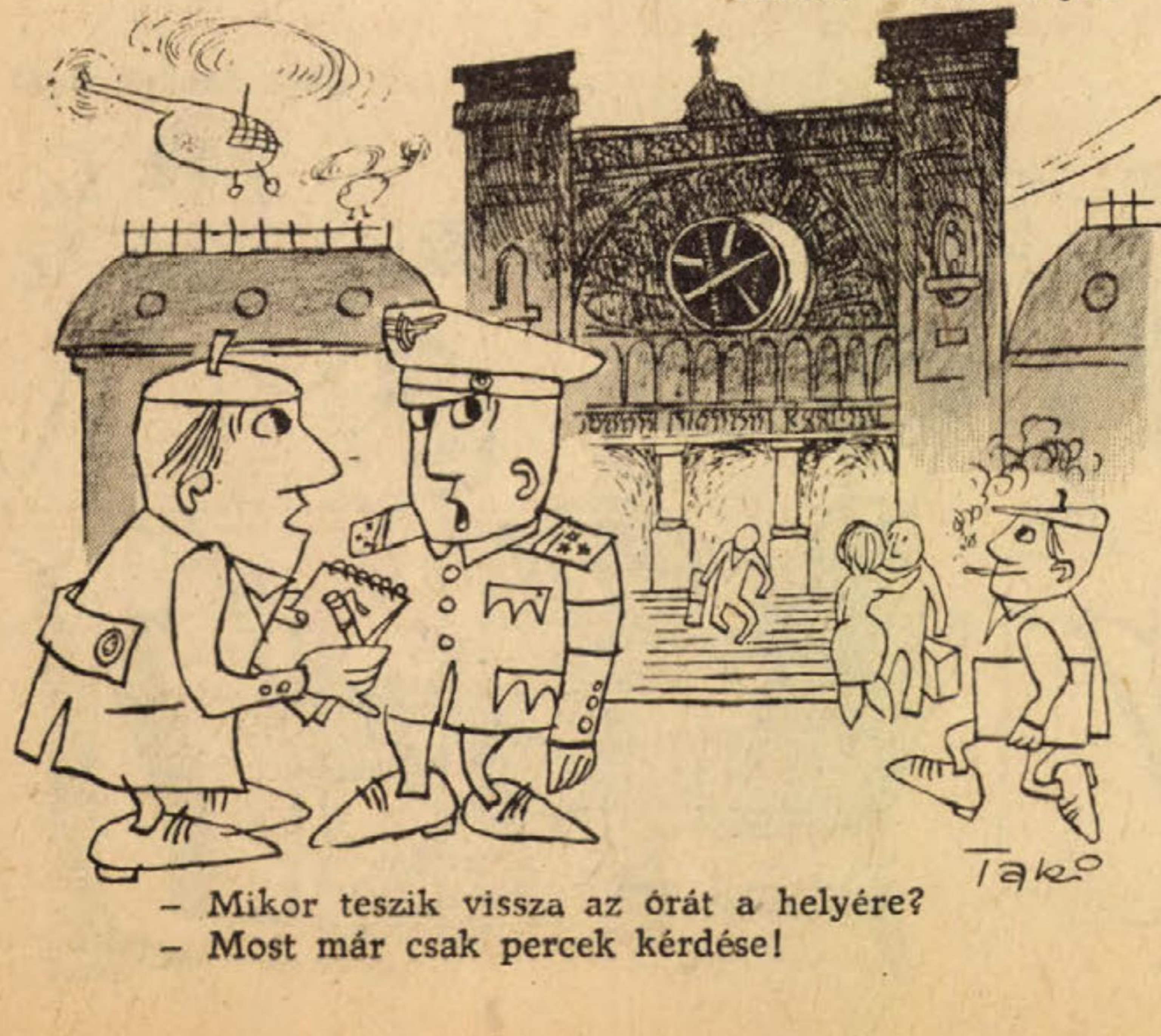

– Mikor teszik vissza az órát a helyére?
– Most már csak percek kérdése!

Lélektan

Schwott Lajos rajza

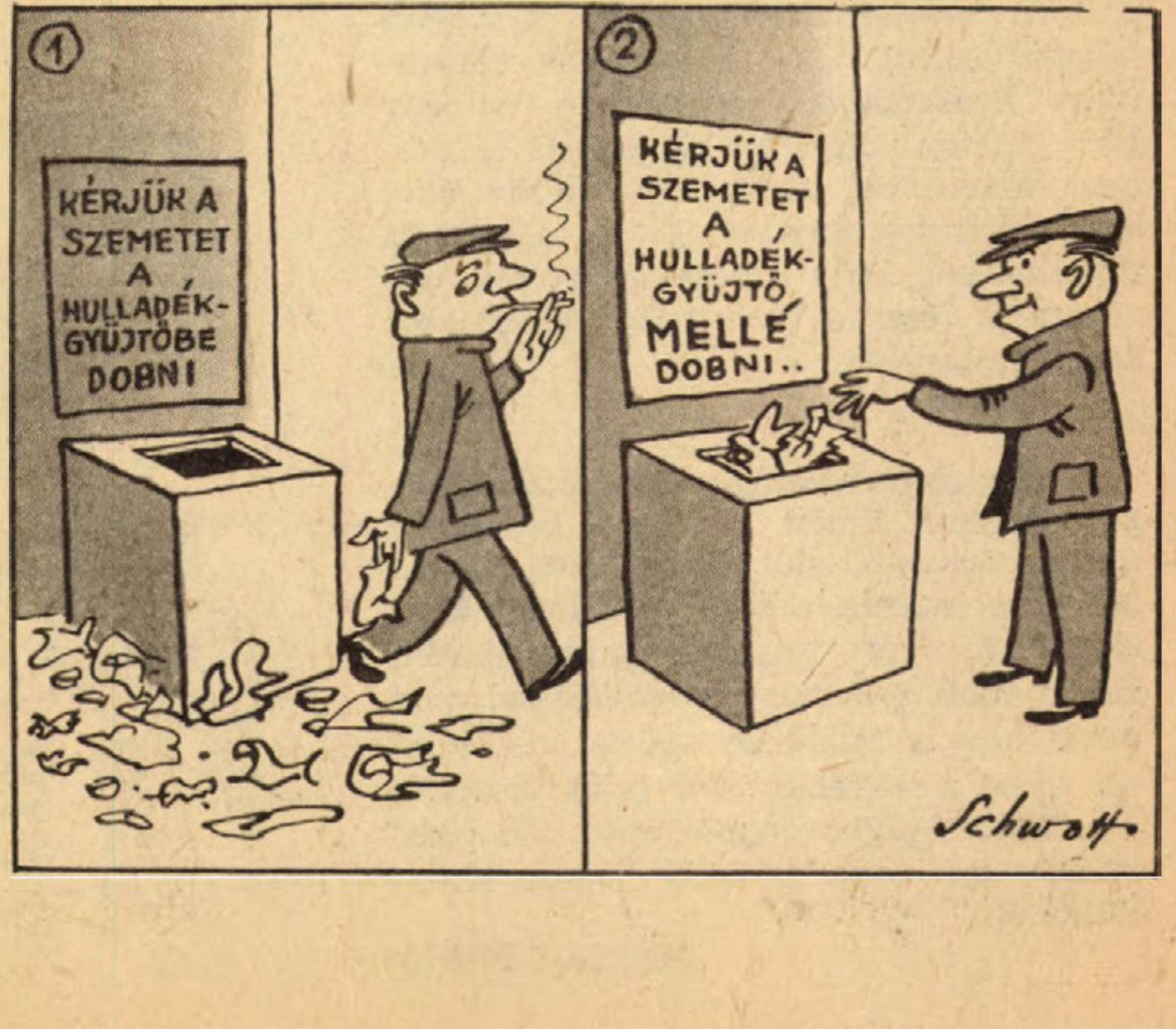
①
KÉRJÜK A SZEMETET A HULLADÉKGYŰJTŐBE DOBNI
②
KÉRJÜK A SZEMETET A HULLADÉKGYŰJTŐ MELLÉ DOBNI..
Schwott

MINDENFÉLE

Attól még nem lesz valami igaz, ha az ember elhiszi.

*

Sok rosszat kell átélnie az embernek ahhoz, hogy megtudja, mitől szabadulhatott volna meg.

*

A művészt eszmeileg is érdekeltté kell tenni az alkotásban.

*

Lincoln szerint 30 éven felül már mindenki felelős az arcáért. Vannak emberek, akik valósággal összeroskadnak a felelősség súlya alatt.

*

Az alkotás értéke is fontos, nemcsak az ellenértéke.

*

Az udvarias ember egy fokkal rosszabb, mint amilyennek mutatja magát.

F. L.

A Lenin körúton

Gerő Sándor rajza

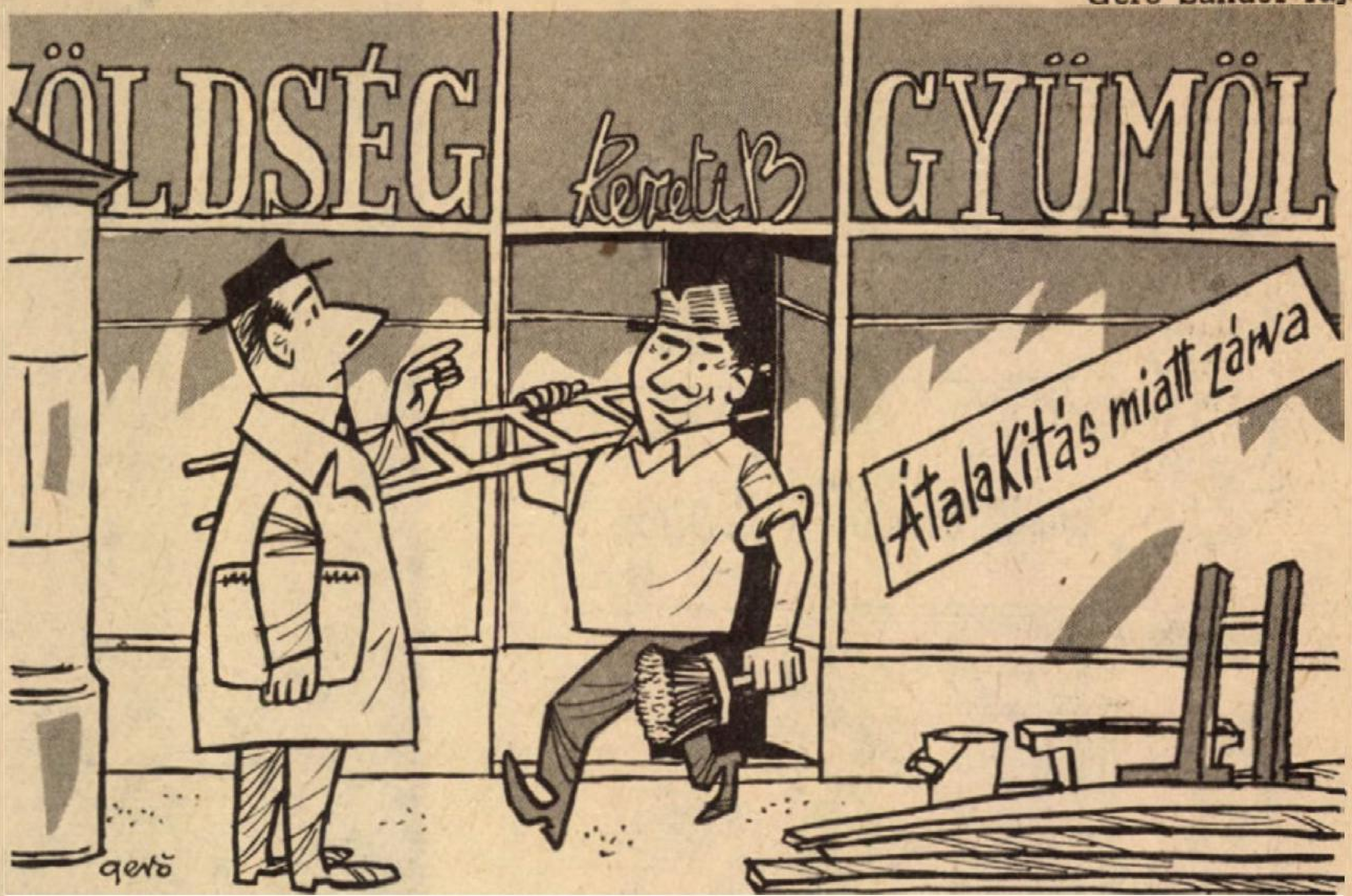

– Miért alakítják át már megint ezt a boltot?
– Jön a cseresznye-idény!

Ahogy mondani szokták

Barátom rendes, tisztelettudó, jó érzésű ember, de van egy rettenetes szokása, pontosabban szavajárása. Nem képes két mondatot elmondani anélkül, hogy bele ne szőné ezt a rémes fordulatot: *ahogy mondani szokták...* A legegyszerűbb kijelentéseket is ezzel fűszerezi. Például:

– Ebédelni voltam. Ahogy mondani szokták, jól belaktam!

Vagy:

– Alaposan elvertem a gyereket. Ahogy mondani szokták, jól elhúztam a nótáját.

Ha csak kimondja a szót: „ahogy...” – már emelkedni kezd a rekeszizmom. Ilyenkor rendszerint valami közmondás, bemondás, lapos közhely következik.

Sokáig törtem a fejemet, hogyan lehetne erről a szörnyűségről leszoktatni. Először az egyenes módszerhez fordultam. Az egyik „ahogy mondani szokták” után hidegen kijelentettem:

– Tévedsz, ezt nem szokták mondani.

Csodálkozva nézett rám.

– Dehogynem. Sok embertől lehet hallani. Ahogy mondani szokták, a nép száján él.

Ez nem vált be. Új módszereken törtem a fejemet. Mi lenne, ha a „kutyaharapást a szőrivel” alapján fognék hozzá a dologhoz? A gondolatot tett követte. Amikor a barátom legközelebb aziránt érdeklődött, hogy mi újság, így válaszoltam:

– Ahogy mondani szokták, semmi!

Kicsit nézett, de nem szólt egy szót sem. Amikor megkérdezte, hogy vagyok, hasonló elv alapján feleltem:

– Ahogy mondani szokták, jól!

Később azt kérdezte, nem tudnék-e neki húsz forintot kölcsönadni. Így válaszoltam:

– Sajnos nem. Ahogy mondani szokták, nincs pénzem.

Mosolyogva nézett rám, majd így szólt:

– Nem baj. Ahogy mondani szokták, arany a szíved, de üres a zsebed.

Megrezzent valami bennem: a kudarc szele. Szóval így sem megy a dolog. Rájöttem, hogy helytelen úton járok. Valami nagyot, valami jelentőset kell kitalálni. Hosszas gondolkozás után véltem rájönni a helyes megoldásra.

Legközelebb barátom aggódva nézett ki az ablakon. Mint mondotta, kirándulásra készül, de attól fél, eső lesz.

– Mit gondolsz, milyen lesz holnap az idő? – kérdezte.

Vállat vontam.

– Nehéz erre válaszolni. Ahogy mondani szokták, Izland felől meleg légtömegek törnek be hazánk fölé, s kiszorítással fenyegetik az afrikai antipasszátot, északon tovább tart a lehűlés, néhány helyen kevés eső, ködszitálás várható, a hőmérséklet alakulásában lényeges változás nem várható.

Barátom megdöbbenve nézett rám.

– Ezt szokták mondani?

– Persze! – veregettem meg a vállát. – Te nem élsz a nép körében!

Végignézett rajtam, majd sarkonfordult, és dühösen otthagyott. Ahogy mondani szokták, felhúzta az orrát.

Feleki László

Kulturális fejlődés...

Szegő Gizi rajza

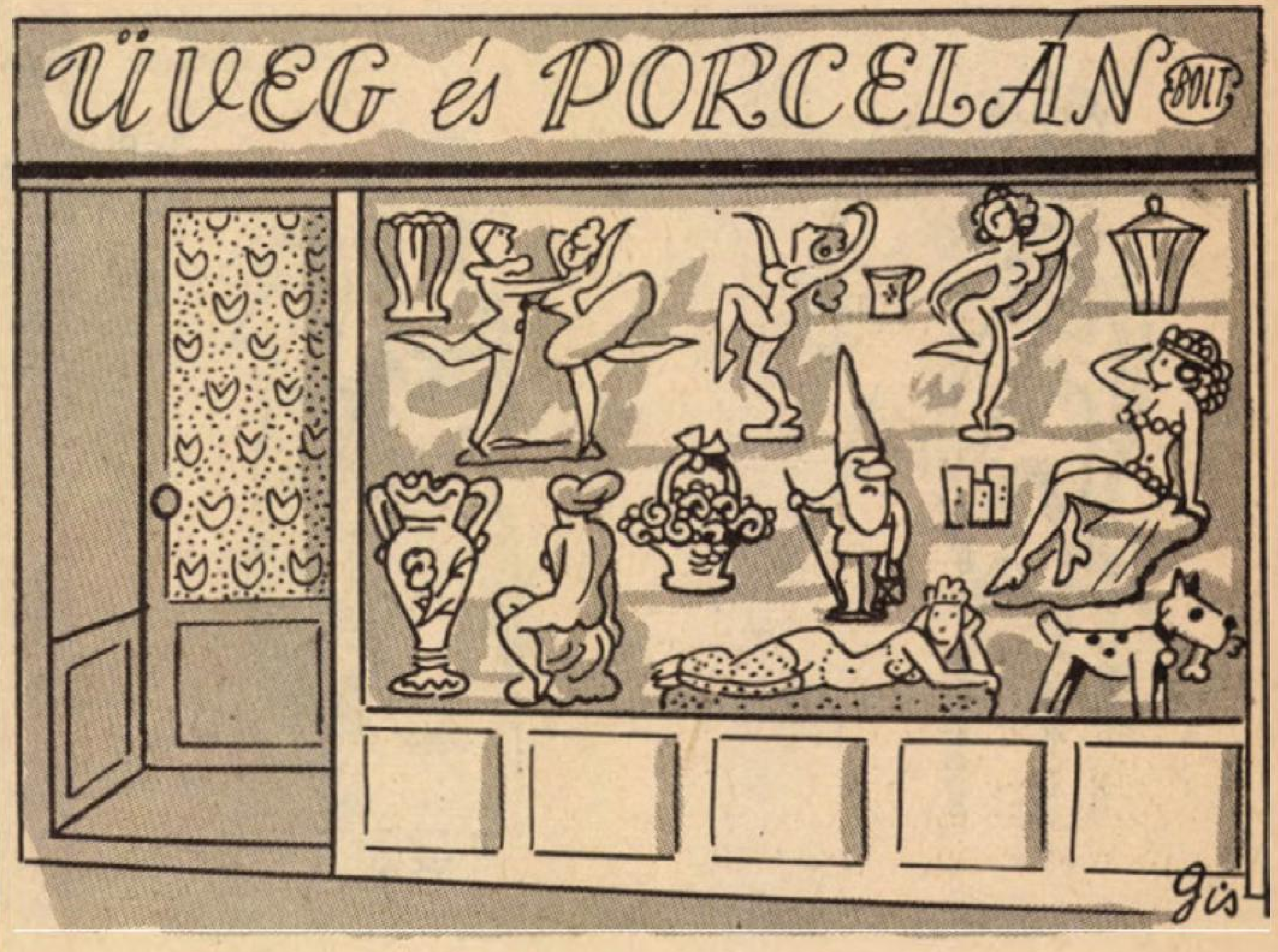

Giccskiállítások a város minden pontján

Hallatlan!

Toncz Tibor rajza

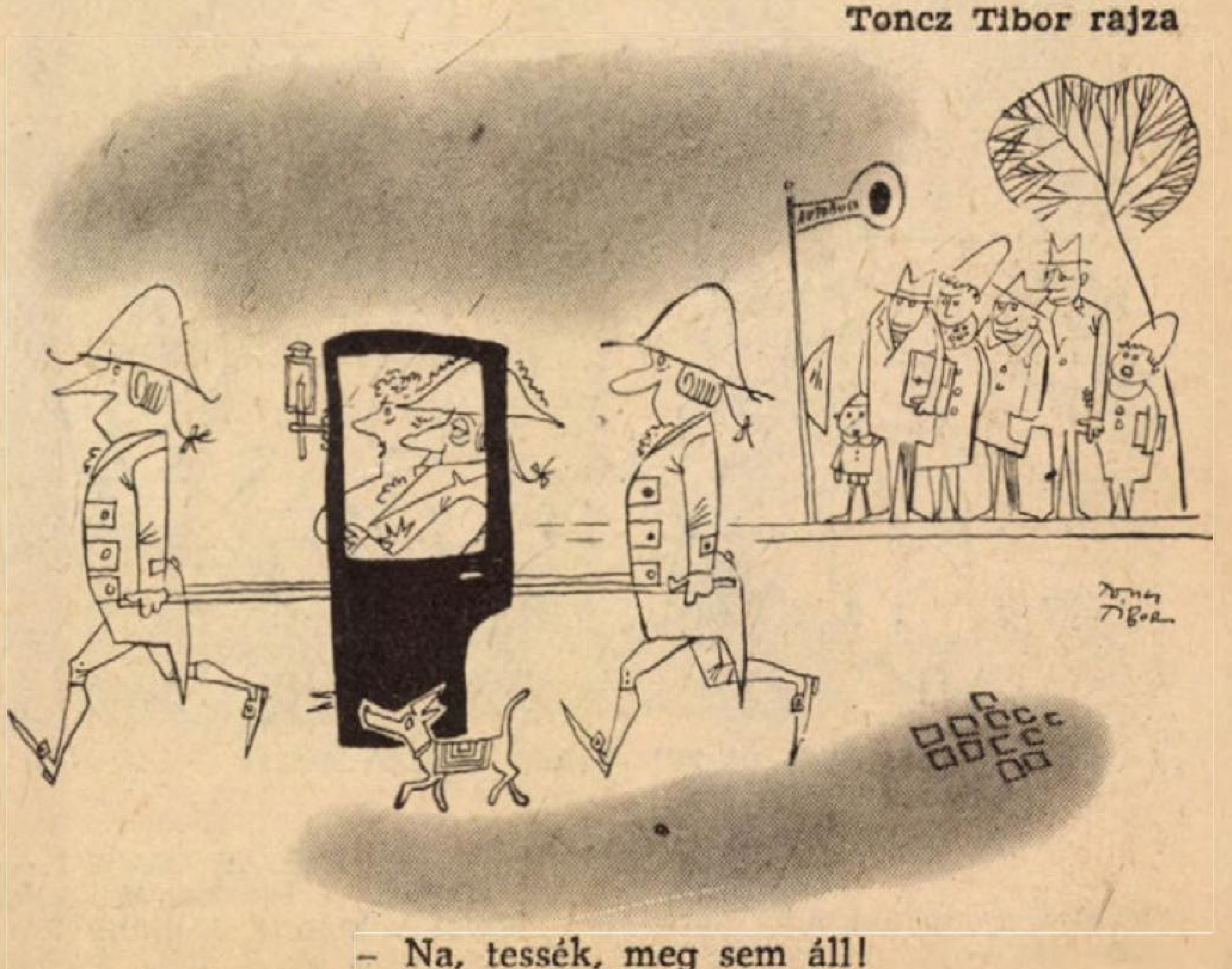

– Na, tessék, meg sem áll!

Fejlődő Budapest

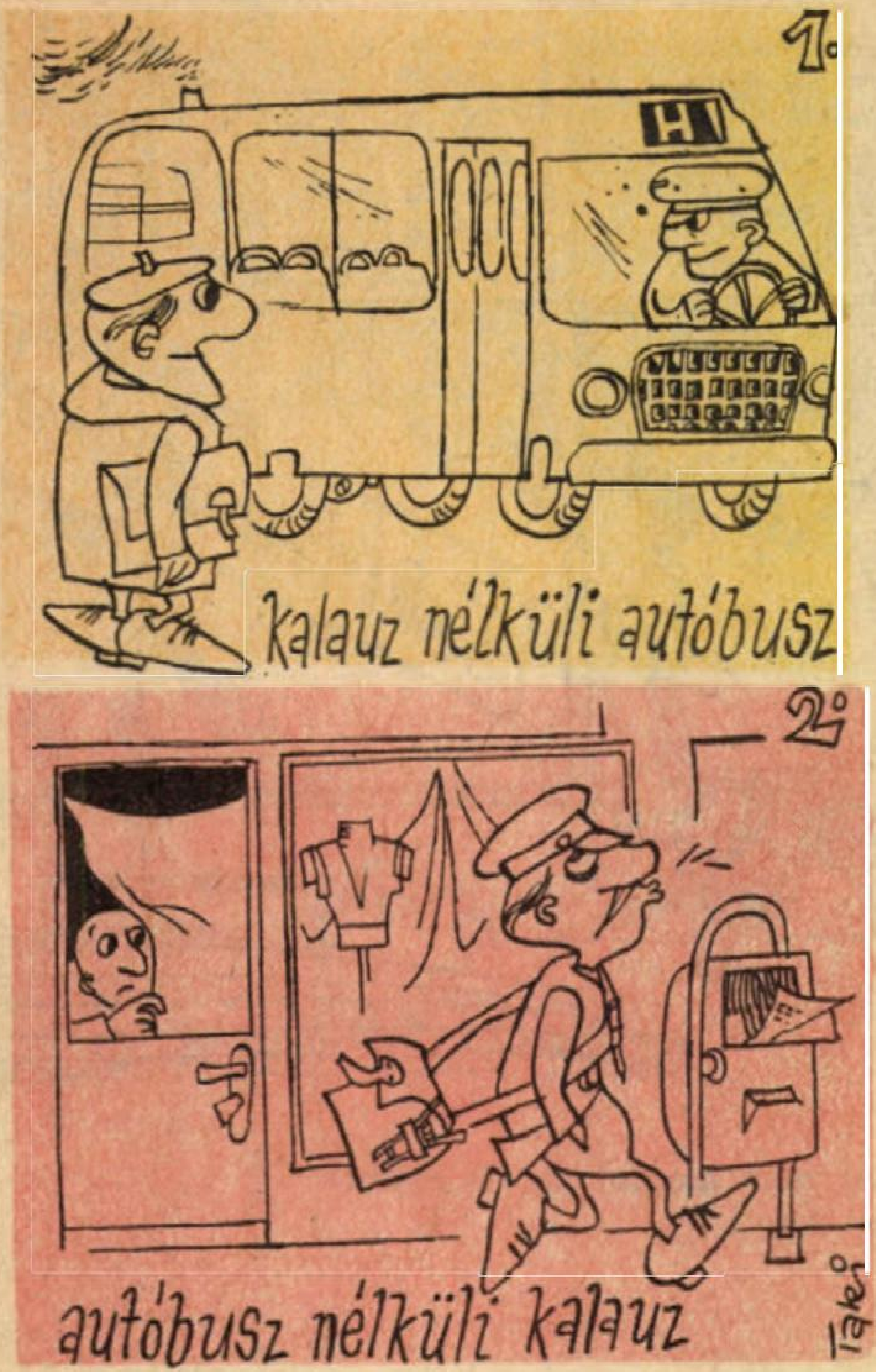

Kegyelet

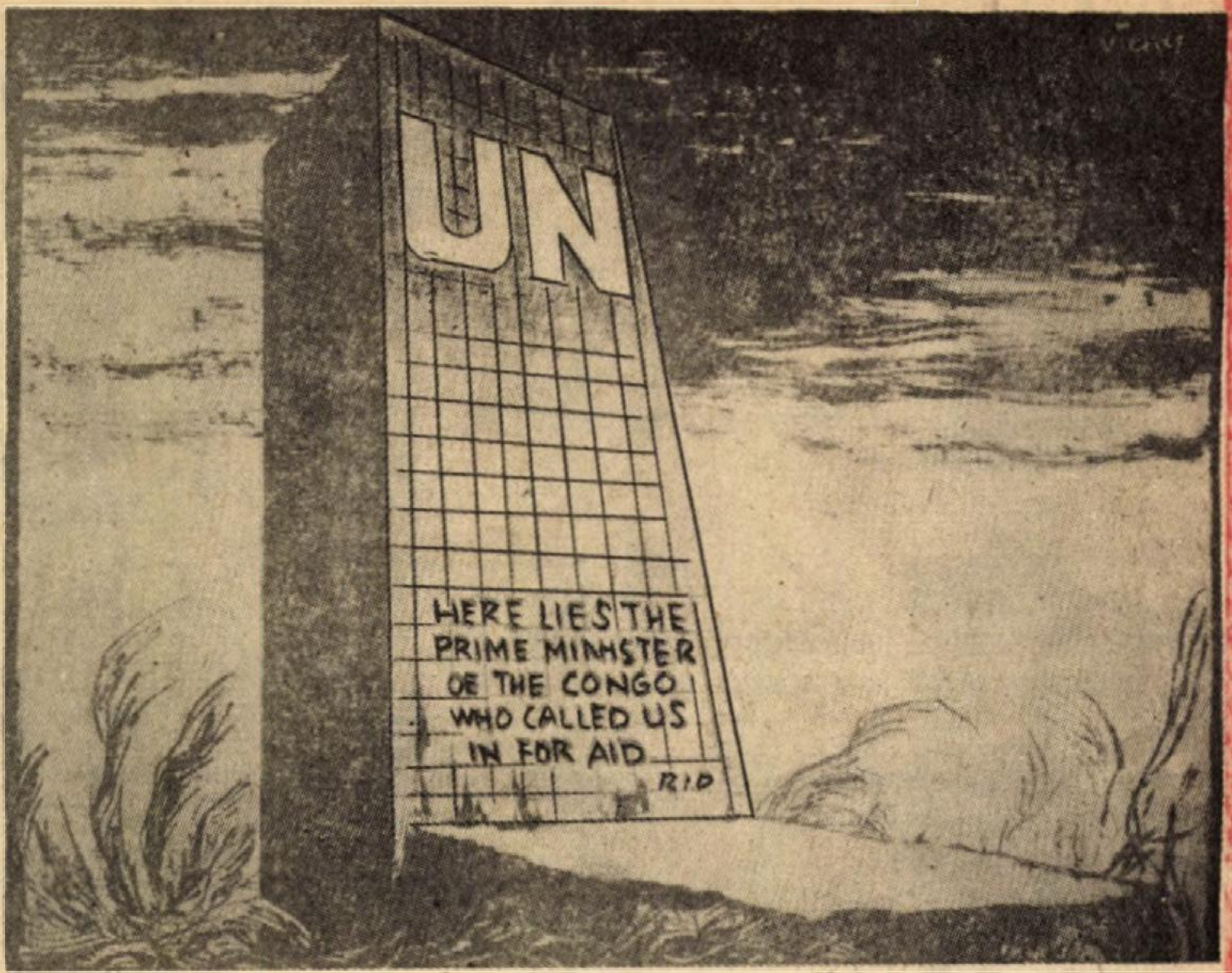

A londoni Evening Standard közölte Vicky fenti rajzát. A sírkő felső részén látható két betű az ENSZ angol nevének rövidítése. A sírkő felirata pedig ez: „Itt nyugszik Kongó miniszterelnöke, aki segítségért fordult hozzánk. Nyugodjék békében.”

Akik tudják, hogy merre kell forogni

Gerő Sándor rajza

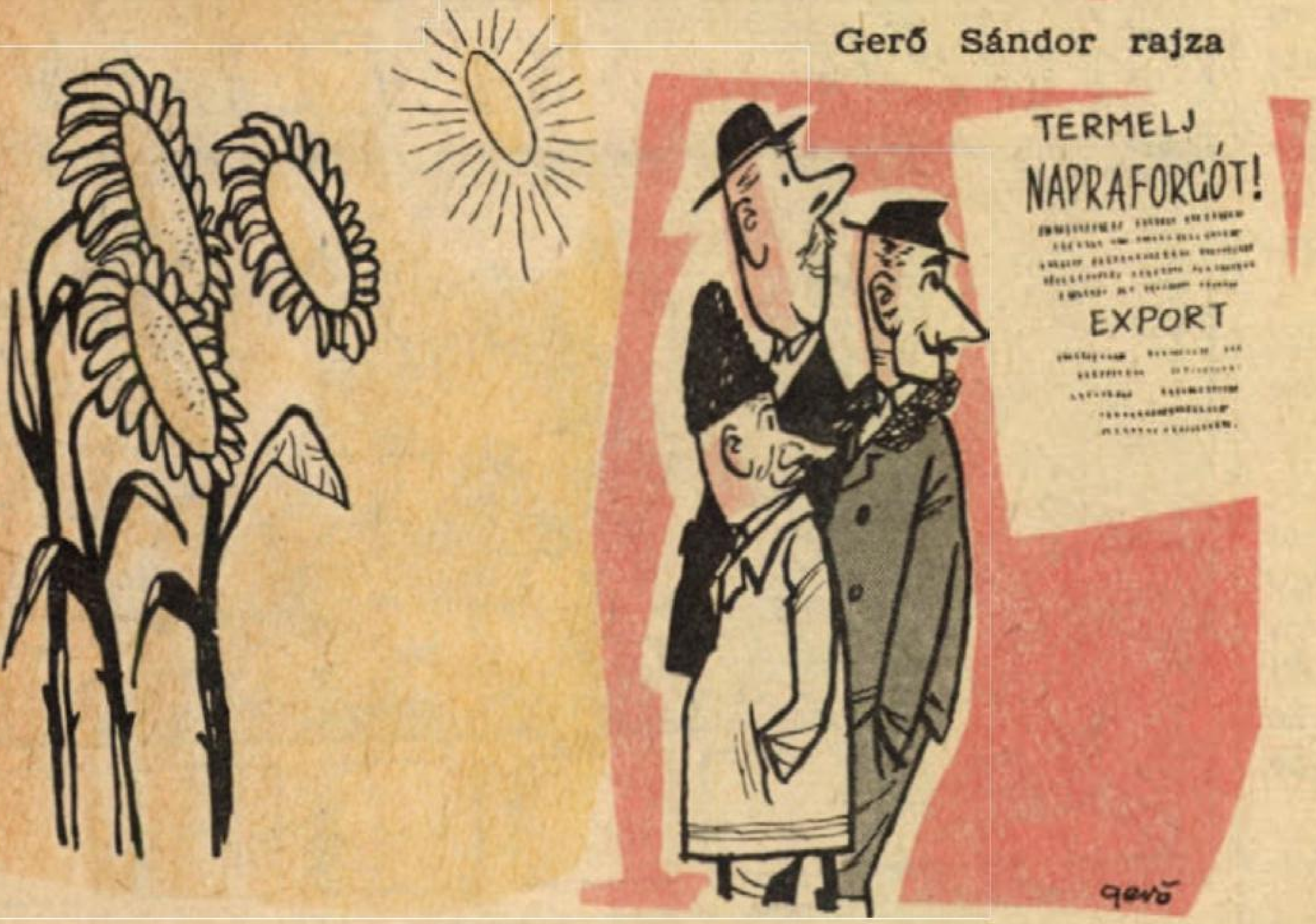

470 000 pár cipővel több készül az idén

Erdei Sándor rajza

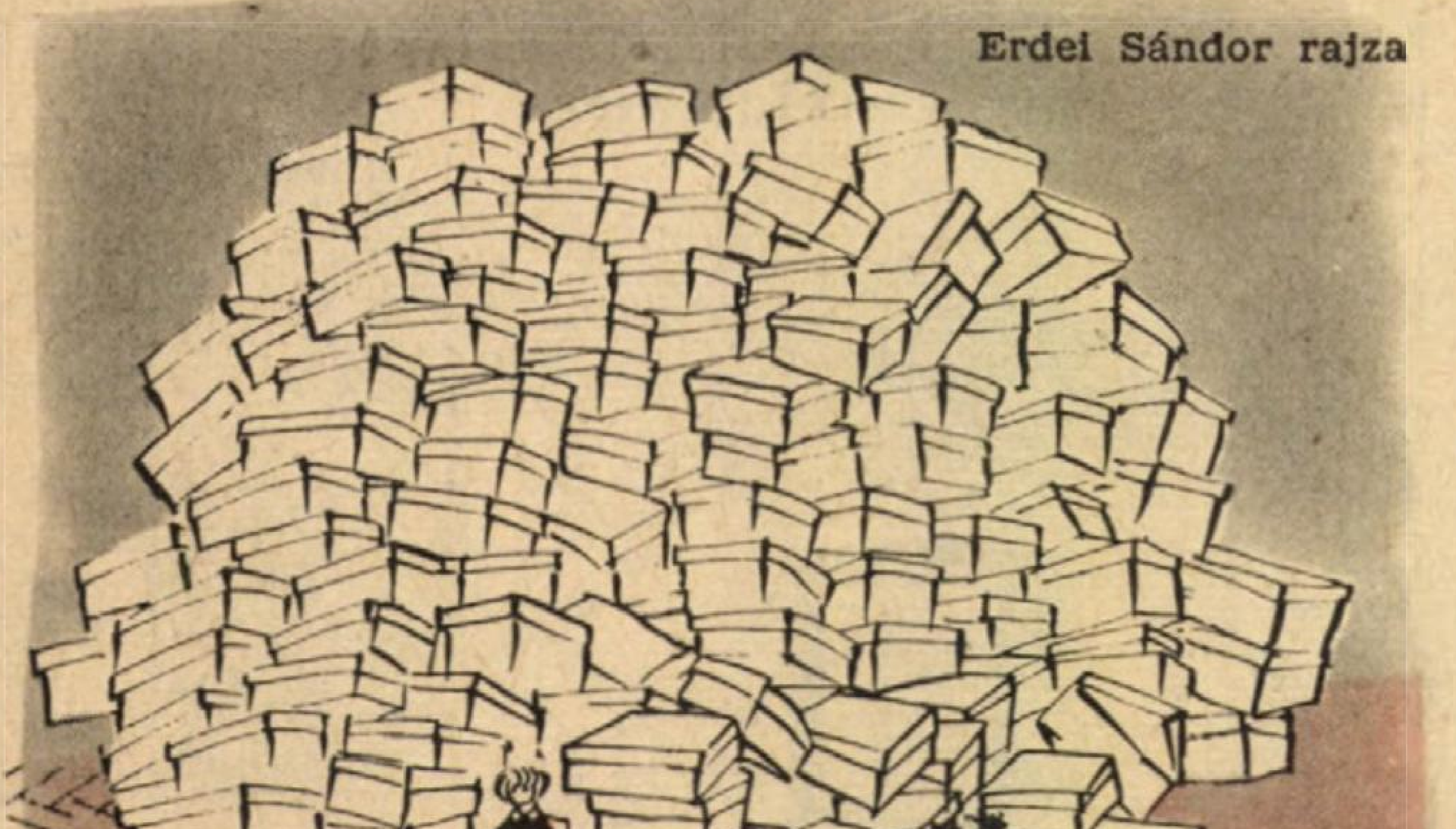

– Pont az nincs, ami nekem kéne!

Fent és lent

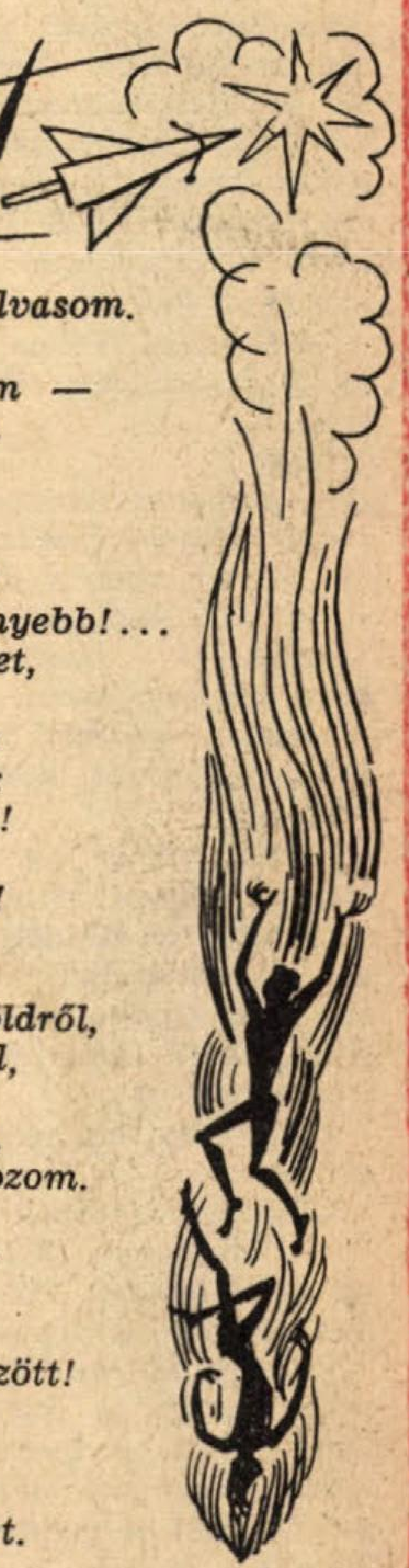

Este van, csönd. A történelmet olvasom.
Ó, mennyi árulás és borzalom,
háború, ármány, gyilok, gyötrelem —
lám, ebből áll a nagy történelem.
Az emberekről, persze, régen
megvan lesújtó véleményem.
Hiába tudás, bizonygatás, érvek,
az állat sokkal egyenesebb lélek!
De hát, igen, így úrrá lenni könnyebb!...
Ej, becsukom a történelem-könyvet,
és felnézek a délnyugati égre,
hol ezüstfényű hideg tűzben égve
ott tündöklik a csodálatos rébusz:
a titokzatos bolygótárs, a Vénusz!
Együtt keringünk évmilliók óta,
és oly keveset tudunk mégis róla!
Talányos testén ködfátyol feszül,
mely elborítja ismeretlenül.
De most mégis! Rakéta ment a földről,
és híreket hoz tán ez égi hölgyről,
ki titkát őrzi oly szemérmesen,
hogy hasztalan kutatja őt a szem.
Rakéta! — mondom s elgondolkozom.
Átszáguldva a földi ózonon,
az ellenállást vakmerőn legyűrve
mint villám hasított a világűrbe,
és járhatatlan úton átszökött,
mint zengő hírnök két bolygó között!
Az útja három hónap? Várom,
miként halad az égi óceánon,
de ahogy indult, az is hősi tett,
nyomában lomha minden képzelet.
A Gép repül, lát, hall és hírül ád,
feltárva sok-sok végtelen csodát...
Én felnézek s míg rejtelmét lesem:
— Nagy vagy, te, ember! — mondom csöndesen.

Lovászy Márton

LUDAS MATYI — SZATIRIKUS HETILAP
Főszerkesztő: Tabi László. — Szerkesztő: Földes György. — Művészeti szerkesztő: Toncz Tibor.
Kiadja a Hírlapkiadó Vállalat. — Felelős kiadó: Csollány Ferenc. — Szerkesztőség: Budapest, VIII., Gyulai Pál utca 14. — Tel.: 335—718. — Kiadóhivatal: VIII., Blaha Lujza tér 3. Tel.: 343—100, 142—220. — 61.1081 — Kossuth Nyomda, Budapest, V., Alkotmány utca 3. — Felelős vezető: Lengyel Lajos igazgató. — Terjeszti a Posta Központi Hírlap Iroda 180—850.